

குமுத வாசகம்

படிவம்—௩

(பொதுப் பகுதி)

ளித்துவான் பாலூர். து. கண்ணப்ப முதலியார்,

டி. வி. செல்லப்ப சாஸ்திரி அண்டு ஸன்ஸ்

2, பிலிப்ஸ் தெரு, சென்னை--1.

[விலை ரூ 1.

குமுத வாசகம்

முன்றும் படிவம்

(பெரும் பகுதி)

ஆசிரியர்

கி.த.ம.ளாள், பாலூர். கண்ணப்ப முதலியார்

தமிழ் விரிவுரையாளர்

கிழவாலேஜ், இராயப்பேட்டை, சென்னை.

வெளியிட்டவர் :

மு. எம். செல்லப்ப சாஸ்திரி அண்டு சன்ஸ்

சென்னை-1.

மதிப்பு ரூ. 1-0-0

1954

[விலை கு. 1-0-0]

Revised Editon

October 1954

T. V. C. Press, Madras-1.

முன்னுரை

இந்நூல், சென்னை அரசியலர் புதிதாக வெளியிட்டுள்ள 1951-ம் வருட பாடதிட்டத்தின்படி எழுதப்பட்டுள்ளது. இது எல்லா மாணவர்களும் படித்தற்குரிய பொதுப் பகுதியை மட்டும் தன்னகத்தே கொண்டு திகழ்கிறது.

இலக்கணப் பாடத்தைத் தனித்துப் பரிகையினும், உரைநடைப் பாடத்தோடு தொடர்ந்து பரிகையின், அப்பாடத்தில் ஓர் உணர்ச்சியும் ஊக்கமும், தோன்றும் எனக்கருதி, ஒவ்வோர் உரைநடைப் பகுதியின் கீழும் இலக்கணப் பாடம் எழுதப்பட்டு இருப்பது, மாணவர்கள் தம் தமிழ் அறிவைச் செம்மையாகப் பெறப் பெருந்துணையாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அந்நூல் வளர்ச்சிக்குரிய பலதிறப் பாடங்களும், ஒவ்வொரு பாடத்தின் முடிவிலும் வினாக்களும், பரிசீலனையும், வேண்டிய அளவுக்கு அருளுச் சொற்பொருளும் இந்நூல் தன்கண் கொண்டிருத்தலால், “பொன்மலர் நாற்றம் உற்றாற்போல்” மாணவர் ஆயாசம் இன்றிப் பாடங்களை நன்கு உணர்ந்து, தம் மனத்தில் பதியவைத்துக் கொள்வர் என்பதை அறுதியிட்டு உறுதியாகக் கூறலாம்.

இந்நூலில் காணும் பாடங்கள் சிலவற்றை இதில் இணைத்துக் கொள்ளத் தம் இசைவைத் தெரிவித்த அவற்றின் உரிமையாளர்கட்கு என் கன்றியுள்ள வணக்கம் உரித்தாகுக.

இந்நூலைத் தமிழ் உலகம் ஏற்று, என்னை ஆதரித்து, ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுகிறேன்

ஆக்கியோன்.

பொருளடக்கம்

(பொதுப் பகுதி)

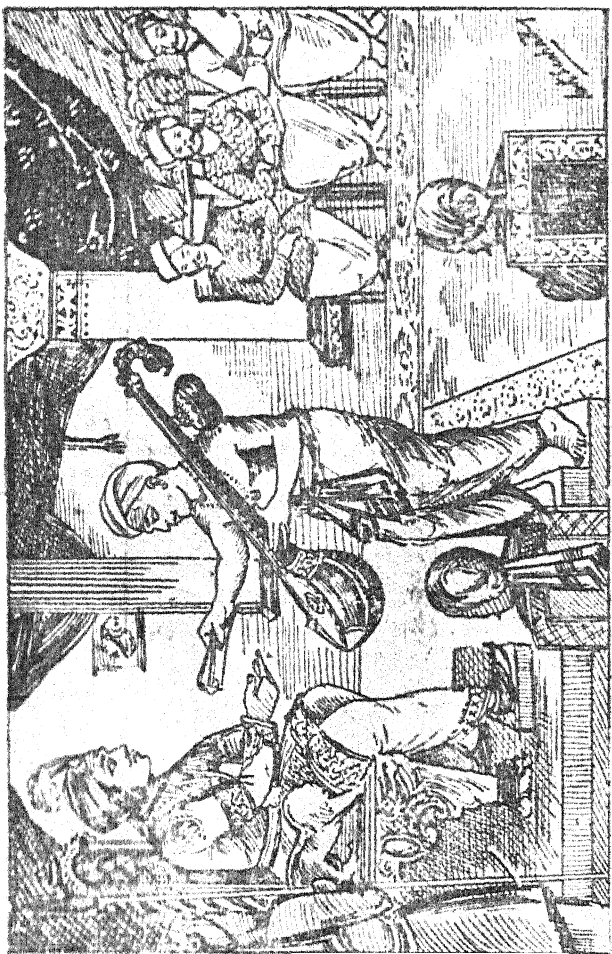
உரைநடைப் பகுதி

எண்	பொருள்	பக்கம்
1.	திருமுகப்பாகரம்	3
2.	நீர்ப்பாசனம்	9
3.	நூல் நிலையம்	15
4.	நல்ல தீர்ப்பு	23
5.	சாக்கலெட்டும் பிஸ்கட்டும் செய்தல்	34
6.	பாவலரும் நாவலரும்	42
7.	பத்திரிகைச் செய்தி	50
8.	மயக்க மருந்து	59
9.	அசோகர்	65
10.	கேப்டன் ஜேம்ஸ் குக்கு	71
11.	பொருள் சேமிப்பு நிலையங்கள்	79

செய்யுட் பகுதி

I.	வாழ்த்துப் பாக்கள்	88
II.	நீதிப் பாக்கள்	92
III.	கதைப் பாக்கள்	101
IV.	வருணைப் பாக்கள்	115
V.	பல்கவைப் பாக்கள்	117

பொதுப் பகுதி

1. திருமுகப்பாசுரம்

1. திருமுகம் திட்டுதற்குத் தனித்திறமை வேண்டற் பாலது என்பது மேற்கு நாட்டவர் வற்புறுத்திக்கூறும் முறை களுள் ஒன்று. அது எம்முறையில் எழுதப் பெறுதல் வேண் டும் என்பதன்பொருட்டுச் சில முறைகளைக் கற்பித்து மொழி தனும் உண்டு. “ஒரு புறத்தில் ‘இன்னவரிடமிருந்து இக் கடிதம் வருகின்றது : இன்னாருக்கு இது விடுக்கப்படுகிறது; என்னும் குறிப்பும், இவற்றின் பின் சொல்லக் கருதிய கருத் துக்களை நேர்பட எழுதுதல் என்னும் முறையும் அமைய வேண்டும்,” என அறைவர். ‘இவை யாவும் ஏதோ இக் கால நவ நாகரிக முறைக்கேற்ப அமைந்த முறை போலும்!’ என்று நீங்கள் எண்ணலாம். இவை யாவும் நம் செந்தமிழ் நாட்டவர் நன்கு உணர்ந்து உலகிற்கு உணர்த்தியவைகளே என்பதை நாம் உணரும்போது, நம்மை நாமே பெருமைப் படுத்திப் பேசிக்கொள்ளாமல் இருக்க இயலாது. இதனை வற்புறுத்திக் காட்டக்கூடிய சான்றுகள் பல இருப்பினும், ஈண்டு ஓர் எடுத்துக் காட்டினை மட்டும் காண்க.

2. கூடல் மாநகரக் குழகர் புரிந்த ஆடல்கள் அறு பத்து நான்கு. அவற்றுள் ஒன்று திருமுகங்கொடுத்த திரு விளையாடல். மதுரைமா நகரின் கண் பாணபத்திரர் என்னும் யாழ் இசையில் வல்ல பாடகர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம் இன்னிசைப் பணியைக்கொண்டு இறைவர் திருச்செவியினை இன்ப வெள்ளத்தில் ஆழச் செய்து வந்தார். இவ்விசையில்

ஈடுபட்ட இறைவர், தம் அன்பர் பாணபத்திரர் துன்பம் உறுதிருக்கத் தென்னவன் சேம நிதியினின்று தினமும் பல அணிகலன்களைக் கொணர்ந்து அவர் முன் வைத்து வந்தார். அவ்வாறு கொணரப்பட்ட அணிகலங்களுள் சில பொன்னாலும், சில மணியாலும் செய்யப்பட்டவை. அத்தகைய நகைகளைக் கைக்கொண்ட பத்திரர், தாமே நாயக்க எண்ண மற்றவராய், அவற்றைக்கொண்டு தம் வறுமைப் பிணியையும் உற்றீர் உறவினர்கட்குற்ற துன்பங்களையும் நீக்கி வந்தார். 'செல்வர்க் கழகு செழுங்கிளை தாங்குதல்,' என்னும் நீதி வாக்கியத்தினை நன்கு உணர்ந்தவர் ஆதலின், இம்முறையினை அவர் மேற்கொண்டது இன்பம் தரும் செயலே அன்றோ ?

3. இஃதிவ்வாறு சின்னாள் நிகழ ஒரு நாள், தினப்படி இறைவரால் ஈயப்பட்டு வந்த ஆபரணங்கள் ஈயப் பெருமல் நின்று போயின. அது குறித்துப் பாணபத்திரர் வாட்டமுற்றுத் தம் வீடு திரும்பினார். அவருடன் அவரைச் சார்ந்திருந்த உறவினரும் வாட்டமுற்றனர். அன்று இரவு கவலையுடன் உறங்கினார் கானப் புலவர். இவ்வாறு துன்பத்துடன் துயில் கொண்டிருந்த பாணர் தம் கனவில் பரமர் தோன்றி, 'அன்ப, இதுகாறும் பஞ்சவன் அறியா வண்ணம் அவன் பண்டாரத்தினின்றும் கொணர்ந்த அணிகலன்களை நினக்குக் கொடுத்து வந்தனம். இதனை அவன் அறிந்தால், நிதியைக் காப்பவரீது கோபங் கொள்வன். எம்மால் அவர்க்குத் தண்டமும் கிடைக்கும். 'பழியோரிடம் பாவமோரிடம்,' என்பது போல, அவர்கள் எம்மாலும் உன்னாலும் ஏன் அலக்கண் அடைதல் வேண்டும்? யாம் ஒரு கடிதம் எழுதித் தருகின்றோம். அதனைச் சேரநாட்டு மன்னனாய்த் திகழும் சேரமான் பெருமாள் நாயனாரிடம் தருக. அவன் உனக்கு வேண்டும் பொருள் உதவியினைப் பழுதுரு வண்ணம் ஈவான். அதனைக்

கொண்டு நீயும் நின் உறவினரும் இனிது வாழலாம்," என்றனர்.

4. பாணபத்திரர் கண் வீழித்து எழுந்தார். தாம் கண்டது கனவோ, நனவோ, என்று சிந்தித்தார்; சுற்றுமுற்றும் தம் படுக்கையைப் பார்த்தார்; அங்கு ஓர் ஒலை நறுக்குக் கிடந்ததைக் கண்ணுற்றார். அந்த நறுக்கில் சில செந்தமிழ்ச் சொற்களால் ஒரு செய்யுள் எழுதப்பட்டிருந்தது. அதனை அவர் கையில் எடுத்தார்; கண்ணில் ஒற்றினார்; சிரமேல் கொண்டார்; மார்பகம் சேர்த்தார். அம்மம்ம! அவர் அப்போது அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை.

5. இவ்வாறு முடங்கலைக் கண்டு மனம் மகிழ்ந்த பத்திரர்; அம்முடங்கலில் பொறிக்கப்பட்ட பாவினைக் கண்டார். அது,

‘மதிமலி புரிசை மாடக் கூடல்
பதிமிசை நிலவும் பால்நிற வரிச்சிறகு
அன்னம் பபில்பொழி ஆல வாயில்
மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம்,
பருவக் கொண்முஉப் படியெனப் பாவலர்க்கு
உரிமையின் உரிமையின் உதவி, ஒளிதிகழ்
குருமா மதிபுரை குல்விய குடைக்கீழ்ச்
செருமா உகைக்கும் சேரலன் காண்க :
பண்பால்யாழ்ப்பயில் பாண பத்திரன்,
தன்போ லென்பா லன்பன் ; தன்பால்
காண்பது கருதிப் போந்தனன் ;
மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே.’

என்பது. இப்பாட்டின் பொருள், “ சிற்பியர் ஓவியர் அறிவுத் திறனெலாம் நிறைந்த மதில்களையுடைய நான்மாடக் கூட

லாகிய நகரில் விளங்கும் பால் போலும் வெண்மையான நிறத்தினைப் பெற்ற மென்மையான சிறகுகளையுடைய அன்னப் பறவைகள் பவிலும் சோலைகளைக் கொண்ட மதுரை நகரில், நிலை பெற்ற சோமசுந்தரப் பெருமானாகிய யாம் கூறும் மொழிகளைப் பருவகாலத்து மேகத்தைப்போலப் புலவர்கட்கு உரிமையோடு பொருள் உதவி செய்து புகழுடன் விளங்கும் ஒளி நிறைந்த பூரண சந்திரன் போலத் திகழும் வெண்கொற்றக் குடையின்கீழ் அமர்ந்து போரில் சிறக்கும் குதிரையினை நடத்தும் சேரமானே, நீ காண்பாயாக: இதனைக் கொணருபவன் முறைப்படி யாழ் இசையில் வல்லவன்; பாணபத்திரன் என்னும் பெயரினன். நீ எம்பால் அன்பு கொண்டிருப்பது போலவே, அவனும் எம்பால் அன்பு கொண்டவன்; நின்னைக் காண இப்பொழுது வருகின்றனன். அவனுக்குப் பெருமை மிக்க பொருளினைத் தந்து எம்பால் மீண்டும் வருமாறு அனுப்பிவிடுக." என்பதாம்.

6. இசைப்பாணராகிய பாணபத்திரர், எப்போது பொழுது புலரும் என்று காத்துக்கொண்டிருந்தார். வானத்தில் விளங்கிய தாரகைகள் மறைய, புள்ளினங்கள் ஒலிக்க, அரசர் அரண்மனைகளிலும் ஆலயங்களிலும் மங்கல பேரிகைகள் முழங்க, சங்கங்கள் ஓசை எழுப்பப் பொழுதும் புலர்ந்தது. பாணபத்திரர் தமக்கு இறைவர் நல்கிய திருப்பாடல் தீட்டப்பட்ட ஓலை நறுக்கினை ஒரு பட்டாடையில் சுற்றினார்; நேரே சேரமான் வாழ்ந்த மலை நாட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டார். இக்காலத்தைப் போல அக்காலத்தில் போக்கு வரவிற்குரிய சாதனங்கள் இருந்திருக்க மாட்டா அல்லவா? காரியமே கண்ணாகக் கருதிய பாணபத்திரர், மெய் வருத்தம் பாராதும், பசி நோக்காதும், உறக்கம் கொள்ளாதும், செவ்வியருமையையும் பராதும் நடந்தே சென்றார்; இவ்வாறு சென்று சேரப் பெரு

மானைச் சந்தித்தார்; திருமுகத்தை நீட்டினார். சேரரும் திருமுகத்தைக் கண்டு பரமான்ந்தம் கொண்டார். “இறைவர் என்மாட்டு இத்துணைப் பேரருள் காட்டி முடங்கலினைத் தீட்டினரே! யான் பெற்ற பேறு யார் பெற முடியும்!” என்று கூறி உவகைக் கடலில் மூழ்கினார். பாணபத்திரரையும் நன்முறையில் முகமான் கூறி வரவேற்றார்; அவர்க்கு உண்டியும் உறையுளும் ஈந்து உபசரித்தார்; அவரை விட்டுப் பிரிந்திருக்க மனம் கொண்டவர் என்றாலும், இறைவர் கட்டளை உடனே அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்பதனால், அதற்கு அஞ்சிப் பாணபத்திரர் அவர் அடங்கும் அளவுக்கு இருநிதிகளை ஈந்து வழி கூட்டி அனுப்பினார். பாணபத்திரரும் பிரியா விடை பெற்றுப் பிரிந்து, பெருஞ்செல்வத்துடன் ஆலவாய்ப் பதியினை அணுகினார்; கொண்டு வந்த பொருளினைத் தாமே துயக்காமல், கேளிரும் கிளைஞரும் மகிழ் அவர்கட்கும் ஈந்து, இனிது வாழ்வாரானார். முன் போலத் தம் இசைத் தொண்டினை இறைவர்க்கு முப்போதுஞ் செய்து மகிழ்ந்து வந்தார்.

அருஞ்சொற்பொருள்

திருமுகம் - கடிதம், தீட்டுதற்கு - எழுதுதற்கு, அறைவர் - கூறுவர், நவம் - புதுமை, கூடல் மானகம் - மதுரையாகிய பெரிய நகரம், குழகர் - சுந்தரேசப்பெருமான், யாழ் - வீணை, பண்டாரம் - பொக்கிஷம், பணி, கலம் - ஆபரணம், துயக்க - அனுபவிக்க, கேளிர் - நண்பர், கிளைஞர் - உறவினர், பஞ்சவன் - பாண்டியன், அலக்கண் - துன்பம், முடங்கல் - கடிதம், மதிமலி - அறிவுக்கூறு நிறைந்த, புரிசை - மதில், பொழில் - சோலை, ஆலவாய் - மதுரை, மாற்றம்-மொழி, கொண்ம - மேகம், குரு - ஒளி, மாமதி - பூண சந்திரன், செருமா - போர்க் குதிரை, உகைக்கும் - நடத்தும், பாசரம் - பாடல், மாண் - மாட்சிமை, ஈரம் - அன்பு.

கூலவாணிகச் சித்தலைச் சாத்தனார். கம்பரும், தயரதன் செங்
போல் ஆட்சியின் செம்மையைக் கூறுகையில் நீர்மேல்
வைத்தே நிலை நாட்டுபவராய், “வெள்ளமும் பறவையும் ஒரு
வழி ஓட நின்றவன்,” என்று கூறிப் போந்தார். ஆகவே,
இத்துளை இன்றியமையாத நீரின் வசதிகட்கு நம் நாட்டுத்
தமிழ் மன்னர்கள் எம்முறையில் ஏற்பாடுகள் செய்து வந்தார்
கள் என்பதை அறிய வேண்டுவது நம் கடமை அன்றோ?

2. நம் நாட்டில் ஆறியில் ஆறுகளைத் தவிர்த்து
இயற்கை நீர் நிலைகள் இல்லை. நாளடைவிலேதான் ஏரிகளும்,
கிணறுகளும், குளங்களும், கால்வாய்களும் வெட்டப்
பட்டன. சுரப்பினால் இன்னேரன்ன செயற்கை நீர் நிலைகள்
தண்ணீரைப் பெற்று வந்தாலும், ஆற்று நீராலும் குளங்
களும் ஏரிகளும் நீரைப் பெற்று வந்தன. மாங்குடி மருதனார்
பாடியுள்ள மதுரைக் காஞ்சி என்னும் நூலில், பல பெரிய
குளங்கள் வைகையாற்று நீர்வளத்தால் தண்ணீரைப் பெற்று
விளங்கினவெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்குளங்களே
வயல்கட்கு நீர் ஊட்டிப் பயிர் பச்சைகளை வளர்ப்பனவாயின.
இராமநாதபுர மாவட்டத்திலும் இன்னேரன்ன பல பெரிய
நீர் நிலைகள் இருப்பதை இப்போதும் காணலாம். ஆனால்,
அவை வைகையாற்றிலிருந்து வரும் நீரைப் பெறும் வாய்க்கால்
கள் இப்போது இல்லாமையால், வரண்டு கிடக்கின்றன.
கி. பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுரியில் விளங்கின
ஐடாவர்ம ஸ்ரீவல்லபனின் குருவித்துறைக் கல்வெட்டினால்
கல்லணைகளும் வாய்க்கால்களும் பலதுறைகளில் நீர் வசதி
களுடன் நிறைந்திருந்தன என்பது தெரிகிறது.

3. சோழ மன்னர்கள் ஆட்சியிலும் பல தடாகங்கள்
வெட்டப்பட்டன. காவிரியாற்றினின்றும் காவிரியின் கிளையி
னின்றும் நீர்ப்பாசனத்திற்காகப் பல கால்வாய்கள் உண்டாக்

கப்பட்டன. கரிகாற்சோழனுக்கு முன்பே வெண்ணாறும் அரிசிலாறும் இருந்திருக்கின்றன. ஆளுடைய அரசும், ஆளுடைய பிள்ளையாரும் தம் தேவாரத்தில் பழங்காவிரி என்று குறிப்பிட்டிருப்பதிலிருந்து புதுக்காவிரி பின்னால் தோன்றியது என்பதை நன்கு யூகித்து அறியலாம்.

4. இப்பிரிவுக்குக் காரணம் காவிரி நதியின் போக்கில் ஏற்பட்ட மாறுதலேயாகும். இக்குறிப்பு பல கல்வெட்டுக்களினாலும் வலுவூறுத்தப்படுகிறது. மேலும், நாட்டின் நீர்ப் பாசனத்தின்பொருட்டுக் காவிரியாற்றின் நீர் ஓட்டத்தில் சில மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டன என்பதும் உறுதியாகின்றது.

5. கரிகாலன் காவிரியாற்றில் சிற்சில சமயங்களில் நீர்ப் பெருக் கெடுத்து நாட்டை அழிக்காமல் இருக்கக் காவிரியாற்றின் இரு மருங்கினும் உயரிய கரைகளை எழுப்பியிருந்ததாக நாம் அறிகிறோம்.

6. கி. பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் அரசு புரிந்த முதலாம் பராந்தகச் சோழன் காலத்தில் வீரசோழன் ஆறு என்னும் பெயருடன் ஒரு வாய்க்கால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. கீர்த்தி மார்த்தாண்டன், உய்யக்கொண்டான், முடி கொண்டான் கால்வாய்களும் இதற்கு முன்னால் வெட்டப்பட்டவைகளே. இவை யாவும் கி. பி. பத்து, பதினோராம் நூற்றாண்டுகளில் கிளைத்தனவென்பதைக் கல்வெட்டுக்களால் அறியலாம்.

7. பல்லவ மன்னர்களும் நீர்ப் பாசனத்தில் தம் கருத்தைச் செலுத்தியிருப்பதாக அறிகிறோம். கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் அரசு செலுத்திய முதலாம் மகேந்திரவர்ம பல்லவன், பாலாற்றினின்றும் ஒரு வாய்க்காலை அமைத்ததாக அறிகிறோம். அதற்குப் பிடுகு வாய்க்கால், என்பது பெயர். 'பெரும்பிடுகு' என்பது மகேந்திரவர்ம பல்ல

வன் பெயர்களுள் ஒன்றும். அப்பல்லவ மன்னனே செங்கற் பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள மகேந்திரவாடி என்னும் ஊரில் மகேந்திர தடாகம் என்ற பெயருடன் ஒரு குளம் வெட்டியதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அக்குளம் இப்பொழுது பழுதுற்றுக் கிடக்கிறது.

8. பல்லவர் காலத்தில் நீர்ப்பாசனத்திற்காக ஏற்பட்ட குளங்களும் ஏரிகளும் பலவாகும். அவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்கவை வைரமேகன் தடாகம், பரமேஸ்வரன் தடாகம், திரையன் ஏரி, சித்திரமேகன் தடாகம் என்பன. இந்த ஏரி குளங்களைப் பாதுகாத்துவர வேண்டிய பொறுப்பு முழுவதும், சில குடும்பத்தினர்க்கு உரியதாயிருந்தது. அவர்கள் ஏரி குளங்களை அடிக்கடி ஆழமாகச் செய்து, அவ்வாறு ஆழமாகும்போது எடுக்கப்படும் மண்ணைக் கரையைப் பலப்படுத்துவதற்குப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். அப்படிச் செய்து வந்ததற்கு ஊதியமாக அவர்கட்கு வரியிலா நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன. வரப்புயர்ந்தால், நீர் உயரும்; நீர் உயர்ந்தால், நெல் உயரும்; நெல் உயர்ந்தால், குடி உயரும் ; குடி உயர்ந்தால் கோன் உயர்வான் அல்லவா?

9. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உய்யக்கொண்டான் திருமலை என்னும் ஊர் ஒன்று உளது. அங்கு வைரமேகன் வாய்க்கால் எனப் பெயரிய ஒரு வாய்க்கால் இருந்தது. அது தந்திவர்ம பல்லவன் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதே மாவட்டத்தைச் சார்ந்த ஆலம்பாக்கம் என்னும் கிராமத்தில் ஒரு பெரிய குளம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அது மேற்பிடுகு ஏரி என்பது. அது இப்பொழுதும் அங்கு உள்ளது. திருச்சிராப்பள்ளிக்குப் பன்னிரண்டு கல் தொலைவில் திருவெள்ளறை என்னும் கிராமத்தில் ஒருகேணியுள்ளது. அது மேற்பிடுகு பெருங்கிணறு என்னும் பெயருடன் திகழ்கிறது.

அது கம்பன் அரையன் என்பவனால் கட்டப்பட்டதாக அக் கிணற்றுக் கல்வெட்டு கூறுகிறது. இவை யாவும் கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்தவையாகும்.

10. இன்றோரன்ன செயற்கை நீர் நிலைகளை ஏற்படுத்தப் பெரும்பொருளை நம் அரசர்கள் செலவிட்டிருப்பதை இவ் வேற்பாடுகளின் மூலம் நன்கு அறியலாம். இவ்வேற்பாட்டால் விளைவுக்குப் பயனில்லை என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்த நிலங்கள் யாவும், விளைவுக்குரியனவாயின. எல்லாவற்றையும் அரசாங்கமே செய்து முடித்தல் இயலாத செயல். ஆதலால், சில தனிப்பட்ட குடும்பத்தினரும் கிணறுகள், வாய்க்கால்கள், ஏரிகள், குளங்கள் வெட்டிக்கொண்டனர். அப்படி வெட்டி விளைவை மிகுதிப்படுத்தியதற்காக அவர்கட்குரிய புலங்களை வரியின்றி அனுபவிக்க அரசர் கட்டளையிட்டிருந்தனர். இச்செய்திகளை கி. பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய ஒரு ஹொய்சள மன்னன் கல்வெட்டால் நன்கு அறியலாம். இவ்வாறு வரியின்றி அனுபவிக்க விடப்பட்ட நிலங்கள் சர்வமானிய நிலங்கள் எனப்பட்டன. தண்ணீர் வசதியின்பொருட்டுத் தெலுங்கு நாட்டு மன்னர்களும், கன்னட தேசத்துக் காவலர்களும் தத்தம் நாடுகளில் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்து வந்தனர் என்பதையும் யூகித்து அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அருஞ்சொற்பொருள்

கோன் - அரசன், கோள்-கிராமம், ஹங்கூரும்-ஹட்சி மிகும், நடா கம்-குளம், ஆளுடைய அரசு-நிருநாவுக்கரசர், ஆளுடைய பிள்ளை யார்-திருஞான சம்பந்தர், அல்லல்-துயர், மருங்கு-பக்கம், உரம்-வன்மை, ஊதியம்-வருவாய், கேணி-கிணறு, காவலர்-அரசர்.

கேள்விகள்

1. எப்பொழுது மழை பொழிவதற்குத் தடை ஏற்படும் ?
2. கரிகாலனுக்கு முன்பு வெட்டப்பட்ட ஆறுகள் எவை ?

3. கவிகாற் சொழுவ செய்த செயல் யாது ?
4. பல்லவர் காலத்து உண்டான நீங்கிலைகள் எவை ?
5. நீங்கிலைகளை நன்முறையில் கவனித்து வந்தவர்கள் பெற்று நன்மை யாது ?

பயிற்சி

1. பெரும்பிடுகு, மதுரைக் காஞ்சி, கம்பன் அரையன்—குறிப்பு எழுது.
2. சீத்தலைச் சாத்தனார் எழுதிய நூலைக் குறிப்பிடு.
3. ஹொய்சன் மன்னன் கல்வெட்டால் உணரக்கூடியவற்றைக் குறிப்பிடு.

இலக்கணம்

பகுபதவறுப்புக்கள்

பகுபதவறுப்புக்கள் ஆறு. அவை பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம் என்பவை.

பகுதி, பகுபதத்தின் முதலில் நிற்கும்.

(உ-ம்) கூனன் = கூன் + அன்; கூன்—பகுதி.

விசுதி, பகுபதத்தின் ஈற்றின் நிற்கும்.

(உ-ம்) கூனன் = கூன் + அன்; அன்—விசுதி.

இடைநிலை, பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் வரும்.

(உ-ம்) உண்டான் = உண் + ட் + ஆன்; ட்—இடைநிலை.

சாரியை, இடைநிலைக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் வரும்.

(உ-ம்) உண்டான் = உண் + ட் + அன் + அன் சாரியை.

சந்தி, பகுதிக்கும் இடைநிலைக்கும் இடையில் வரும்.

(உ-ம்) பாத்தான் = பா + த் + த் + அன் + அன்; த்—சந்தி.

விகாரம் என்பது, பகுபதத்தின் முதலிலும், இடையிலும், எழுத்து வேறுபட்டோ மிகுந்தோ வரும் உறுப்பாகும்.

(உ-ம்) வந்தான் = வ + த் + த் + ஆன். இங்கு 'வா' என்னும் பகுதி வ எனக் குறிக்கின்றது. குறக்கல் விகாரம்; த் என்னும் சந்தி ந் எனக் திரிந்தது திரித விகாரம்.

3. நூல் நிலையம்

1. நாம் ஒவ்வொருவரும் கல்வியிற்சிறந்து, அறிவாளர்களாகத் திகழ வேண்டும். திறந்த அறிவுடையவர்கள் இல்லாத நாடு ஒரு போதும் முன்னேருது. நம் பாரத நாட்டில் பழங்காலத்திலிருந்த புலவர் சிகாமணிகளுள் பலர் கல்வியைப் பற்றிச் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளனர். சிறந்த ஒருவன் எந்நாட்டினராலும் போற்றப்படுவான்; அரசர்களினும் மேம்பாடுடையவனாகக் கருதப்படுவான். அதனாலன்றோ, பழந்தமிழ்ப் புலவர்களுள் ஒருவர்,

‘மன்னனும் மாசறக் கற்றோனும் சீர்தூக்கின்,
மன்னனில் கற்றோன் பிறப்புடையன்;-மன்னற்குத்
தன்தேயம் அல்லால் சிறப்பில்லை; கற்றோற்குத்
சென்றஇட மெல்லாஞ் சிறப்பு.’

என்று கல்வியறிவுடையவன் மனனாகனவிட மாண்புடையன் என்பதை அழகாகப் பாடி, உலக மக்களுக்கு அறிவுறுத்தியிருக்கிறார். ஒருவன் எத்தகைய செல்வத்திற் சிறந்த சீமானாயிருந்தாலும், கல்வியறிவு இல்லையேல், உலக மாந்தரால், தாழ்வானவனாகக் கருதப்படுகின்றான். கல்வியானது ஒருவனுடைய ஏழு பிறப்பிற்கும் தோன்றத் துணையாய் இருந்து, அவனைப் பல இடுக்கண்களினின்றும் காப்பாற்றுகின்றது. ஒருவனுக்குக் கண்கள் எவ்வளவு இன்றியமையாதனவாய் இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு கல்வியும் உறுதுணையாய் இருந்து, அவனது வாழ்க்கையை நல்வாழ்க்கையாக மிளிரச் செய்கிறது. இது குறித்தன்றோ நம் தெய்வப்புலவர் திருவள்ளுவ நாயனாரும்,

“எண்ணென்ப எனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு.”

என்றும்,

“கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.”

என்றும் கூறியுள்ளார்? ஆகையால், ஒருவனுக்குக் கண்
கள் இருந்தாலும், அவன் கல்வியறிவில்லாதவனுயிருந்தால்,
அவனுடைய கண்கள் ஞானவொளி வீசும் கண்களாயிராமல்,
புண்ணாகிய ஊனக் கண்களாயிருக்கும். ஆகவே, அறி
வுள்ள மானிடர்களுள் ஒவ்வொருவருக்கும் கல்வி இன்றி
யமையாதது. சுருங்கக் கூறின், மனித வாழ்க்கைக்கே
திறவு கோலாயிருப்பது கல்வி என்றே உறுதியாகக்
கூறலாம்.

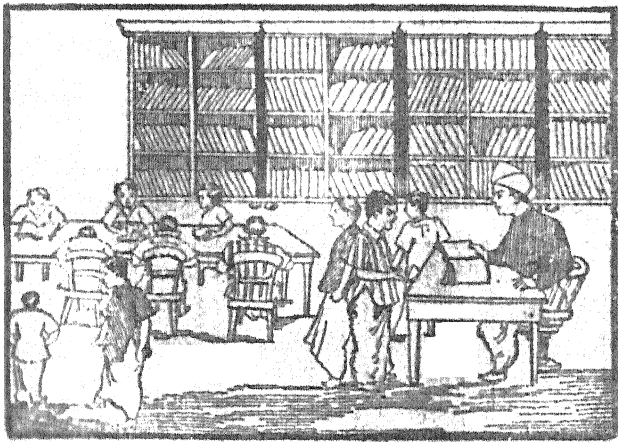
2. இத்தகைய கல்வியை நாம் எவ்வாறு பெறல்
கூடும்? கலாசாலைகளிலும், கல்லூரிகளிலும் சிறிது அள
விலேதான் இக்கல்வியைப் பெறக்கூடும். பின்பு சிறந்த
அறிஞர் பலருடைய நூல்களையும் படித்து, அறிவாகிய சுடரை
நன்றாகக் கொழுந்து விட்டு ஒளிரச் செய்ய வேண்டும்.
இத்தகைய நன்னோக்கங்கொண்டே கருணையுள்ள துரைத்
தந்தார் நகரங்களில் நூல் நிலையங்களை ஏற்படுத்திக்
கண்காணித்து வருகின்றனர்.

3. நூல் நிலையம் என்பது, மேனாட்டு கிழ் நாட்டு அறி
ஞர்களால் பல்வேறு மொழிகளில் எழுதப்பெற்ற பல
பொருள்கள் பொதிந்த புத்தகங்கள் பல சேமித்து வைக்கப்
பட்ட இடம். அங்கு பல நாட்டுப் பத்திரிகைகளும் வர
வழைக்கப்படுகின்றன. மக்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி,
அவ்விடங்களுக்குச் சென்று, அவரவர் விரும்பும் புத்தகத்தை

யும், பத்திரிகையையும் பெற்று வாசிக்கலாம். இதற்காக எவ்விதக் கட்டணமும் செலுத்த வேண்டுவதில்லை. அவ்விடத்தில் விலை உயர்ந்த புத்தகங்களும் ஏராளமாக உண்டு. அத்தகைய புத்தகங்களை வாங்கிப் படிக்க இயலாத ஏழை மக்களும் புத்தகசாலைகளுக்குச் சென்று, அவர்கள் விரும்பும் புத்தகங்களைப் படித்துக்கொள்ளலாம். சிற்சில இடங்களில் இவ்வித நூல் நிலையங்களைத் தவிர, வாசக சாலைகளும் இருக்கின்றன. அவை நன்முறையில் நடைபெறச் சிலர் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்ந்து ஒவ்வொரு திங்களும் பணத்தைச் சந்தாவாகச் செலுத்தி வருவர்; சிலர் பணத்திற்குப் பதிலாகத் தம்மிடமிருக்கும் பயனுடைய புத்தகங்களை இலவசமாக அனுப்புவர்; ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களையும் சிலர் மூலதானமாக அவ்வாசக சாலைகளுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர். பண்டைய தமிழ்ப் புலவர்களுட் சிலர், புத்தக வடிவில் வெளிவாராத பல ஓலைச் சுவடிகளையும் இத்தகைய வாசகசாலைகளுக்குக் கொடுத்து, பழங்காலத் தமிழ் மக்களின் நடையுடை பாவனைகளை மக்கள் அறியுமாறு அச்சிட்டு உதவத் தூண்டியும் வருகிறார்கள்.

4. இத்தகைய நூல் நிலையங்கட்கும், வாசக சாலைகட்கும் படிக்க வருபவர்கள் கேட்பனவற்றை எடுத்துக் கொடுப்பதற்குப் பல குமாஸ்தாக்கள் அமைக்கப்படுவார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் அதிகாரியாக ஒருவர் நியமிக்கப்படுவார். அவர் நூல் நிலையத் தலைவர் (Librarian) என வழங்கப்படுவார். அவருக்குத் துணை புரிய வேறொருவரும் இருப்பார். அவ்விருவருடைய மேற்பார்வையில் ஒவ்வொரு நூல்நிலையமும் நடைபெற்று வருகின்றது. அவ்விடங்களிலுள்ள புத்தகங்களுக்கும், பத்திரிகைகளுக்கும் அகராதி வரிசையில் எண்களைக் குறிப்பிட்டு, அவைகளை ஒரு குறிப்புப் புத்தகத்தில்

குறித்துக்கொள்வார்கள். இதனால், எந்தப் புத்தகங்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன? எந்தப் புத்தகங்கள் உள்ளே இருக்கின்றன? என்பனவற்றை எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடும். குமாஸ்தாக்களில் சிலர், வெளியே எடுத்துச் செல்லும் நூல்களையும், திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகின்ற புத்தகங்களையும் குறிப்புப் புத்தகத்தில் பதிவு செய்துகொள்வார்கள். சில வாசகர்களைக்கூட அதிகாரிகள், எந்தப் புத்தகத்தையும்

விட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்டு போய்ப் படித்து முடித்ததும், மீண்டும் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கென நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் குமாஸ்தா, புத்தகம் அல்லது பத்திரிகையின் பெயரையும், எடுத்துச் செல்பவரின் பெயரையும், தவணை நாளையும் பதிவுப் புத்தகத்தில் குறித்து, அவரிடம் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்ட பிறகுதான், அவைகளைக் கொடுப்பார். அவைகளை எடுத்துச் செல்பவர், படித்து முடித்த புத்தகத்தை அக்

குமாஸ்தாவிடம் சேர்த்து, 'திருப்பித் தரப்பட்டது' என்று பதிவுப் புத்தகத்தில் எழுதுமாறு செய்துவிட வேண்டுவது மிக இன்றியமையாதது. ஏனென்றும், பதிவுப் புத்தகத்தில் குறிக்கப்படாவிட்டால், அப்புத்தகம் எடுத்துச் சென்றவர் பெயரிலேயே குறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

5. நூல் நிலையங்களிலுள்ள தலைமை அதிகாரி முதல், பணியாட்கள் வரையில் உள்ள அனைவரும், படிக்க வருபவர்களிடம் மிகவும் அன்பாகவும், மரியாதையோடும் நடந்து கொள்ளல் வேண்டும். அல்லாவிடில், அந்நூல் நிலையங்கள் பெயரளவில் இருக்குமேயொழிய, மக்களுக்கு எவ்வித அறிவையும் அளிக்க வல்லன ஆகா. இவ்வித ஏற்பாடுகளைக் கொண்டதான் இக்காலத்தில் நூல் நிலையங்களும், வாசகசாலைகளும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

6. இத்தகைய நூல் நிலையங்களாலும், வாசகசாலைகளாலும் உண்டாகும் நன்மைகள் பல. அனைக புத்தகங்களை வாசிப்பது, ஒருவர் அறிவு வளர்ச்சியடைந்து நாட்டிற்கே ஒப்பற்றவராய் விளங்க ஏதுவாய் இருக்கின்றது. பத்திரிகைகளைப் படிப்பதனால் உலகிலுள்ள பல்வேறு நாட்டுச் செய்திகளை அறியலாம். முதியவர் முதல் இளைஞர் ஈளுகவும் செல்வர் முதல் ஏழையர் ஈளுகவும் உள்ள அனைவரும் பல நூல்களையும் படித்து, தம் கல்வியறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளுகின்றனர். பல தொழில் முறைகளைப் கற்றுக்கொண்ட பல மேற்பதிகளில் எழுதப்பெற்ற அனைக புத்தகங்கள் நூல் நிலையங்களில் நிரம்பியிருப்பதால், எம்மொழியில் யார் யார் எந்தெந்தத் தொழில்களைப் பயின்றிருக்கிறார்களோ, அம்மொழியில் அந்தந்தத் தொழில்களைப் பற்றி எழுதியுள்ள புத்தகங்களனைத்தையும் படித்துத் தங்கள் தங்கள் தொழில் முறைகளை மேன்மேலும் விருத்தி செய்துகொள்ளுவதற்கும் நூல்

நிலையங்கள் பயன்படுகின்றன. இங் வாலிபர்களும், பெண் களும் தங்கள் கல்லூரிகளில் படித்த விருப்பமுள்ள பாடங் களை மேன்மேலும் விருத்தி செய்துகொள்ளவும் நூல் நிலை யங்கள், துணை புரிகின்றன. அருநூல்களைப் பெருவிலை கொடுத்து வாங்கிப் படிக்க வசதியில்லாத வறிஞனும், தான் விரும்பும் புத்தகங்களிலுள்ள அருமையான கருத்துக்களை வாசித்து, மனனம் செய்து, அறிஞனும் விளங்குவதற்கு ஏதுவாக இருப்பதும் நூல் நிலையமே. ஒருவனுக்குச் சாஸ் திரங்களிலோ, இலக்கிய இலக்கணங்களிலோ, உடற்பயிற்சி யிலோ, தொழில் முறைகளிலோ ஏதேனும் சந்தேகம் தோன் றினால், அவன் பிறருடைய உதவியின்றித் தன்னிச்சையாக நூல் நிலையத்திற்குச் சென்று படித்துத் தன் ஐயத்தைப் போக்கிக்கொள்ளலாம். கற்றறியா முடனும் ஒரு புத்தக சாலை யில் நுழைந்து விட்டானானால், புத்தகங்கள் வரிசைப் படுத்திப் பிரோக்களில் அடுக்கி வைத்திருக்கும் வனப்பினை யும், அமைதி நிலவிய அவ்விடத்தில் பலர் அமர்ந்து வாசிப் பதையும் பார்த்தவுடன், தானும் படிக்க வேண்டுமென்னும் பேரவாத் தன் மதியில் தோன்ற, படிக்க முயலுவானே ஒழிய, திருடனைப்போல விழித்துக் கொண்டு அதனை விட்டு நீங்கு வதற்குத் துணியான். மக்களின் கல்வியறிவு ஓங்கி வளர் வதற்கும், நடை உடைபாவனைகள் தலை சிறந்து விளங்கு வதற்கும், உலகில் நடைபெறும் அரசியல் விஷயங்களை அறி தற்கும், இன்னும் பல நன்மைகள் உண்டாவதற்கும் இந்நூல் நிலையங்கள் பெருந் துணையாடுகின்றன ; மேலும், நாட்டின் நாகரிகம் முன்னேறவும் துணை புரிகின்றன.

7. இத்தகைய பயன்களைத் தரத்தகுந்த நூல் நிலை யங்கள் நம் நாட்டில் மிகக் குறைவாய் இருக்கின்றன. நகரங்களில் பல பகுதிகளிலும் வாசகசாலைகளையும் நூல்

நிலையங்களையும் அமைத்து, ஏழை மக்களின் கல்வி அறிவைப் பெருகச்செய்ய வேண்டிப் பல பணக்காரர்கள் நன்கொடைகள் வழங்க வேண்டும். அரசாங்கத்தாரும் அவ்வப்போது ஆங்காங்கே நூல் நிலையங்களை ஏற்படுத்தி, வேண்டும் பண உதவி செய்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நூல் நிலையங்கள் பல தோன்றும்; நாட்டிலிருக்கும் அறியாமை என்னும் இருள் நீங்கும். வருங்காலத்தில் நம் தமிழ் நாடு பொருளாதாரத்திலும், நாகரிகத்திலும், கல்வியறிவிலும் மேனாட்டைவிடச் சிறப்புற்று விளங்க வேண்டுமானால், தமிழ் மக்களாகிய அனைவரும் தங்கள் தங்கள் சத்திக்கேற்ப; மக்கள் நடமாடும் முக்கியமான விதிதோறும், குக்கிராமக் தோறும் வாசகசாலைகளை அமைப்பதற்கேற்ற பொருளுதவி செய்து, அவைகளை விருத்தியாக்குவதிலேயே கண்ணுங்கருத்துமாய் இருக்கப் பெருமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுவது இன்றியமையாதது.

அருஞ்சொற்பொருள்

ஏழுபிறப்பு-மக்கள், தேவர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர் வாழ்வன, தாவரம், இடுக்கண்-துன்பம், உறுதுளை-பேருதவி, ஊனக்கண்-குற்றமுடைய கண், நூல் - புத்தகம், பணி-வேலை, வனப்பு-அழகு, ஐயம்-சந்தேகம்.

கேள்விகள்

1. கற்றவனுக்கும் அரசனுக்கும் உள்ள வேறுபாடு யாது?
2. கல்வியறிவைப் பெறும் வழிகள் எவை?
3. நூல் நிலையம் அமைந்திருப்பதால் ஏற்படும் நன்மைகள் யாவை?
4. நூல் நிலையம் நடத்தப்படும் முறைகள் யாவை?
5. பொதுமக்கள் அறிவைப் பெருக்க வழி யாது?

பயிற்சி

1. நம்நாட்டில் பல்லாண்டுகட்கு முன்பே நூல் நிலையம் இருந்தது என்பதற்கு ஒரு சான்று கூறு.
2. நூல் நிலையத்திற்குச் சென்று படிக்காதவர்களும் நூல்களைப் பெற்றுப் படிக்கச் செய்யவேண்டிய முறைகள் எவையேனும் இருப்பின் அவற்றைக் குறிப்பிடு.
3. உன் பள்ளிக்கூட நூல் நிலையம் நடைபெறும் முறையினையும் அதனால் நீ அடைந்த பலனையும் குறித்து ஒரு கட்டுரை எழுது.

இலக்கணம்

காலங்காட்டும் இடைநிலைகள்

வினைப்பகுபதங்களில் காலத்தைக் காட்டும் எழுத்துக்கள் இடைநிலைகள் எனப்படும். இறந்தகாலத்தைக் காட்டும் இடைநிலைகள் த், ட், ற், இன் என்பன; நிகழ்காலம் காட்டும் இடைநிலைகள், கிறு, கின்று, ஆகின்று என்பன; எதிர்காலம் காட்டும் இடைநிலைகள் ப், வ் என்பன.

(உ-ம்) செய்தான் = செய் + த் + ஆன்
உண்டான் = உண் + ட் + ஆன்
கற்றான் = கல் + ற் + ஆன்
பேசினான் = பேசு + இன் + ஆன்

இறந்தகால
இடைநிலைகள்

செய்கிறான் = செய் + கிறு + ஆன்

செய்கின்றான் = செய் + கின்று + ஆன்

செய்யா கின்றான் = செய் + ஆகின்று + ஆன்

நிகழ்கால

இடைநிலைகள்

செய்வான் = செய் + வ் + ஆன்

உண்பான் = உண் + ப் + ஆன்

எதிர்கால இடைநிலைகள்

பயிற்சி

1. இப்பாடப் பகுதியில் முதல் பாராவில் உள்ள பகுபதங்கட்கு உறுப்பிலக்கணம் கூறு.
2. இருக்கின்றன, வருவர், கொடுப்பார், ஓடினார், வருகின்றான்—உறுப்பு இலக்கணம் கூறு.

4. நல்ல தீர்ப்பு

1. இத்தாலி தேசத்தின் தலைமைப் பட்டினமாகிய வெனிஸ் நகரத்தில் ஒரு பெரிய கிறிஸ்தவ தனவந்தன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் பெயர் அந்தோனியோ என்பது. அவன் ஒரு வியாபாரி; வெனி நாடுகளுக்கு மரக்கலங்களின் மூலம் சரக்குகளை அனுப்பி விற்றுப் பெருவாரியான நிதி களைத் திரட்டி வந்தான்; “திரைகடல் ஓடியும் திரவியந் தேடு,” என்னும் முதுமொழிக்கு ஏற்பப் பெரும்பொருளைச் சேர்த்து வந்தான்; ஏழை எளியவர்கட்கு வட்டியின்றிப் பணம் கொடுத்து அவர்கட்குப் பெருந்துணைவனாயும் விளங்கினான். இதனால், வெனிஸ் நகரத்தில் இருந்த பலரும் அவனை விரும்பி வந்தனர். இத்தகைய நற்குணம் படைத்த அந்தோனியோவுக்குப் நண்பர் பலர் இருந்தனர். அவர்கள் பசானியோ, கிராஷியானோ, லொரன்ஸோ முதலியவர் ஆவர். அவர்களுள் பசானியோ மட்டும் அந்தோனியோவுக்கு நெருங்கிய உயிரணிய நண்பனாவான்.

2. வெனிஸ் நகரிலே ஒரு யூதனும் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் பெயர் ஷைலக்கு என்பது. அவன் சிறிதும் ஈவு இரக்கம் இன்றி அதிக வட்டிக்குப் பணத்தைக் கொடுத்துச் செல்வத்தைக் குவித்து வந்தான். இதனால், வெனிஸ் நகர மக்கள் அவனை வெறுத்தார்கள். அந்தோனியோவும் ஷைலக் கைப் பெரிதும் வெறுத்து வந்தான்; தான் நேரே கண்டு விட்டால், அவனைத் தன் வாய்க்கு வந்தபடி திட்டியும் இருக்கிறான். இதற்குக் காரணம், ஷைலக்கு அதிகமான வட்டியினைப் பெற்று ஏழை எளியவர்களை வதைத்ததேயாகும். இதனால், ஷைலக்கு அந்தோனியோவினிடம் உள்ளூறப் பகை கொண்டு இருந்தான்; பழிக்குப் பழி வாங்கக் கருதிக் கொண்டிருந்தான்.

3. இங்ஙனம் இவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் நேர் மாறான குணத்துடன் வெனிஸ் நகரில் வாழ்ந்து வருகையில், ஒரு நாள் பசானியோ தன் நண்பனை அந்தோனியோவை அணுகி, “ஆருயிர் நண்ப, நான் மணமாகா இளைஞன் என்பது நீ அறியாததன்று. நான் இப்பொழுது திருமணத்திற்கு வேண்டிய ஆயத்தம் செய்கிறேன். பெல்மாண்டு நகரில் ஒரு மாது இருக்கிறாள். அவள் அழகில் மிகுந்தவள் ; செல்வத்தில் சிறந்தவள். அவளை நான் மணக்க முயல்கிறேன். பெல்மாண்டுக்குப் போகவும் எனக்குரிய ஆடை அலங்காரங்களைச் செய்துகொள்ளவும் எனக்குப் பணம் தேவையாய் இருக்கிறது. ஆகவே, எனக்கு இப்போது பண உதவி புரிவாயாக,” என்று வேண்டிக்கொண்டனன்.

4. அந்தோனியோவினிடம் அச்சமயத்தில் பணம் இல்லை. எல்லாம் சரக்குகளாக மாற்றப்பட்டுக் கப்பல்களில் ஏற்றப்பட்டு வெனி நாடுகளுக்குச் சென்றிருந்தன. அவை விற்கப்பட்டு வந்த பிறகே அவன் கையில் பணம் ஏராளமாக இருக்கும். என்றாலும், அந்தோனியோ எவ்வாறேனும் பசானியோவின் எண்ணத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற தீர்மானம் கொண்டவனாய், “நண்ப, உனக்கு உதவக்கூடிய பொருள் என்னிடம் இல்லை என்பதைப்பற்றி நீ கவலைப்பட வேண்டா. நீ ஷைலக்கினிடம் வட்டிற்குப் பணம் பெற்றுக் கொள். அப்பணத்திற்கு நானே ஈடாய் இருந்து பத்திரத்தில் கையொப்பம் இடுவதாகவும் சொல். அவன் தடையின்றிக் கொடுப்பான். அதனைப் பெற்று உன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்,” என்றனன். பிறகு இருவரும் ஷைலக்கை நாடிச் சென்றனர்.

5. பசானியோ மட்டும் ஷைலக்கை அண்டினான். அந்தோனியோ சிறிது சேய்மைக்கண் நின்றுவிட்டனன்.

பசானியோ ஷைலக்கைத் தனக்குத் தேவையான மூவாயிரம் டக்கட்டுப் பணம் வட்டிக்குத் தருமாறு கேட்டனன் ; அதனோடு அந்தோனியோவும் பத்திரத்தில் கையொப்பம் இடுவதாகவும் கூறினன். ஷைலக்கு, “ஆ ! அந்தோனியோவா கையொப்பம் இடுவார் !” என்று குதூகலப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் அந்தோனியோவும் ஷைலக்கை அண்மினன். ஷைலக்கு அந்தோனியாவைப் பார்த்து, “ஐய, பணம் வட்டிக்குத் தருமாறு பசானியோ கேட்கிறார். எனக்கு வட்டி ஒன்றும் வேண்டா. பத்திரத்தில் குறிப்பிட்ட தேதியில் பணத்தைத் திருப்பிக்கொடாவிட்டால், நான் உமது இருதயத்திலிருந்து ஒரு பவுண்டு தசையை மட்டும் அறுத்து எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதை மட்டும் குறித்து எழுதிக்கொடுத்தால் அதுவே எனக்குப் போதுமானது. பின் பணத்தைத் தரத் தடையேதும் இல்லை,” என்றனன்.

6. அந்தோனியோ, “அப்படியே எழுதிக் கொடுக்கிறேன். நீ பணம் கொடு,” என்று கூறினன். பசானியோ இவ்வாறு கடுமையான நிபந்தனைக்குட்பட்டுப் பணத்தைப் பெற விரும்பவில்லை. ஆனால், அந்தோனியோ, “அப்படி எழுதிக் கொடுப்பதால் ஆபத்து ஒன்றும் ஏற்பட்டு விடாது. எனக்கு இன்னும் சில தினங்களில் பணம் கைக்கு வந்து சேரும். அதனால், குறிப்பிட்ட நாட்களுக்கு முன்பே பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவோம்,” என்று கூற, ஒருவாறு பசானியோ பணத்தைப் பெற ஒவ்வினன். அந்தோனியோ, ஷைலக்கு எண்ணப்படி கையொப்பம் இட்டுத் தொகையைப் பெற்றுப் பசானியோவுக்கு ஈந்தான்.

7. பசானியோ, பெல்மாண்டிற்குத் தன்னோடு கிராஷியானோவையும் அழைத்துக்கொண்டு சென்றான். போர்ஷியா என்னும் அவன் காதலி, அவ்விருவரையும் வரவேற்றாள்.

8. போர்ஷியா பேரழகு படைத்தவள்; சிறந்த செல்வந்தர் திருமகள். இவ்விரண்டு காரணங்களால் அவளை மணக்க எல்லாரும் விரும்பினர். ஆயினும், 'பகுத்தறிவும், பண்பாடும் உடையவனே இவளை மணந்து வாழ வேண்டும்,' என்று எண்ணிய அவள் தந்தையார், பொன்னாலும், வெள்ளியாலும், ஈயத்தாலும் முன்று பேழைகளைச் செய்து, அவற்றுள் ஒன்றில் போர்ஷியாவின் படத்தை வைத்து, யார் போர்ஷியாவின் படம் உள்ள பெட்டகத்தினைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனரோ, அவரே அவளை மணக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனையை ஏற்படுத்தியிருந்தனர். இந்த நிபந்தனைக்குட்பட்ட மன்னர் பலர் முயன்றனர். எவரும் தம் முயற்சியில் வெற்றி பெறவில்லை. ஆனால், பசானியோ, நிபந்தனைகளை நன்கு உணர்ந்து, முன்று பேழைகளையும் நன்கு உற்று நோக்கி, வெளித்தோற்றத்திற்கு இடங்கொடாமல், போர்ஷியாவின் படம் ஈயப்பெட்டியிலே தான் இருக்க வேண்டும் என்று யூகித்தவனாய், அப்பெட்டிக் குரிய திறவுகோலையே வேண்டி, அப்பேழையினைத் திறந்தான். அவன் உள்ளம் உவக்கும் முறையில் அப்பெட்டியில் போர்ஷியாவின் படம் இருக்கக் கண்டான். போர்ஷியாவும் மனம் மகிழ்ந்தாள். எல்லாரும் இன்பம் அடைந்தனர். போர்ஷியா பசானியோவிற்கு உரியவளானாள். அவ்விருவரும் இங்ஙனம் ஒன்றுபட்டது போலவே கிராஷியானோவும், நெரிஸா என்னும் போர்ஷியாவின் தோழியும் மனம் ஒத்து ஒருவரமீதொருவர் காதல் கொண்டனர். இந்தக் குதுகலமான சமயத்தில் ஓர் ஆள் தன் கையில் ஒரு முடங்கலுடன் வந்து அதைப் பசானியோவின் கையில் ஈந்தான்.

9. பசானியோ கடிதத்தினைப் பிரித்துப் படிக்கத் தொடங்கினான். படிக்கும்போதே அவன் வதனத்தில் துக்கக் குறிகள் தோன்றலாயின. அதன் காரணம் யாது என்று

போர்ஷியா வற்புறுத்தி வேண்ட, பசானியோ, 'இந்தக் கடிதம் என் ஆருயிர் நண்பனான அந்தோனியோவினிடமிருந்து வந்துள்ளது அந் நண்பன் அனுப்பிய சரக்குகள் நிறைந்த கப்பல்கள் உவரியில் முழ்கியதால், அவன் பெரிய நட்டத்திற்கு ஆளாகிவிட்டான்; எனக்காக, ஷைலக்கினிடம் தன்னையே ஈடாகக் காட்டிப் பணம் தந்திருப்பதால், அதனைத் திருப்பிக் கொடுக்க இயலாத காரணத்தால், ஷைலக்கிடம் எழுதிக் கொடுத்த பத்திரத்தின்படி அவன் இறப்பது உறுதி. அதனால், எப்படியும் தன்னை வந்து பார்த்துவிட்டுப் போமாறு எழுதியிருக்கிறான்,' என நவின்ருன்.

10. போர்ஷியா உடனே பசானியோவை ஷைலக்கிற்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தைப் போலப் பத்து மடங்கு எடுத்துக்கொண்டு சென்று ஷைலக்கினிடம் கொடுத்து, நண்பனை மீட்டு வருமாறு அனுப்பினான். பசானியோ பணப் பையுடன் கிராஷியானோவை அழைத்துக்கொண்டு வெனிஸ் நகரம் சென்றான்.

11. இதற்கிடையில் போர்ஷியா சும்மா இருந்திலன்; தன் உறவினரான கிரீத்தி வாழ்ந்த வழக்கறிஞர் பெல்லாரியோ என்பவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதித் தனக்கு வழக்கறிஞர் அணியும் உடையினைத் தந்து அனுப்புமாறு வேண்டி, இவ் வழக்கினை எவ்வாறு தீர்ப்பது என்பதற்குரிய ஆலோசனையையும் எழுதி அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொண்டான். அவரும் அவ்வாறே வழக்கறிஞர் உடையினைக் கொடுத்து, வழக்கை நடத்த வேண்டிய ஆலோசனையையும் எழுதி அனுப்பினான்; அவற்றுடன் வெனிஸ் நகரத் தலைவருக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதி, அதில் அக்கடிதம் கொண்டு வருபவரைக் கொண்டே வழக்கினை நடத்த ஏற்பாடு செய்யும்படி குறிப்பிட்டிருந்தான்.

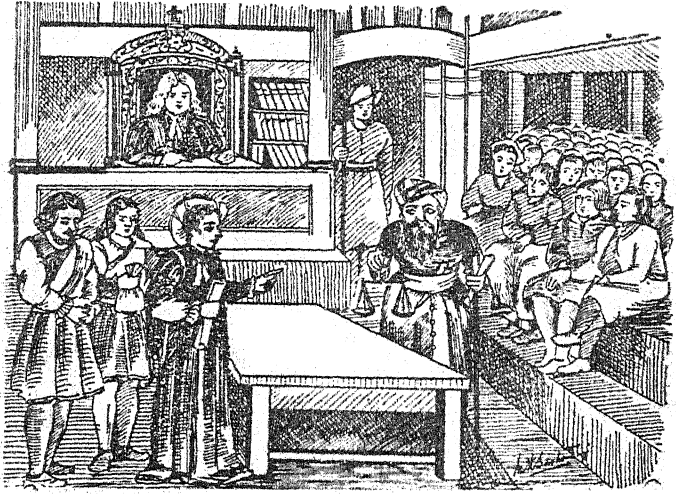
12. போர்ஷியா தன் பணி மகளாக நெரிஸாவையும் அழைத்துக்கொண்டு, தான் வழக்கறிஞர் போலவும், தன் பணிமகள் தன் குமாஸ்தாவைப் போலவும் வேடம் பூண்டு வெனிஸ் நகர நீதி மன்றத்தை அடைந்தாள்.

13. நீதி மன்றத்தில் அந்தோனியோ, பசானியோ, ஷைலக்கு, வெனிஸ் நகரத் தலைவர் முதலிய பலர் நிறைந்திருந்தனர். பசானியோ ஷைலக்கினிடம் அவன் கொடுத்த பணத்தைவிட மும்மடங்கு கொடுக்க முன் வந்தான். ஷைலக்கு வாங்க மறுத்துவிட்டான்.

14. மாறு வேடம் பூண்டு வழக்கறிஞராய்க் காட்சி யளித்த போர்ஷியா, விசாரணை நடத்தத் தொடங்கினாள். போர்ஷியா வழக்கினை நன்கு விசாரித்துக்கொண்டு, “அந்தோனியோ பணம் செலுத்த இயலாது இருக்கின்றாரோ?” என்று வினவினாள். உடனே பசானியோ, “இதோ! பணம் ஆயத்தமாய் இருக்கிறது! வாங்கிய பணத்தைப் போல மும்மடங்கு கொடுக்கவும் சித்தமாய் இருக்கிறேன்!” என்று கூறினான். உடனே போர்ஷியா ஷைலக்கை நோக்கி, “ஐயா, பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதுதானே? இதில் என்ன தடை?” என்று கேட்டாள். ஷைலக்கு, தனக்குப் பணம் வேண்டா என்றும், பத்திரத்தில் எழுதியுள்ளபடி ஒரு பவுண்டு தசையே வேண்டுமென்றும் வற்புறுத்திக் கூறினான்.

15. போர்ஷியா ஷைலக்கைப் பார்த்து, “ஐயா, சிறிது இரக்கம் காட்டவேண்டும். இவ்வளவு கொடுமைபாய் இருந்தல் கூடாது. பத்திரத்தில் உள்ளபடி இருதயத்திலிருந்து ஒரு பவுண்டு தசை கேட்பது முறைதான். இருந்தாலும், உயிருக்கு ஆபத்தான செயலில் அல்லவா நீர் ஈடுபடுகிறீர்? ஆகவே, சிறிது மனம் இளக வேண்டும்!” என்று வேண்டினாள். எவ்வளவு சொல்லியும் ஷைலக்கு கேட்கவில்லை;

தனக்குப் பத்திரப்படி அந்தோனியோவின் ஒரு பவுண்டு இருதய மாமிசமே தேவை என்று மேலும் வற்புறுத்தினான். அப்போதும் போர்ஷியா ஷைலக்கை நோக்கி, “தசையை நிறுக்கத் துலைக்கோலினைக் கொணர்ந்தீரோ?” என்றான். ஷைலக்கு மிகுந்த களிப்புடன், “ஆஹா! கொண்டு வந்துள்ளேன்!” என்று கூறி, உடனே தராசினை எடுத்துக் காட்டினான்.

16. “சரி, இரத்தம் சிந்தாதிருக்கப் பார்த்துக்கொள்ள உம் பக்கலில் ஒரு மருத்துவரை வைத்துக்கொள்ளும்,” என்று போர்ஷியா கேட்டுக்கொண்டான். உடனே ஷைலக்கு போர்ஷியாவைப் பார்த்து, “அப்படி ஒன்றும் பத்திரத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லையே. ஆகவே, பத்திரத்தில் உள்ளபடி தீர்ப்புக் கொடுங்கள்,” என்று கத்தினான்.

17. போர்ஷியா ஷைலக்கைப் பார்த்து, “ஐயா, பத்திரத்தின்படி நீர் ஒரு பவுண்டு தசையினைப் பெற உமக்கு உரிமையுண்டு. அந்தோனியோவின் இதயத்தினின்றும்

அறுத்து எடுத்துக்கொள்ளலாம்,” என்று கூறித் தன் வாயினை மூடுதற்கு முன், ஷைலக்கு விரைந்து அந்தோனியோவின் இருதயத்தின் அருகே கூர்ங்கத்தியுடன் சென்றான். நீதி மன்றம் முழுவதும் ஒலியடங்கி இரக்கக் குறியுடன் காணப்பட்டது. அந்தச் சமயத்தில் போர்ஷியா ஷைலக்கைப் பார்த்து, “ஐயா, உம் பத்திரத்தில் ஒரு பவுண்டுக்கு மேல் சிறிது குறைவாகவோ, மிகுதியாகவோ தசையினை அறுத்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை. இரத்தம் சிந்தாமல் அறுக்கலாம் என்பதும் குறிப்பிடப்பட்டிலது. ஆகவே, நீர் அறுத்து எடுக்கையில் கிறிஸ்தவன் இரத்தம் ஒரு துளி கீழே சிந்துதல் கூடாது. சரியாக ஒரு பவுண்டு நிறையுள்ள தசையையே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த நிபந்தனைகளைத் தவறினால், நீர் பெருங்குற்றத்திற்கு ஆளாவீர்,” என்றான்.

18. ‘கிணறு வெட்டப் பூதம் புறப்பட்டதுபோல’ ஷைலக்கு இந்த மொழிகளைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டுப் போனான். தான் கொணர்ந்த நிறைகோலினையும் கத்தியினையும் கீழே நழுவவிட்டு, “நீதிபதி அவர்களே, நான் கொடுத்த பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடுங்கள்! நான் சென்று விடுகிறேன்!” என்று கெஞ்சிக் கேட்டான். பசானியோ, தன் பணப்பையை நீட்டி, “ஐயா, இதோ! எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்!” என்று கூறினான். போர்ஷியா பணத்தைக் கொடாதவாறு பசானியோவைத் தடுத்துவிட்டான். ஷைலக்கைப் பார்த்து, “ஐயா, நீர் ஒரு கிறிஸ்தவன் உயிரைக் கொல்ல எண்ணங் கொண்டதால், உம்மைத் தூக்கில் இட வேண்டும். ஆனால், வெனிஸ் நகரத்தலைவர் இரக்கம் காட்டினால், அத்தண்டனையினின்றும் நீர் தப்பலாம். இப்போது தண்டனையாதெனில், நீர் யாரைக் கொல்ல எண்ணமிட்டீரோ, அவருக்கு உம் சொத்தில் பாதி சேர்ந்துவிட வேண்டும்.

மற்றொரு பாதி அரசாங்கத்தைச் சேரவேண்டும்," என்று தீர்ப்பு அளித்தாள். நகரத்தலைவர் ஷைலக்கிற்கு உயிர்ப்பிச்சை ஈந்தார். அந்தோனியா தனக்கு அளிக்கும் செல்வத்தினை லொரன்ஸோ என்னும் கிறிஸ்தவனைக் காதலித்து வாழும் ஜெஸிக்கா என்னும் ஷைலக்கின் மகளுக்கே கொடுத்துவிடும்படி கூறிவிட்டான். ஷைலக்கு இந்த ஏற்பாட்டின்படி கையொப்பம் இடுவதாகக் கூறிவிட்டு வெளி எறினான். நீதிமன்றமும் கலைத்தது.

19. பசானியோ தன் நண்பனான அந்தோனியோவின் உயிரைமீட்ட நீதிபதிக்குத் தான் கொணர்ந்த பணத்தினைப் பரிசாக அளிக்க விரும்பி, அதனை ஏற்குமாறு வேண்டினான். ஆனால், நீதிபதியாய் வந்த போர்ஷியா அதனை ஏற்க மறுத்து அவன் கையில் அணிந்திருந்த மோதிரத்தினைத் தருமாறு கேட்டனள். அம்மோதிரம் போர்ஷியாவினால் பெல்மாண்டில் கொடுக்கப்பட்டது. உயிர் உள்ள வரையில் அது பசானியோவின் விரலிலிருந்து, எக்காரணம் கொண்டும் கழற்றப்படாதிருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையுடன் அவன் விரலில் அணியப்பட்டது. அத்தகைய ஆழியினை அவன் எப்படி அளிக்க முடியும்? ஆகவே, அவன் கொடுக்க மறுத்தான். போர்ஷியா "அது தவிர வேறு ஒன்றும் வேண்டா" என்று கூறி விட்டுப் புறப்பட்டு விட்டனள். ஆனால், அந்தோனியாவின் வற்புறுத்தலின்மேல், அம்மோதிரம் நீதிபதிக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அவ்வாறே கிராஷியாலோவின் மோதிரத்தினையும் வெரிஸா பெற்றுக் கொண்டாள்.

20. போர்ஷியாவும் கெரிஸாவும் வெகு விரைவில் பெல்மாண்டு நகரை அடைந்து, நம் கணவன்மார்களையும் அந்தோனியோவையும் எதிர்கொண்டழைக்கக் காத்திருந்தனர். சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம், அந்தோனியோவும் பசானியோ

வும் மற்றும் பலரும் வந்து சேர்ந்தனர். விருந்து தயார் செய்யப்பட்டிருந்தது. பசானியோ தான் சென்று தன் நண்பனை மீட்டு வந்த செய்திகளைப் பற்றிக் கூறி அந்தோனியோவையும் போர்ஷியாவுக்கு அறிமுகப்படுத்தினன்.

21. இவ்வாறு இவர்கள் மகிழ்வோடு இருக்கையில் நெரிஸாவும் கிராஷியானோவும் சிறிது சச்சரவு செய்துகொண்டு இருந்தனர். அச்சச்சரவுக்குக் காரணத்தை அறிந்தபோது கிராஷியானோ, தனக்கு நெரிஸா அளித்த ஆழியினை நீதிபதியின் குமாஸ்தாவிற்குக் கொடுத்துவிட்டு வெற்று விரலினாய் இருப்பதே என்பது தெரிய வந்தது. உடனே போர்ஷியாவும் பசானியோவின் விரலில் மோதிரம் இல்லாமையை உணர்ந்து வினாவிய போது, அவனும் தன் நண்பன் உயிரைக் காத்த நீதிபதிக்குப் பரிசாக அளித்துவிட்டதாகக் கூற, அவளும் சிறிது நேரம் வேடிக்கையாகப் பசானியோவிடம் சிறிது வருத்தம் கொண்டவள் போல நடந்துகொண்டாள். அப்போது அந்தோனியோ எல்லாம் தன்பொருட்டு நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிதானே என்கூறி வருந்தியதும், போர்ஷியாவும் நெரிஸாவும் உள்ளே சென்று, நீதி மன்றத்தில் அணிந்திருந்த உடைகளுடன் வெளியே வந்து, அவர்கள் பெற்ற கணையாழிகளைக்காட்டி, “இவைகள்தாமோ நீங்கள் நீதிபதிக்கும், குமாஸ்தாவிற்கும் ஈந்தவை?” என்று கேட்க, “ஆம்! ஆம்!” என்று பசானியோவும் கிராஷியானோவும் ஆரவாரம் செய்தனர். பின்பு போர்ஷியா மோதிரத்தைப் பசானியோவின் விரலில் அணிந்து, “இவியேனும் எக்காரணம் கொண்டும் இதனைக் கழற்ற வேண்டா,” என்று கூறினாள். நெரிஸாவும் அவ்வாறே கூறிக் கிராஷியானோவிடம் மோதிரத்தைக் கொடுத்தாள். அப்போதுதான் போர்ஷியாவே மாற்றுடையில் வந்து வழக்கினை மேலமையாகத் தீர்த்து வைத்தாள் என்பது புலனாயிற்று.

போர்ஷியாவின் மாளிகை ஒரே குதூகலமாய் இருந்தது. இந்த நேரத்தில் அந்தோனியோவிற்கு முன்னர் கடலில் முழ்கிப் போனதாகத் தெரியவந்த கப்பல்கள் இப்போது கரையினை அடைந்து அந்தோனியோவிற்கு நடத்ததைச் செய்யவில்லை என்ற நற்செய்தியும் வந்து சேர்ந்தது. இதைக் கேட்டதும் எல்லாரும் சொல்ல ஒண்ணு ஆனந்தத்தில் அமுந் தினர். பின்பு யாவரும் இன்பமாக விருந்துண்டு இன்புறலா யினர்.

அருஞ்சொற்பொருள்

நிதி-செல்வம், திரை-அலை, அண்மினன்-நெருங்கினன், மரக்கலம்-கப்பல், கூற்று-மொழி, பேழை-பெட்டி, வதனம்-முகம், உவரி-கடல், ஆழி-மோதிரம், நவீனரூன்-கூறினான், வழக்கறிஞர்-வக்கீல், பண்பாடு-குணம், உவக்கும்-மகிழும், துலை-தராசு, நீதி மன்றம்-நியாயசபை

கேள்விகள்

1. அந்தோனியோவும் ஷைலக்கும் ஏன் ஒருவர் மீதொருவர் வெறுப்புக்கொண்டிருந்தனர் ?
2. பசானியோ எப்படிப் போர்ஷியாவை மணக்க நேர்ந்தது ?
3. போர்ஷியா ஏன் மாறுவேடம் பூண்டு நீதி மன்றம் அடைந்தாள் ?
4. இப்பாடம் எதனால் 'நல்ல தீர்ப்பு' என்னும் பெயர் பெற்றது ?
5. பெல்மாண்டில் நடந்த விருந்தில் ஏன் சிறிது குழப்பம் ஏற்பட்டது ?

பயிற்சி

அந்தோனியோவும் பசானியோவும் உத்தம நண்பர்கள் என்பதை விளக்கி ஒரு சிறு கட்டுரை எழுது.

இலக்கணம்

போலி

ஒருசொல்லில் ஓர் எழுத்து நிற்கவேண்டிய இடத்தில் மற்றோர் எழுத்து நின்றும் பொருள் வேறுபடாமல், தொன்று தொட்டு வழங்கப் பட்டு வருவதைப் போலி என்பர். இப்போலி மூன்று வகைப்படும். அவை முற்றப்போலி, இடைப்போலி, கடைப்போலி என்பன.

(உ-ம்) வைத்தியன் = வைத்தியன்	முதற்போலி
அய்யம் = ஐயம்	
அவ்வை = ஓளவை	
பவுத்தர் = பெளத்தர்	
பித்து = பிச்சு	இடைப்போலி
நீந்தினான் = நீஞ்சினான்	
மரம் = மரன்	கடைப்போலி
பந்தல் = பந்தர்	

பயிற்சி

1. கீழ் வருவனவற்றில் போலிச்சொற்களை எடுத்து எழுதி, இன்ன போலி எனவும் கூறு:-சைத்தியம், அய்யா, சவுக்கியம், கௌவை, அஞ்சு, ருண்டு, நயம், வைச்சு, சாம்பர், அரைஞாண், வண்டு.
2. ஐந்து போலி மொழிகளை உதாரணமாகக் காட்டு.

5. சாக்கலெட்டும் பிஸ்கட்டும் செய்தல்

1. சாக்கலெட்டையும், பிஸ்கட்டையும் விரும்பாத சிறுவர் சிறுமியர் இலர். ஏன்? பெரியவர்களுங்கூட இவ் விரண்டை மிக விரும்புகின்றனர். இந்த உணவுப் பொருளால் மேனாடு அடையும் வருவாய் மிகுதியாகும். மேனாடுகள் பிஸ்கட்டையும் சாக்கலெட்டையும் செய்து, அவற்றை இந்தியாவில் இறக்குமதி செய்து, பல துறையில் பணத்தைக் கொண்டு செல்கின்றன. இதனால், நம் இந்தியா, 'பொருளைப் பெருவாரியாக மேல் நாட்டவருக்கு ஈந்து வருகிறது. இவ்வாறு பொருளைப் பறிகொடுப்பதைப் பொருத நம் காந்தியடிகளார், வெளி நாட்டுப் பொருள்கள் இந்தியாவுக்கு வருதல் கூடாது எனப் புரட்சி செய்யத் தொடங்கினார். “நம்

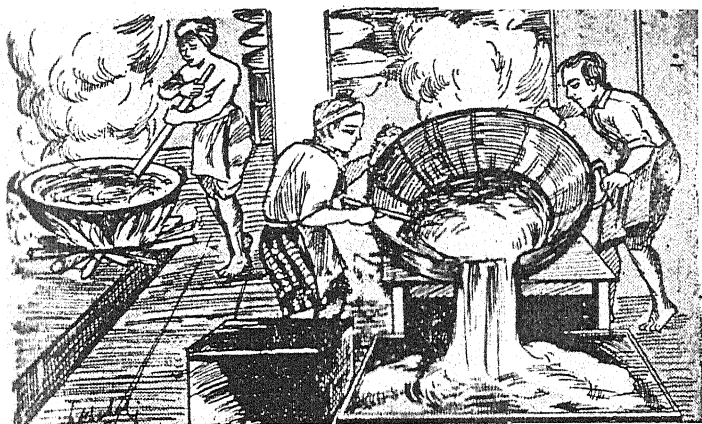
இந்தியா தேசம், இயற்கையில் நல்ல தட்ப வெப்பம் நிறைந்தது. இங்கு நீர்வசதி குறைவுறு வண்ணம் ஜீவ நதிகளான கங்கை, யமுனா, கிருஷ்ணா, காவேரி போன்றவை பாய்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மக்கட்பெருக்கத்திலும் இந்திய மக்கள் தொகையே மிகுதியாகும். உலக முழுமையும் உள்ள மக்கள் தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பகுதி கொண்டது இந்தியா. தேவையான பொருள்களைத் தருதற்கு வானோங்கிய மரஞ் செறிந்த காடுகளும், பரந்த வயல்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. இன்னோரன்ன வசதிகளைப் பெற்ற நாம், நம் தேவையை நாடிப் பிற நாட்டாரை எதிர் பார்த்தல் சிறிதும் அடாது, அடாது." என்று ஊற்புறுத்திக் கூறி வந்தார். மேலும், அவர், "குடிசைத் தொழில்களின் மூலம் பல தொழில்களைச் செய்து செய் பொருள்களைப் பெருக்கி பொருளாதார நிலையை உயர்த்தலாம்." என அறிவித்துக் கொண்டு வந்தார்; இப்படி அறிவித்து வந்ததோடு நில்லாமல், அகில இந்தியக் கிராமக் கைத்தொழில் இயக்கத்தையும் ஆரம்பித்தார். அந்த உணர்ச்சியின் பயனாகத்தான் காந்தியடிகளார் ஆஸ்ரமமாகிய வார்தாவில் பல கைத்தொழில் முறைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, நடைபெறுகின்றன. தொழில் கற்பவருக்குத் தக்க பயிற்சியும் அளிக்கப்படுகிறது. அப்பயிற்சியின் பயனாலேதான் தோல் பதனிடதல், பூட்ஸ் செய்தல், காகிதம் செய்தல், தேனீவளர்த்தல், கோப்புச் செய்தல் முதலிய தொழில்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. நம் சென்னை இராஜ்யத்தில், செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தையும் சார்ந்த வாலாஜாபாது இந்துமத பாடசாலை யிலும், சிறு சிறு குடிசைக் கைத்தொழில்கள் இளஞ்சிறுர்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, குடிசைக் கைத்தொழிலின் மூலம் நமக்குத் தேவையான பொருள்களை நாமே தயார் செய்துகொள்ளலாம். அத்தொழில் முறைப்படி தயார் செய்யக்கூடிய உணவுப் பொருள்கள் பலவாகும்.

வாழைப்பழத் தோலிலிருந்து ஜாம் எனப்படும் ஓர் இனிப்புப் பொருளைத் தயார் செய்யலாம். பிண்ணாக்கினின்று சாக்க லெட்டுச் செய்யலாம். கேழ்வரகினின்று பிஸ்கட்டுச் செய்யலாம்.

2. 'பிண்ணாக்கையும் கேழ்வரகையும் நாம் மிகவும் இழிந்த பொருளாக (ஒரு வேளையில்லாவிட்டாலும் மற்றொரு வேளை) கருதுகிறோம். இந்தப் பிண்ணாக்கும் கேழ்வரகுமே, வெளி நாடுகளுக்கு—அதாவது கடல் கடந்து செல்லக்கூடிய நாடுகளுக்கு—ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு, அங்கு இவற்றுடன் கூட்ட வேண்டிய பொருள்கள் கூட்டப்பட்டு சாக்கலெட்டு, பிஸ்கட்டு என்னும் பெயர் பெற்று, நல்ல மூடிகளால் பகட்டாக மூடப்பட்டு, இங்கு அனுப்பப்படுகின்றன. நம் மிடமிருந்து போன பொருளின் மதிப்புக் காற்பங்கானால், அப்பொருள் வேறு உருவில் வரும்போது முழுப்பங்கையும், அதற்கு மேலும் ஒரு பங்கையும் பெறும் மதிப்புடன் நாமே வாங்கிக்கொள்ளும் பெருமையையும் பெறுகின்றன. என்னே நம் அறியாமையும், மேற்கு நாட்டவருடைய அறிவுடைமையும்! நாம் ஏன் அந்த மூலப்பொருள்களைக்கொண்டு பொருள்களைச் செய்து அவற்றின் பயனை நுகரலாகாது?

3. பிண்ணாக்கு என்றால் நாம் என்ன எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம்? “இது மனித சமூகத்திற்குரிய உணவுப் பொருளன்று; விலங்கினத்துள் மாட்டுக்குரிய ஆகாரப் பொருள்,” என்று ஒதுக்கிவிடுகிறோம். ஆம், இந்தப் பிண்ணாக்குப் பிண்ணாக்கு வடிவில் இருக்கையில் மன்பதை கட்டுத் தேவையில்லைதான். இதனைப் பக்குவப்படுத்தி மக்கள் இனத்திற்கும் பயன் அளிக்கத் தக்க முறையில் செய்தால், எத்துனை நலன் ஏற்படும்? நம் இந்திய நாட்டுப் பொருள் வெளி நாட்டுக்குச் செல்லுமா?

4. இதோ! உங்கள் கருத்தை இங்கே கசெலுத்திப் பிண்ணாக்கு, சாக்கலெட்டு ஆகும் விதத்தினைச் சிறிது கவனியுங்கள். பிண்ணாக்கு இன்னது என்பது உங்களுக்கு நன்கு தெரியும். இப்பிண்ணாக்கு எள், தேங்காய், மணிலாக் கொட்டை, பருத்திக்கொட்டை ஆகிய இந்நான்கினின்றும் வளக்குக் கிடைக்கின்றது. இப்பொருள்களை நன்கு செக்கி விட்டு ஆட்டி எடுத்தபோது, இப்பொருள்களின் கசிவு போக ஏஞ்சி நிற்பதே பிண்ணாக்காகும். இப்பிண்ணாக்குகளில்

மக்களுக்கு நல்ல உரத்தையும் வளர்ச்சியையும் தரவல்ல வன்மை பொருந்தியிருக்கின்றது. இவற்றை இரசாயன முறைப்படி பரிசோதித்துப் பார்த்தபோது, இவற்றில் புரோட்டீன், கொழுப்பு, பசைமா என்னும் முன்று பொருள்களும் அமைந்திருப்பதை விஞ்ஞானிகள் கண்டார்கள்; இம்முன்றும் மக்கள் உணவுக்கேற்ப அமைந்துள்ளனவெனவும் கூறுகின்றார்கள். எள்ளுப் பிண்ணாக்கினால் செந்நீர்ப் பெருக்கும், செந்நீர் ஓட்டமும் உடலுக்கு ஏற்படும் என்பது அறிஞர்

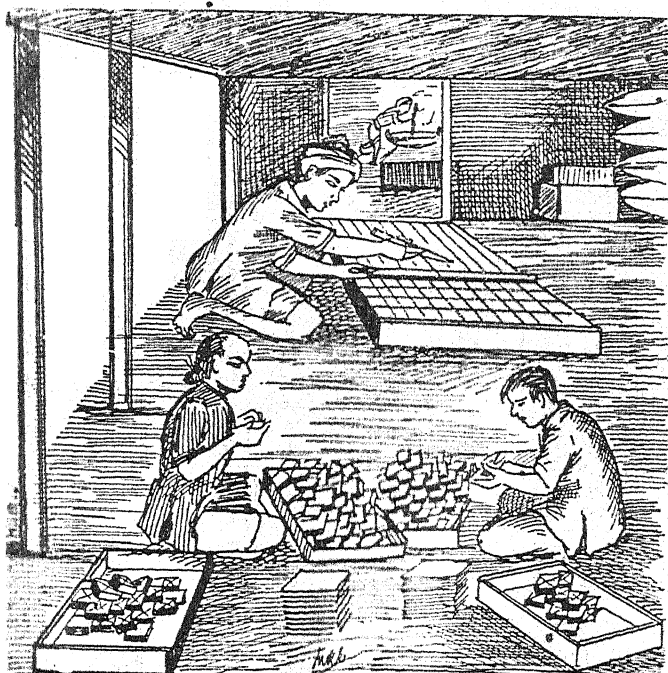
களின் துணிபாகும். தேங்காய்ப் பிண்ணாக்கு உடலில் கொழுப்பைப் பெருகச் செய்யும். மணிலாக்கொட்டைப் பிண்ணாக்குக்கு மெய்யின் கண் அமைந்த தசை நார்களை இறுகச் செய்யும் இயல்பு உண்டு. பருத்திக் கொட்டைப் பிண்ணாக்குக்கு மக்களின் உடற்கூற்றின் கட்டுக்களை நன்முறையில் காப்பாற்றி வளரச் செய்யும் ஆற்றல் உண்டு. பார்த்தீர்களா, பிண்ணாக்கின் குணநலங்களை. இத்தகைய பிண்ணாக்கில் சாக்கலெட்டுச் செய்யப்பட்டால், வாய்க்கும் சுவை ஏற்படும், பொருள் வருவாயும் மிகும் அல்லவா?

5. பிண்ணாக்கை நன்கு பொடியாக்கித் தண்ணீரில் ஊற வைக்கவேண்டும் : பின்பு நன்கு கழுவித் தூய்மையாக்க வேண்டும். அதன் பின், வேகத்தக்க அளவுப்படி தண்ணீரை ஊற்றி, அடுப்பில் ஏற்றிக் கொதிக்க வைக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்வதால், தண்ணீர் வற்றிப் போகும். எண்ணெய்ப் பசை இருந்தாலும் அது நீங்கிப் போக, அதனை வெயிலில் வைத்துப் பொடி செய்யவேண்டும். அப்பொடியைக் கண்ணாடிக் குப்பிகளில் இட்டு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

6. இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட பிண்ணாக்குப் பொடியுடன் நன்கு சலித்து எடுத்துத் தூய்மை செய்யப்பட்ட கேழ்வரகு மாவு, மரிக்கன் மாவு என்னும் இரண்டு மாவையும் சம அளவு உடன் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும். பின்பு சர்க்கரையைப் பாகு போலக் காய்ச்சிக்கொள்ள வேண்டும். அப்பாகில், இந்த மூன்று வகை மாவும் கலந்த கலப்புமாவைக் கொட்டிக் கிளறவேண்டும். அதன் பின்பு நெய் தடவப்பட்ட ஒரு தட்டில் ஊற்றி ஆற வைக்க வேண்டும். ஆறினவுடன் சிறு துண்டுகளாக அறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதுவே சாக்கலெட்டு எனப்படும். இந்த மாவுடனும், சர்க்கரைப்

பாகுடனும் கொக்கோவையும் சேர்த்துவிட்டால் கொக்கோ மணமும் இருக்கும் ; நிறமும் வந்துவிடும். பின்பு நிறநிறமான காகிதங்களில் சுற்றி வாணிபம் செய்ய வேண்டுவதுதான்.

7. பிண்ணாக்கு மாவுடன் முக்காற்பாகம் கோதுமை மாவைக் கூட்டினால், பிஸ்கட்டுச் செய்ய வசதி ஏற்படும். பிண்ணாக்கினால் இவ்வளவு பலன் இருப்பதனாலேதான் மேல் நாட்டவர் இதனைத் தம் நாட்டிற்குக் கலம் கலமாக ஏற்றுமதி

செய்துகொண்டு செல்கின்றனர். பின்பு இதன் உருவை மாற்றி நமக்கே அனுப்பிப் பணமாக்கிக் கொள்ளுகின்றனர். 1937-ஆம் ஆண்டு கணக்குப்படி நம் நாட்டிலிருந்து 154

இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புடைய பிண்ணாக்கைக் கொண்டு போயினர் என்றால், அவை எத்தனை கோடி பெறுமான பிஸ்கட்டும், சாக்கலெட்டுமாக மாறி இருக்கும் என்பதைச் சிறிது சிந்தித்துப் பாருங்கள் !

8. ஆகவே, இனியாகிலும், நம் நாட்டில் இந்தப் பிண்ணாக்குப் பொருளை அசட்டை செய்யாமல், குடிசைக் கைத் தொழில் திட்டத்தின் கீழ்ப் பயன்படுத்திப் பல விதமான பிஸ்கட்டு, சாக்கலெட்டு, கேக்கு முதலியவற்றைச் செய்து நம் இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்குவோமாக. வேலை இல்லாதவர்களை இத்தகைய வேலையில் ஈடுபடுத்தி அவர்களை யும் உய்யுமாறு செய்வோமாக. உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோமாக.

அருஞ்சொற்பொருள்

துறை-வழி, தட்பம்-குளிர்ச்சி, வரை-மலை, செய்-நிலம், நுகர—அனுபவிக்க, மன்பதைக் - மக்கட்சமுகம். ஆற்றல் - வல்லமை, நூய்மை-சுத்தம், உய்யுமாறு-பிழைக்கும்படி.

கேள்விகள்

1. மூலப்பொருள்கள் கிடைத்தற்குரிய வசதிகள் இந்தியாவில் உண்டு என்பது எப்படித் தெரிகிறது ?
2. இந்தியாவில் எது குறித்துப் புரட்சி செய்தனர் ?
3. பிண்ணாக்கு எவ்வெப்பொருள்களிலிருந்து கிடைக்கின்றது ?
4. பிண்ணாக்கில் அமைந்துள்ள பொருள்கள் எவை ?
5. பிண்ணாக்கைக் கொண்டு சாக்கலெட் செய்யும் முறை யாது ?
6. பிஸ்கட்டுச் செய்யவேண்டுமானால் எம்முறையில் செய்யலாம் ?

பயிற்சி

1. குடிசைத் தொழில்களாக மேற்கொள்ளக் கூடிய சில தொழில்களைக் குறிப்பிடு.
2. ஜீவநதிகள், தட்பவெப்பம், பொருளாதாரம், இன்றோரன்ன—இத்தொடர்களை வாக்கியத்தில் அமை.
3. 'தொழிற் கல்வி' என்னும் தலைப்புந்ந்து ஒரு கட்டுரை எழுது.

இலக்கணம்

வினைமுற்று

தொழில் முற்றுப் பெற்றதைக் காட்டுவது வினை முற்று. இவ் வினைமுற்று பல வகைப்படும். இங்கு ஏவல் வினை முற்று, வியங்கோள் வினைமுற்று, 'செய்யும்' என்னும் வாய்பாட்டு வினை முற்று ஆகிய மூன்றையும் மட்டும் பார்ப்போம்.

ஏவல் வினைமுற்று கட்டளைப் பொருளில் வரும்.

(உ.-ம்) கந்தா, படி. } ஏவல் வினை முற்று.
முருகா, வா. }

வேண்டல், விதித்தல், வைதல் வாழ்த்தல் என்னும் பொருளில் வருவது வியங்கோள் வினைமுற்று.

(உ.-ம்) இராமன், தருக. = வேண்டல்
கிருஷ்ணா, செய்க. = விதித்தல்
பேயே, ஒழிக. = வைதல்
வேலா, வாழ்க. = வாழ்த்தல்

வியங்கோள்
வினைமுற்று

நடக்கும் செழிக்கும் என்று வரும் வினைமுற்று செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்றும். இது ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால் என்னும் நான்கு பாலிலும் வரும்.

(உ.-ம்) இராமன், செய்யும். | 'செய்யும்' என்னும் வாய்பாட்டு வினை
வள்ளி, படிக்கும். | முற்று.
அது, வரும்.
அவை, போகும். |

பயிற்சி

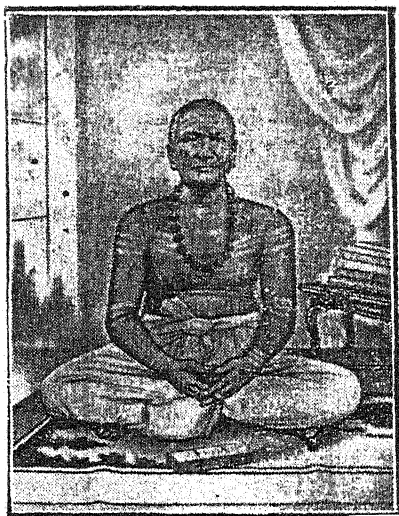
1. ஏவல் வினை, வியங்கோள், வினை 'செய்யும்' என்னும் வாய்பாட்டு வினைகட்குத் தனித்தனி முடிபுன்று உதாரணம் கொடு.
2. இப்பாடத்தின் இரண்டாவது பாராவில் வந்துள்ள வினை முற்றுக்களை எடுத்து எழுதி, அவற்றை ஏவல் வினையாகவும், வியங்கோள் வினையாகவும் மாற்றி எழுது.

6. பாவலரும் நாவலரும்

1. நம் தாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழியே பல மொழிகளுக்குள்ளே மிகவும் சிறந்த மொழியாகச் சான்றோர் பலரால் கருதப்பட்டு வருகின்றது. தமிழ் நாட்டில் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே மண்டலாதிபதிகள் பலர் தமிழ் மொழியின் இன்ப ரசத்தைப் பருகவேண்டி, ஆங்காங்கே சங்கங்களைத் தோற்றுவித்து, இலக்கிய இலக்கணங்களில் வல்லுநராயிருந்த புலவர் அனைவரையும் ஒன்று சேர்த்துத் தமிழை ஆராய்ந்து இன்புற்றார்கள். அச் சங்கங்களே தலைச் சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் என்னும் முச்சங்கங்களாகும். பல கவிஞர்கள் தமிழ் மொழியை இறைவனுடன் ஒப்பிட்டுப் பல பாக்களைப் பாடி யிருக்கின்றனராதலால், தமிழின் தனிச் சிறப்பு குன்றின்மேலிட்ட விளக்கெனத் தெற்றென விளங்கா நிற்கின்றது. பல நாட்டுப் பேரறிஞர்களும் தமிழ் மொழியின் மீது அன்புகொண்டு, இலக்கிய இலக்கணங்களையும் இதிகாசங்களையும் ஐயம் நீங்கக் கற்று, பேரின்பமாகிய தமிழின்பத்தைத் துய்த்தார்கள். அத்தகையவர்களுக்குச் சான்றாக ஜி. யூ. போப்பையர், வீரமாமுனிவர், கால்டுவெல் முதலிய அறிஞர்களைக் காட்டலாம்.

2. தமிழ் என்னும் பதத்திற்கு, அழகு, இனிமை என்பன பொருளாகும். 'தமிழ் தழீஇய சாயலவர்', 'வண்டு தமிழ்ப் பாட்டிசைக்கும் தாமரையே' என்னும் தொடர்களில் முறையே இப்பொருள்கள் மிளிர்ந்தலைக் காண்க. தமிழ் மொழியைப் பேணி, தமிழைத் தெய்வமாகப் போற்றி, பல இன்சுவைப் பாக்களைப் பாடி மகிழ்ச்சியுற்ற சமீப காலப் புலவர்கள் பலர். அத்தகைய பாவலர்களில் திரிசிரபுரம் மகா வித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களும் ஒருவர். அவர்கவிப் புலமையில் தனிப்பெரு வல்லுநராய் விளங்கினார்.

அவரது காலத்திலிருந்த மாபெரும் புலவர்களும், மாணக்கர்களும் அவரைப் பிற்காலக் கம்பர் என்ற பட்டமளித்து.

தமிழ்த் தெய்வமாகப் போற்றி வந்தார்கள். அவர்கள் திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவானாய், மகா சந்நிதானத்தின் பேரன் பிற்குப் பாத்திரராயிருந்தார். விண்மதி எவ்வாறு விண் மீண்களால் சூழப்பட்டு, தனிப் பெருந்தண்ணெளியால் ஒளிவிட்டுத் துலங்குகின்றதோ, அதுபோலப் பிள்ளை அவர்களும் எப்பொழுதும் மாணக்கர்களின் குழுவின் நடுவேயிருந்து ஒப்பற்ற நாயகமாய் விளங்கினார். அவர் படித்தறியாத் தமிழ்ப் புத்தகங்களே இல்லை யென்று கூறினால், அன்னார் தமிழ் அறிவை என்னென்று புகழ்வது! அவர் மணற்கேணியினின்றும் நீர் சுரப்பதுபோன்று நினைக்கும் போதெல்லாம் கவிபாடும் வன்மை பெற்றுத் திகழ்ந்தார். அவரைப் பெயரிட்டு வழங்கவும் கூசி, அவரது புலமைப் பெருக்கை மதித்துப்

புலவர்களும் திருவாவடுதுறை ஆதீன மடத்தின் மகா சந்நிதானமும் மற்றுமுள்ளோரும் 'பிள்ளையவர்கள்' என்றே வழங்கி வந்தார்கள்.

3. பிள்ளை அவர்கள் புராணங்கள், அந்தாதிகள், கலம்பகங்கள், பிள்ளைத்தமிழ், மாலைகள் முதலியவைகளைப் பிறர் வியக்கத் தகுந்த முறையில் பாடியுள்ளார்கள். அவை யாவும் சொல்நயம், பொருள் இன்பம் முதலியன சிறக்க அமையப் பெற்றிருக்கின்றன. அவர் சைவராதலால், அவரது நெற்றியில் திருநீற்றுப் பொலிவும் மார்பிலே அக்க மணி மாலையும் எப்பொழுதும் விளங்கின. அமைதியான நடக்கைக்கும், பண்பட்ட வாழ்க்கைக்கும், குன்று ஊக்கத்திற்கும் எடுத்துக் காட்டாய் விளங்கியவர் நம் பிள்ளை அவர்களே. அவருடைய மாணாக்கர் பலர் தமிழ் நாட்டெங்கும் பரவியிருந்தனர். அவர்களில் முக்கியமானவர்களாகக் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் திரு. தியாகராய செட்டியார் அவர்களும், மகாமகோபாத்தியாய தாட்சிணாத்திய கலாநிதி டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்களும் ஆவார்கள்.

4. மகாவித்துவான் பிள்ளையவர்கள் செல்லும் இடங்களுக்கெல்லாம் தம் மாணாக்கர்களுடன் ஏறுபோல் பீடுநடையுடன் நடந்து சொல்லுவது வழக்கம். ஒரு சமயம் தமிழ் வளர்ந்த நான்மாடக் கூடலாகிய மதுரையம்பதியையும் அங்கு வீற்றிருக்கின்ற சோமசுந்தரக் கடவுளையும் கண்டு வணங்கத் தம் மாணாக்கர்களுடன் அந்நகரத்திற்குச் சென்றார். அவரையும், அவர் மாணாக்கர் குழுவினையும் கண்ட மதுரை மக்களும், புலவர்களும் இரவியைக்கண்ட தாமரை போல அகமும் முகமும் மலர்ந்து, மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று, அவரை நன்கு உபசரித்தார்கள். மதுரை மாநகரில் திருவாவடுதுறை ஆதீன மகாவித்துவான் யீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் வந்திருப்

பதையறிந்த புலவர்களும், அவர் தங்கியிருந்த இடத்திற்குச் சென்று, அவரைக் கண்டு அளவளாவிய வண்ணமிருந்தார்கள். எல்லா வருணத்தினரும், கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்த பண்டிதர்களும், நாள்தோறும் பிள்ளையவர்களைக் கண்டு அவரது இனிய உரையாடலைக் கேட்டு, மனமகிழ்ச்சியுற்று, தங்கள் தங்கள் இருப்பிடம் செல்வது வழக்கமாயிருந்தது. பிள்ளையவர்களின் அன்புபொதிந்த சொற்கள் அங்குள்ளாரனைவரின் உள்ளத்தையும் வசீகரித்து, காந்தம் போலப் பிணித்து இழந்தன. ஒவ்வொரு நாளும் காலையிலும் மாலையிலும் சோமசுந்தரக் கடவுள் நான்கு மாடவீதிகளிலும் திருவுலர் வருவார். அச்சமயம் பிள்ளையவர்கள் தம் மாணவ குழாத்தாடன் சுந்தரேஸ்வரரையும், மீனாட்சியம்மையாரையும் கண்டு களித்து, தேவாரத் திருமுறைகளை ஒதித் தம் இருப்பிடம் மீள்வார்.

5. பிள்ளையவர்கள் மதுரையில் இருக்கும் வரையில் ஒவ்வோர் இரவும் தம்முடன் வந்து கேட்பவர்கள் மனங்கோணாமல், அவர்கள் விருப்பின்படி சலிப்பும் அலுப்பும் இல்லாமல் செய்யுட்களைப் பாடிப்பாடி வழங்கி வந்தார். பொழுது புலர்ந்ததும் மதுரை நகரத்திற்கே அணிகலனாயிருக்கும் வைகையாற்றில் குளியலை முடித்துக்கொண்டு, சோமசுந்தரக் கடவுளைத் தரிசிப்பார். அவருடன் அவர் மாணாக்கர்களும் சென்று வைகையாற்றில் குளிப்பது வழக்கம். பிள்ளையவர்களின் இனிய உரையாடலைப் பன்முறை கேட்டு மயங்கிய வித்தவர்களும், புலவர்களுங்கூட அவருடன் வைகையாற்றிற்குச் செல்வார்கள். அப்பொழுதும் பிள்ளையவர்கள் சிலேடையாகச் சில தொடர்களையும் செய்யுட்களையும் கூறி, அவர்களை மகிழ்ச்சி செய்வார். அது போழ்து வைகையாற்றில் குளிக்கும் ஒவ்வொருவர் கண்களும் பிள்ளையவர்களை மோக்கிய வண்ணம் இருக்கும்.

6. பிள்ளையவர்கள் மதுரை மாநகரத்தில் வீற்றிருந்த காலம், பனி மிகுந்த மார்கழி மாதமாய் இருந்தது. ஒரு நாள் பிள்ளையவர்கள் தம் மாணவர்களுடனும், பிற நாட்டுப் புலவர்களுடனும் வைகையாற்றிற்குக் குளிக்கச் சென்றார். அங்குச் சென்றதும், மாணாக்கர்களுட் சிலரும் புலவர்களுட் சிலருமாகப் பிள்ளையவர்களுக்கு அணித்தாகக் குளித்துக் கொண்டும், அவரது வாயினின்றும் வரும் நகைச்சுவை ததும்பும் செய்யுட்களையும் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் கேட்டுக் கொண்டும், ஆனந்தமாகத் தங்கள் உடம்பின்மேல் நீரை இறைத்துக்கொண்டும், அவரது இன்முகம் நோக்கிய வாறு இருந்தார்கள். மற்றவர்களில் சிலர் ஆற்றங்கரையின் ஓரத்தில் நாநா பக்கமும் பரவிக் குளித்துக்கொண்டும், ஈர ஆடைகளை உலர்த்திக்கொண்டும், தங்கள் ஆசிரியரின் வாக்கு வன்மை, செய்யுள் நயம், தெய்வீகக் குணங்கள் முதலியவைகளைப்பற்றி உரையாடி அவரைப் போற்றிக் கொண்டுமிருந்தார்கள். வெளியது உடஇ, திருநீறு, திருமண அணிந்து, ஐந்தெழுத்தும் எட்டெழுத்தும் அறைபவராய்ப் பலர் இருந்தனர்.

7. பிள்ளையவர்கள் குளித்துக்கொண்டிருக்கும் இடத் திற்கருவில் இருந்த புலவர்களுள் ஆறுமுக நாவலர் என்னும் மாபெரும்புலவரும் ஒருவர் ஆவார். இவர் யாழ்ப்பாணத்தி லிருந்து அங்கயற்கண்ணியையும் ஆலவாய் அவிர்சடைக் கடவுளையும் கண்டு வணங்க வந்திருந்தனர். பிள்ளையவர் களைக் காணும் சந்தர்ப்பமும் இவருக்குக் கிட்டியது. இவர் சைவவேளாள வகுப்பைச் சேர்ந்தவர், தமிழை ஆர்வத் துடன் கற்றவர்; இலக்கிய இலக்கணங்களில் ஈடுமெடுப்பும் அற்றவர்; உரைநடை எழுதுவதில் மிகவும் வல்லுநர். இவர் பல தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்தவர்; அவைகளில் திருக் குறள், பரிமேலழகர் உரை, பெரிய புராணம், வில்லி பாரதம்,

திருத்தோவையார் உரை என்பவை குறிப்பிடத் தக்கவை. இவ்வார் வாக்கு வன்மையில் தலை சிறந்து விளங்கினார். இவரது

நாவன்மையை யாழ்ப்பாண மக்களும், பிற வித்துவான்களும் புரிந்து, இவரை 'நாவலர்' என்றே வழங்கி வந்தார்கள். இவர் உழைப்பின் பயனால் இன்றும் தில்லைச் சிதம்பரத்தின் மூன்றாண்டி இரு கல்விச்சாலைகள் இவர் பெயரால் நன்முறையில் நடந்து வருகின்றன.

8. இத்தகைய நாவலர் பிள்ளையவர்களின் அருகில் குனிந்துக்கொண்டிருக்கும் போது, குளிர்மிகுதியினால் வருத்தமுற்று, பிள்ளையவர்களை நோக்கி, "ஐய, பணிக்காலம் மிகக் கொடிது!" என்று கூறினார். உடனே பிள்ளையவர்கள் நாவலரை நோக்கி, நகைத்து, "நண்பர், நான் பணிக்காலம் மிகவும் மூன்று என்று கூறுவேன்," என்றனர். இச் சொல்லாடலைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த மாணாக்கர்களும் புலவர்களும்

திகைப்புற்று, மௌனமாயிருந்தார்கள். ஒரு சிலர் இச் சொல்லாடலின் உட்பொருளை உணர அவாவுற்று, ஆசிரிய ராகிய பிள்ளையவர்களை நோக்கி, “அன்பு மிக்க ஆசிரியப் பெருந்தகையீர், சிறிது நேரத்துக்கு முன் நாவலர் கூறிய மொழிக்கு விடையாக மறுமொழி கூறினீர்களே! அது எங் களை மயங்கச் செய்கிறது. எனவே, உங்களுடைய கூற்றின் உண்மைப் பொருளை அறிய அவாவி நிற்கின்றோம். அன்பு கூர்ந்து எங்களுக்கு உம் அமுதவாக்கின் உட்பொருளை எடுத்துக் கூறல் வேண்டும்.” என்று இரந்து வேண்டினர்.

9. உடனே பிள்ளையவர்கள், “நாவலர் கூறியதும் மெய்ம்மை. யான் கூறியதும் உண்மை. எவ்வாறெனில், ‘பனிக்காலம் மிகக் கொடிது’ என்னும் நாவலர் கூற்றுக்கு ‘குளிர் மிகுந்த காலம் மிகவும் கொடுமையானது’ என்பது பொருளாகும். ‘பனிக்காலம் மிகவும் நல்லது’ என்னும் எனது தொடருக்குக் குளிர் மிகுந்த இக்காலத்தைவிட, ஆலம் (விஷம்) மிகவும் நல்லது,’ என்பது பொருளாகும். இதனால் பனியின் கொடுமை மேலும் மிகுதியாகக் கூறப்பட வில்லையோ? ஆகவே, எம் இருவர் கூற்றுக்களும் ஒரு பொருளையேயன்றே விதந்து கூறுகின்றன?” என்றனர். இவைகளைச் செவியேற்றதும் அனைவரும் பிள்ளையவர்கள் அறிவுத்திறனை மேலும் கொண்டாடி அவரைப் போற்றினா ர்கள். பின்பு சின்னாட்கள் கழிந்ததும், பிள்ளையவர்கள் தம் மாணாக்கருடன் திருவாவடுதுறைக்கு மீண்டார். என்னே புலவர்களின் நுண்மதி !

அருஞ்சொற்பொருள்

மண்டலாதிபர்கள் - அரசர்கள், ஐயம் - சந்தேகம், சான்று - சாட்சி, தமிழ்-இனிமை, பேணி-போற்றி, புலமை-அறிவு, மீன்-நட்சத்திரம், குழு-கூட்டம், அக்கமணிமாலை - உருந்திராட்சமாலை, ஏறு - காணீ

விடுபெருமை, இரவி-சூரியன், அகம்-மனம், அணிகலன்-ஆபாணம்
வைகறை - விடியற்காலம், அணித்தாக - அருகே, திருமண்-நாமம்,
ஐந்தெழுந்து - சிவபெருமானுக்குரிய பஞ்சாட்சர மந்திரம், எட்டு
எழுந்து-திருமாலுக்குரிய எட்டு எழுத்தாலான மந்திரம், ஈடு-கிசர்,
எடுப்பு - மேன்மை, விதந்து - எடுத்து.

கேள்விகள்

1. மகாவித்துவான் மினுட்சிசந்தரம் பிள்ளை எங்கு எம்முறையில்
தம் வாழ்வை நடத்தி வந்தார் ?
2. மகாவித்துவான் மதிப்பு மிகப் பெற்றவராய்த் திகழ்ந்தார்
என்பது எப்படித் தெரிகிறது ?
3. 'பனிச்சாலம் மிக நன்று' - இதில் எவ்வாறு பனியின் கொடுமை
யிகுந்து காணப்படுகிறது ?
4. 'நாவலர், பாவலர்' என்னும் பட்டம் ஏன் புலவர்கட்குச்
சூட்டப்பட்டன ?

பயிற்சி

1. அந்தாதி, கலம்பகம், பிள்ளைத்தமிழ் ஆகிய இவற்றுள் ஒவ்
வொன்றுக்கும் ஒவ்வோர் நூலை உதாரணமாகக் காட்டு.
2. நாவலர் பதிப்பித்த நூல்களைக் குறிப்பிடு.
3. நாவலரைப்பற்றி ஒரு சிறு கட்டுரை எழுது.
4. ஐந்தெழுத்து, எட்டெழுத்து மந்திரங்களைப் குறிப்பிடு.

இலக்கணம்

வெளிப்படைச் சொல்லும் குறிப்புச் சொல்லும்

வெளிப்படையாகப் பொருள் தந்து நிற்பன வெளிப்படைச் சொற்
களாகும்.

(உ-ம்) மரம், மட்டை.

குறிப்புச் சொல்லாவது அந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்றப் பொருளை
உணர்த்துகொள்ளச் செய்யும் சொல்லாகும்.

(உ-ம்) மக்கள் பேரில் கலந்து கொண்டார்கள்.

இங்கு மக்கள் என்னும் சொல், ஆண் பெண் ஆகிய இருபாலுக்கும்
பொதுவான சொல்லாய் இருந்தும், பேரில் கலந்து கொண்டார்கள்

என்றும் குறிப்பால், பெண்பாலை ஒழித்து ஆண் பாலைச் சுட்டி நின்றதைக் காண்க.

பயிற்சி

1. கற்கறிக்க, 'நன்கு அட்டாய்,' என்றனர். உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினாறு, ஆத்திகுடி படித்தான், பெற்றும் பால் தந்திலது—இவற்றுள் குறிப்பு மொழியாக அமைந்தவை எவை? காரணமும் காட்டு.
2. இப்பாடத்தின் மூன்றாவது பாராவில் உள்ள வெளிப்படைச் சொற்களில் ஐந்தை மட்டும் எடுத்துக் காட்டு.

7. பத்திரிகைச் செய்தி

சென்னையம்பதியில் தமிழ் இசைச் சங்கமென ஓர் இசைச் சங்கம் 1943-ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் மாதம், 23-ஆம் நாள் நிறுவப்பட்டது. அதன்பொருட்டு மாநாடு ஒன்றுசென்னை அண்மனைக்காரன் வீதியில் அழகுடன் அமைந்துள்ள செமிண்டு மேரிஸ் ஹாலில் கூட்டப்பட்டது. அம்மாநாட்டின் வரவேற்புரையினை இராவ் பகதூர் ப. சம்பந்த முதலியார், பி. ஏ., பி. எல். அவர்களும், திறப்பு விழாவுரையினை ராஜா, சர். அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்களும், தலைமைப் பேருரையினைக் கலாரசிகர் டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார், பி. ஏ., பி. எல். அவர்களும் சிறப்புடன் மேற்கொண்டு ஆற்றினர். அவற்றின் சுருக்கமே இங்குக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

வரவேற்புரை:

“அன்பர்களே, இம்மகாநாட்டுத் தலைவர் திருவாளர் சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்கட்கும், டாக்டர் ராஜா, சர். அண்ணாமலை செட்டியார் அவர்கட்கும், இங்கு வந்திருக்கும் மற்றுள்ள தமிழ்சை அபிமானிகளான சகோதர சகோதரி

கட்டும் என் மனமார்ந்த வந்தனம் உரியதாகுக. சொற்பொழி
வாளர் ஒவ்வொருவருக்கும் இந்த மகாநாட்டில் பேசுதற்குப்

(இராவ் பகதூர் ப. சம்பந்த முதலியார், பி.ஏ., பி.எல்.)

பத்து நிமிஷங்களே கொடுத்திருப்பதால், நானும் என் கருத்
தங்களைப் பத்து நிமிஷத்திற்குள் சுருக்கமாகச் சொல்லிவிடு
கிறேன்.

“ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன் தமிழிசையானது எந்த
நிலையில் இருந்தது? இக்காலம் எந்த நிலையிலிருக்கிறது?
இதைப் பற்றித் தமிழ் இசை அபிமானிகள் சிறிது நேரம்
ஆராய்ந்து பார்த்த அளவிலேயே, ‘இக்காலம் அதற்கு நற்
நூலம் வாய்த்திருக்கிறது,’ என்று கூறிவிடுவார்கள். அதற்கு
முக்கிய காரணம், நமது தமிழிசைத் தலைவராகிய ராஜா, சர்.
அண்ணாமலைச் செட்டியார், சர். ஆர். கே. சண்முகம் செட்டி
யார் முதலியோருடைய நன் முயற்சியே என்பதற்கு யாதொரு

சந்தேகமுமில்லை. ஆகவே, எனது முதற்கடமையாக அவர்களுக்கெல்லாம் என் மனமுவந்த வந்தனத்தைச் செலுத்தி விட்டு, செட்டி நாட்டரசர் அவர்களை இம்மாநாட்டுத் திறப்பு விழாவை ஆரம்பிக்கும்படி வணக்கத்துடன் கேட்டுக்கொள்வதற்கு முன்பாகத் 'தமிழ் இசையானது மேலும் மேலும் வளர்ந்து ஒங்குவதற்கு என்ன மார்க்கங்கள் இருக்கின்றன?' என்பதைப்பற்றி என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சிறிது விவளியிட இச்சபையின் அனுமதி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“சென்னைச் சர்வகலாசாலைச் சங்கீதப் பரீட்சையின் விவரங்களைக் குறிக்கும் போது, ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் தெலுங்கு படிக்கத் தெரிய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன், அதன் அர்த்தம் எனக்குத் தெரியவில்லை. தெலுங்குப் பாட்டுக்கள் பாடும்போது அவைகளின் அர்த்தத்தை அறியும்பொருட்டு ஒவ்வொரு மாணவனும் தெலுங்கு தெரிந்திருக்க வேண்டுவது அவசியம் என்றிருந்தால், அதன்படியே தமிழ்ப்பாடல்களைப் பாடும் பொழுது அவற்றின் அர்த்தத்தை அறிந்து பாட வேண்டுவது அவசியமல்லவா? அதற்காக மற்றப்பாஷை பேசும் மாணவர்கள் தமிழைப் படிக்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட வேண்டாமா? இவ்விஷயம் இம்மகாநாடு ஆராயவேண்டுமாதாகும்.

“இம்மகாநாட்டில் தமிழிசையைப் பற்றிய பல அரிய பெரிய விஷயங்களைக் குறித்து அனேக பிரமுகர்கள் பேசப் போகிறார்களாகையால், கடைசியாக இங்கு ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் எடுத்துக் கூறி இத்துடன் என் வரவேற்புரையை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அதாவது, தமிழ்ப் பாடல்களை யார் எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பாடும் போதும் அர்த்தத்தை அறிந்து அதற்கேற்றபடி பதங்களை விவரமாகப்

பகுத்துப் பாடவேண்டுவது" தமிழிசை வளர விரும்புவோர் கருடைய கடமையாகும் என்பதாம்.

"பெரியோர்களே, தமிழ் இசை அபிமானிகளே,

"எங்கள் அழைப்பிற்கிணங்கி இம்மகாநாட்டில் வந்து கூடியுள்ள உங்கள் அனைவரையும் வரவேற்புக் கழகத்தின் சார்பில் அன்பு கலந்த சொற்களால் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பதோடு, மகாநாட்டில் எங்கள் ஏற்பாடுகளில் ஏதேனும் குற்றம் குறை இருக்குமாயின், மன்னிக்குமாறும் கேட்டுக் கொண்டு, தலைவர் டாக்டர் ராஜா சர். அண்ணாமலைச் செட்டியார் அவர்களை இம்மகாநாட்டைத் திறந்து வைக்குமாறு வேண்டுகிறேன்."

திறப்பு விழா உரை :

"அன்பர்களே,

"தமிழிசைச் சங்கத்தின் முதல் மகாநாட்டை இன்று நடத்துகிறோம். இதைத் திறந்து வைக்கும் பெருமையை எனக்களித்த இசைச் சங்கத்தாருக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். இம்மகாநாட்டை மகிழ்ச்சியுடன் திறந்து வைத்து இந்த வைபவத்தில் சந்தோஷத்துடனும் கலந்துகொள்கிறேன்.

"தமிழர் இசையரங்கில் தமிழ்ப் பாடல்கள் முழங்க வேண்டும். தமிழிசையை வளர்த்து, உயர்ந்த நிலையில் வைத்த வேண்டும். இச்சங்கத்தின் லோக்கங்களில் இவை முக்கிய அமிசங்களாகும். இச்சங்கம் சென்னையைத் தலைமையாகக் கொண்டு, முறையாகத் தொண்டு செய்து, நமது கலையை வளர்க்கும். தமிழ் உணர்ச்சியுள்ள எல்லாத் தமிழரும் இதன் கலைத்தொண்டில் பங்கு கொள்வது கடமையும் கரிமையுமாகும். தமிழகத்தில் தமிழ் முழக்கம் செய்வதைத் தடை செய்யும் தமிழன் இருக்க முடியாது.

“தமிழிசை இயக்கம் பிரகாசித்து விளங்குகிறது. நாடெங்கும் தமிழிசைச் சங்கங்கள் ஸ்தாபிக்கப் பெற்றிருக்

(ராஜா சர், அண்ணாமலை செட்டியார்)

கின்றன. தமிழிசை மகாநாடுகள் பல இடங்களில் கூடி, 'இனித் தமிழிசையையே போற்றுவோம்,' என்று உறுதி செய்கின்றன. இம்மகாநாடுகள் தமிழர் உள்ளத்தில் தோன்றிய தமிழிசை ஆர்வத்தைச் சுடரோங்கத் தூண்டுகின்றன. தமிழிசை இயக்கம் தமிழின் மறுமலர்ச்சிக்குப் புதிய வேகத்தைத் தந்தது. இசை மலர்ச்சியே மறுமலர்ச்சி. இன்று தமிழின் செவிகள் தமிழ்முதம் பருகி மகிழ்கின்றன. மகிழ்ந்து போன பழம்பாடல்கள் இந்த இயக்கத்தால் புத்துயிர் பெற்று முழங்குகின்றன. புதிய பாடல்கள் எழுந்து இன்பம் தருகின்றன. கவிவாணரும் இசைவாணரும் ஆர்வத்துடன் முன் வந்து தமிழிசையை வளர்க்கிறார்கள். இசையரங்கிற்குக் கூட்டங்கூட்டமாகத் தமிழர்கள் வருகின்றார்கள். தமிழிசை வேறெதற்கும்

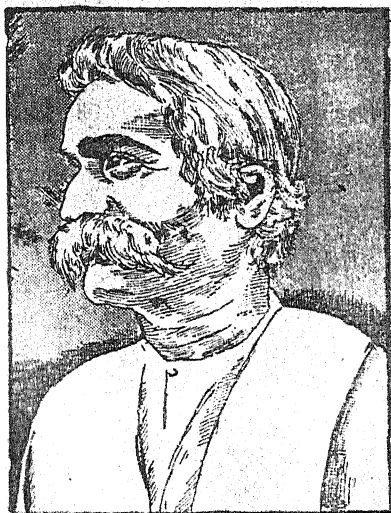
தீவிரத்ததன்று என்பதை இசைவாணர்கள் விளக்கிவிட்டார்கள். அரிய பெரிய ஆவேசக் கவிஞர்கள் தமிழ்ப்பாடல் கவிதப் பாடியிருக்கிறார்கள். கண்ணிருப்பவர் தமிழிசைக்குள்ள பொதுஜன ஆதரவைக் காணலாம். காதிருப்பவர் எதிரிசையிலும் தமிழிசையைக் கேட்டு இன்புறலாம். அதி விரைவில் தமிழிசைக்கலை உச்ச நிலையிலோங்கி விளங்கப் போகிறது. அன்பர்களே, தமிழிசைச் சங்கத்தின் நோக்கம் இன்னதென்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“தமிழ் நாட்டில் நடக்கும் இசையரங்குகளில் தமிழ்ப் பாடல்களே முதன்மை பெற வேண்டும். கச்சேரியின் ஆரம்பமும் மங்களமும் தமிழ்ப்பாடலாக இருக்க வேண்டும். கச்சேரியின் பெரும்பகுதி தமிழ்ப் பாடல்களாக இருக்க வேண்டும். பிறமொழியில் பாடல்களையும் பாடலாம். அதற்குத் தடையில்லை. பிற மொழிப் பாடல்களை நாம் வெறுக்கவில்லை. தமிழ் நாட்டில் நடக்கும் கச்சேரியைக் கேட்கும் தமிழருள்ளம், “இன்று தமிழிசையரங்கு நடந்து, நம் உள்ளம் தமிழிசையால் பூரித்தது!” என்று உணர வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் நடக்கும் பாட்டுக் கச்சேரிகள் தமிழருக்கு இன்பமளிக்க வேண்டும். இதுதான் நமது நோக்கம். இம் மகாநாட்டின் இசை நிகழ்ச்சியில் எல்லா வகுப்பு வித்து வான்களும் காணப்படுகின்றார்கள். சாதி வேற்றுமையோ, பாலின வேற்றுமையோ இங்கில்லை. தமிழர் எல்லாரும் சமமானவரே.. இந்த உணர்ச்சியுடன் நாம் ஒன்று கூடிக் கூலையை வளர்த்தால், மன வேறுபாடும் இனவேறுபாடும் ஒழியும். ஆகையால், அன்பர்களே, தமிழ் நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த மக்களாகிய நாமெல்லாரும், ஒரே மனத்துடன் நம் நாய் மொழியாகிய தமிழின் இசைக்கலையை ஆதரித்துப் போற்றுவோமாக !”

தலைமையுரை :

“அன்பர்களே, உலகத்தில் எங்குமில்லாத காட்சி ஒன்றைத் தமிழ் நாட்டில் பார்க்கிறோம். போன போன இடங்களில் எல்லாம் கோயில்களும் கோபுரங்களும், எழுந்து நிற்கின்றன. மௌனமாகவா அவை நிற்கின்றன? அல்ல. காலை, நண்பகல், மாலை என்னும் மூன்று காலங்களிலும் இதயத்தைத் தொடுவதான சங்கீதம் நாதஸ்வரத்தின் வழியாக வந்து கொண்டிருக்கின்றது; ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களாகவே வந்துகொண்டிருக்கிறது.

“நம்முடைய சங்கீதம், அதாவது தமிழ் நாட்டை இப்போதே வளஞ்செய்து வருகிற சங்கீதம், ஆயிரக்கணக்கான

டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார், பி. ஏ. பி. எஸ்.,
வருஷங்களாக வளர்ந்தேறி வந்த அரிய வஸ்து. எத்தனையோ
பண்கள்—இராகங்கள்—நம்முடைய இசையை வளம்படுத்து

கின்றன. தமிழ் நாட்டிலுள்ள பண்களின் தெளிவையும் வேறுபாடுகளையும் கண்டு அதிசயிக்காதவர் இவர். வடஇந்தியாவிலிருந்து வந்த மக்களும் அதிசயித்தவர்களாய்த் தங்கள் நாட்டிற்கே அவைகளைக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். பெயர்களை எப்படி எப்படியோ கொடுத்துக்கொண்டார்கள். மேல் நாட்டார்கள் ஏதோ இரண்டு பண்களைக் கண்டு பிடித்து முப்பது வருஷமாக அனுபவித்து வருவது பற்றி, எவ்வளவோ எக்களிப்புடன் பேசுகிறார்கள். அப்படி ஊரூல், நம்முடைய பண்களின் தொகையையும் பூர்வமாக ஏற்பட்டுள்ள நயங்களையும் கண்டார்களானால், அவர்களுடைய அதிசயத்தை எப்படிச் சொல்லவேண்டியிருக்கும்!

“தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களும், கோபுரங்களும் உலகப் பரப்பில் எப்படி ஒப்பற்ற விதமாய்த் தலை நிமிர்ந்து நிற்கின்றனவோ, அப்படியே தமிழ் நாட்டுச் சங்கீதம் தலை நிமிர்ந்து நிற்கப்போகிறது. நாம் பார்க்கப்போகிறோம். உலகம் பாராட்டப் போகிறது!

“இத்தகைய அரிய தொண்டில் ஈடுபட்டு நிற்கும் இந்தத் தமிழிசை மகாநாட்டில் இவ்விதம் கலந்துகொள்ளும் பாடி என்னைப் பணித்த அன்பர்களின் அருமையை என்றுமே மான் மறக்க இயலாது. அந்தப் பெருந்தகையாளருக்கு என் மனமார்ந்த நன்றி உரியதாகுக!”

அருஞ்சொற்பொருள்

மார்க்கம்-வழி, பண்-ஏழு காரும் உள்ள இசை, இசைவாணர்-இசைத் தொண்டினால் வாழ்பவர், இசையரங்கு - பாட்டு மேடை.

கேள்விகள்

1. திரு. ப. சம்பந்த முதலியார் மகாநாட்டில் எது குறித்து ஆராயத் தொடங்கத் தூண்டுகிறார்?
2. தமிழ் இசை ஏனைய இசைகளிலும் மேம்பட்டது என்பதைத் திரு. டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார் எப்படி விளக்குகிறார்?

பயிற்சி

1. திரு. ராஜா அவர்களின் திறப்புரையின் திரண்ட பொருளைச் சுருக்கி எழுது.
2. 'தமிழ் இசை' எனத் தலைப்புக் கொடுத்து ஒரு கட்டுரை வரை.

இலக்கணம்

இயல்பு வழக்கும், தகுதி வழக்கும்

சொற்கள் இயல்பாக வழங்கும் முறையை இயல்பு வழக்கு என்றும், ஏதோ ஒரு காரணத்தால் தக்க முறையில் வழங்கப்படும் முறையைத் தகுதி வழக்கு என்றும் இலக்கணம் கூறும்.

இயல்பு வழக்கு இலக்கணமுடையது, இலக்கணப் போலி மருஉ என மூன்றாகப் பிரியும்.

(உ-ம்) பழம்—இலக்கணம் உடையது.

மூன்றுகை — இலக்கணப்போலி. அதாவது இச்சொல் இலக்கண முறைப்படி அமைந்த சொல் போலக் காணப்பட்டாலும், போலிச் சொல்லேயாகும். இது 'தானே முன்' என்றே இருக்க வேண்டும். ஆகவே, இது இலக்கணப் போலி ஆயிற்று.

தஞ்சை — மருஉ. அதாவது தஞ்சாவூர் என்பது மருவித் தஞ்சை என ஆயிற்று.

தகுதி வழக்கு இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழுஉக்குறி என மூன்றாம் :

(உ-ம்) கால் குழவி வந்தேன் — இடக்கரடக்கல். அதாவது பெரியார் முன் கூறத் தகாததை மறைத்துக் கூறுவது.

நன்காடு—மங்கலம் அமங்கலத்தை மங்கலமொழியால் கூறுவது. சுடுகாடு, நன்காடு எனக் கூறப்பட்டதனால், இது மங்கலம் ஆயிற்று.

சொல் விளம்பி — குழுஉக்குறி இது கள்ளைக் குறிக்கும் சொல். இதனை மறைத்துக் கட்டுகுடியர் கூட்டத்தினர் இச்சொல்லால் பேசிக் கொள்ளுதலின் இப்பெயர் பெற்றது.

பயிற்சி

1. கோவை, திருச்சி, அருமந்த பிள்ளை, வாயக்கால், புறநகர்— இவற்றை எந்த இலக்கணங்கட்கு உதாரணமாக்கலாம் ?
2. பவ்வீ, வாய் பூசி வந்தேன், வைகுந்தம் சேர்ந்தார், மங்கன வாரம்—இவற்றுள் மங்கல மொழியாகவும், இடக்கூடக்கலாகவும் வந்துள்ளவை எவை?
3. இலக்கணமுடையது என்னும் இலக்கணத்திற்குரியனவாகப் படுத்து உதாரணங்களை இப்பாடத்தினின்றும் எடுத்துக் காட்டு.

8. மயக்க மருந்து

1. தண்டமிழக்கலையில் மருத்துவக் கலையும் ஒன்று. இக்கலை மேனாட்டு முறைப்படியும் பயன்பட்டு வருகின்றது; தமிழ் நாட்டு முறைப்படியும் பயன் அளித்து வருகின்றது. இக்கலை மக்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு அல்லலுறுகின்ற போது அவ்வல்லலினின்றும் விடுதலை பெறுதற்குப் பெருந்துணை செய்ய வல்லது. மக்கட்கு வரும் பிணிகள் மருந்து கொடுக்கப்படுவதாலும், சத்திரவிதையாலும் ஒழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்விரண்டு முறைகளிலும் தமிழ் மருத்துவமும், மேனாட்டு மருத்துவம் தலை சிறந்தவை.

2. அறுப்புத் தொழில் தமிழ் நாட்டிலும் உண்டோ என்பது சிலர் ஐயுறலாம். அங்ஙனம் ஐயுறுதற்கு இடமில்லை. பழங்கிரண்டு ஆழ்வார்களுள் ஒருவரான குலசேகரர், தம் திருமொழியில், 'வாளால் அறுத்துச் சுடினும் மருத்துவன்பால் வாளாத காதல் நோயாளன்போல்' என்று கூறுவதினின்றும் தமிழ்நாட்டில் சத்திரவிததை இருந்த உண்மையை நன்கு உணரலாம். இவ்வடிகளில் மருத்துவன் செயலும் நோயாளன் நிலையும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருத்தலைக் காண்க. குல

சேகரப் பெருமாள் மட்டும் இவ்வாறு அறுப்பு முறையில் நோய் போக்கியதைக் குறிப்பிட்டார் அல்லர். குமரகுருபர சுவாமிகளும் நீதிநெறி விளக்கத்தில் 'கண்ணோட்டம் செய்யார் கருவியிட்டாற்றுவார் புண்வைத்து முடார் பொதிந்து,' என்று அறிவித்திருத்தலினின்றும் இதன் உண்மையை நன்கு அறியலாம். இத்தகைய சான்றுகளால் அறுப்பு முறைச் சிகிச்சை நம்மவர்க்குப் புது முறையன்று; பழமுறையே என்பது தெரியவருகிறது.

3. ஆனால், மேனாட்டவர் அறுப்பு முறை சிகிச்சைக்கும் கீழ்நாட்டவர் சத்திரவித்தை முறைக்கும் பெரிதும் வேறுபாடு உண்டு. மேனாட்டவர் அறுக்கும் போது நோய் தெரியாதிருக்க ஒரு வழியைக் கண்டு பிடித்திருக்கின்றனர். நம்மவர் அவ்வாறு இன்றி அறுக்கும் முறையைப்பற்றி மட்டுமே அறிந்திருந்தனர். அப்படி அறுப்பதானால் பிணியாளர் படும் துயரம் பகர ஒண்ணுதது. இந்தத் துன்பம் மேனாட்டு முறையிலும் பல காலம் இருந்தது. ஆனால், விஞ்ஞான அறிவு ஒங்கி வளர வளர, அறுக்கப்படும் பிணியாளர் நோயுறுதிருத்தற்குரிய வழி வகைகள் ஏற்படலாயின.

4. நோயாளிகளின் உடற்பகுதியில் ஏதேனும் கோளாறு ஏற்பட்டால், அதனை உள் மருந்தினாலோ, அன்றி வெளிப்பூசு மருந்தினாலோ தீர்க்க இயலாத காலங்களில், கத்திகொண்டு அறுத்தே அக்கோளாற்றைத் தீர்க்க வேண்டி இருக்கையில், அப்பிணியாளர் உறும் இன்னலைக் கண்ணாரக் கண்டார் ஓர் இளைஞர். அவர் அந்நோயாளர் படும் அவதையைக் கண்டு ஆற்ற ஒண்ணுத் துயரமும் கொண்டார்; அறுக்கையில் யாதொரு நோயும் உணராதிருக்க, வழி தேட வேண்டும் என்று எண்ணினார்; எண்ணியதைச் செயல் முறையில் கொணரவும் தீர்மானித்தார். அப்படிச் செய்ய

முனைந்து நின்ற பெரியார் யாவர்? அவர்தாம் சர். ஜேம்ஸ் டி. சிம்ஸன் என்பவர்.

5. சிம்ஸன் ஏழைக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அவர் தந்தையார் ரொட்டி வணிகர். சிம்ஸன் லின்லிங்கோவில் உள்ள பாத்தேட்டு என்னும் கிராமத்தில் 1811-ஆம் ஆண்டு, ஜூன் மாதம், 7-ஆம் நாள் பிறந்தார். அவர் இளமை முதற் கொண்டே நல்லறிவும், எதையும் கூர்ந்து உணரும் உணர்ச்சியும் பெற்று விளங்கினார். அவர் கிராமப் பள்ளியில் படித்து விடாத காலத்தில், அப்பள்ளியில் அவரை விஞ்சக்கூடிய அறிவுடைய மாணவர் எவரும் இல்லை. 'விளையும் பயிர் முளையிலேயே தெரியும்,' என்னும் முதுமொழிக்கிணங்க, அவரது அறிவுக் கூர்மையின் தீவிர நிலையைக்கண்ட அவரது இருமுது குரவர், தாம் வறுமையால் வாட்டமுற்றாலும், தம் புதல்வர் பிற்காலத்தில் அறிவாற்றலில் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத முறையில் விளங்க வேண்டுமென்பதற்காக, அவரை எடின்பரோப் பல்கலைக் கழகத்தில் பயின்று வர ஏற்பாடு செய்தனர்.

6. சிம்ஸன், எடின்பரோக் கல்லூரியில் பயின்று தம் இறுபத்தோராம் வயதில் மருத்துவப் பட்டம் பெற்றார். சிம்ஸன் தம் மருத்துவக் கலையின் பயிற்சி மிகுதியினால் ஆராய்ச்சிக்கு கட்டுரை ஒன்றை எழுதினார். அதனை டாக்டர் ஜான் தாம்ஸன் என்பவர் பார்வையிட நேர்ந்தது. அவ்வாராய்ச்சிக்கு கட்டுரையைக் கண்ணுற்ற தாம்ஸன், சிம்ஸனின் அறிவாற்றலை வியந்து, தமக்கு அத்தகையவர் ஒருவர் துணைவராய் அமைவது நலம் என்பதை உணர்ந்து, அவ்வாறே அவரை அழைத்திக்கொண்டனர். 1837-ஆம் ஆண்டு டாக்டர் ஜான் தாம்ஸன், ஓர் ஆண்டு ஓய்வு பெற நேர்ந்தது. அக்காலத்தில் தம் பொறுப்பு அனைத்தையும் ஸிம்ஸனுக்கு அளித்து, அவர் ஓய்வு பெற்றார். இவ்வோராண்டில் சிம்ஸன் புரிந்த ஆராய்ச்சி

கள பலவாகும். அவர் தாம் கண்ட ஆராய்ச்சிகளைப் பல சொற்பொழிவுகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தினார்.

7. சிம்ஸன் ஆராய்ச்சிகளில் மிகுதியும் மனத்தை வருத்தியது அறுப்புக் காலங்களில் நோயாளர் படும் அவத்தையேயாகும். அவர் தாம் மருத்துவப் பட்டம் பெற்று ஒரு தரம் அறுப்பு முறைச் சிகிச்சையினை ஒரு மாதராளுக்குச் செய்த போது, அம்மங்ஷை பட்ட மாபெருந்துயரம் அவர் உள்ளத்தை உருங்கியது. டாக்டர் ஜெ. ஸி. வாரன் என்பவர் 1846-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 16-ஆம் நாள் எவரும் அறியும் முறையில் ஈதரை மயக்கந்தரும் மருந்தாகப் பயன்படுத்தி அறுப்புச் சிகிச்சை செய்தனர். அதே ஆண்டில் பீல்ஸ்வத்தியர் ராபின்ஸன் என்பவரும் சிறந்த ரண மருத்துவரான ராபர்ட் லிஸ்டன் என்பவரும் ஈதரையே அறுப்புச் சிகிச்சை மேற்கொள்ளும், நோயாளிக்குக் கொடுத்து மயக்க ஹற்செய்து சிகிச்சை செய்து வந்தார். இம்முறையினைச் சிம்ஸனும் மேற்கொள்ளத் தொடங்கினார். ஆனால், அம்மருந்து அவருக்குப் பொருத்தமுடையதாகிக் காணப்படவில்லை. அது குறித்துப் பலவாறு ஆராயத்தொடங்கினார்; தம் மருத்துவக் களரியில் அல்லும் பகலும் வேலை செய்யத் தொடங்கினார். 'தவத்திற்கு ஒருவர்; கல்விக்கு இருவர்,' என்பதற்கு இணங்கித் தம் தமக்குத் துணையாக இரு மருத்துவர்களையும் தம் களரியில் அமர்த்திக்கொண்டார். இறுதியில் சிம்ஸன் பல நீர்ப் பொருள்களையு மருந்துகளைக் கலந்து, 1847-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் குளோரோபாரம் என்னும் மயக்க மருந்தைக் கண்டு பிடித்தனர். குளோரோபாரம் நோயாளி மக்களுக்கும் பயன்படுத்தலாம் என்பதற்கு வழி காட்டியாக இருந்தவர் எம். ஜெ. டி. பிளாரன்ஸ் என்னும் அறிஞர் ஆவார் என்றும் கூறலாம்.

8. இந்தக் குளோரோபாமினால் மக்கள் இப்பொழுது அடைந்து வரும் நலன்களுக்கு அளவே இல்லை. அறுப்புக்

காலங்களில், பிணியாளர், கூர்ங்கத்தி கொண்டு அறுப்பு நிகழ்த்துகையில் யாதொரு துன்பமும் அடைவதில்லை. பல மருத்துவச் சாலைகளில் இது பெருந்துணை புரிந்து வருகின்றது. டாக்டர் சிம்ஸன் குளோரோபாம் கண்டுபிடித்துப் பிணியாளர் நோயினைக் குறைத்த செய்தி பாரெங்கும் பரவியது. 1847-ஆம் ஆண்டு விக்டோரியா மகாராணியார் சிம்ஸனைத் தம் அரண்மனை மருத்துவராக அமர்த்திக்கொண்டனர். சிம்ஸன் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் உள்ள மருத்துவக் கழகங்கள் அனைத்திலும் கௌரவ அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார். 1856-ஆம் ஆண்டு பிரான்ஸ் விஞ்ஞானக் கழகம் இவருக்குப் பொற்கிழிப் பரிசு தந்து பாராட்டியது. இவரைப் பாராட்டிப் பல்வேறு இடங்களிலிருந்து திருமுகங்கள் வந்த வண்ணமாய் இருந்தன.

9. இத்தகைய அறிஞரை நாம் மறக்க முடியுமா? இவர்க்கு உலகம் என்றும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறது. 'செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்,' அன்றோ?

அருஞ்சொற்பொருள்

அல்லல் - துன்பம், சத்திரவித்தை - கத்திகொண்டு அறுத்து நோய்தீர்க்கும் வித்தை, கண்ணோட்டம்-கருணை, சான்று-சாட்சி, பகர்-சொல்ல, ஏது-காரணம், ஆற்ற ஒண்ணு-பொறுக்க இயலாத, விஞ்ச-நீற, முதுமொழி-பழமொழி, இருமுது குரவர் - பெற்றதாய் தந்தையர், பார் - பூமி

கேள்விகள்

1. குலசேகரர், குமரகுருபரர் என்பவர் யார்?
2. சத்திரவித்தையை நம்மவரும் அறிந்திருந்தனர் என்பது எப்படித் தெரிகிறது?
3. சிம்ஸன் யார்? அவர் எங்ஙனம் சிறந்த மருத்துவராக நேர்ந்தது?
4. அவர் எம்முறையில் மயக்க மருந்தைக் கண்டு பிடிக்க நேர்ந்தது?
5. அவர் எவ்வெவ்வாறு பாராட்டப்பட்டார்?

பயிற்சி

1. 'மயக்க மருந்தும் அதன் பயனும்' என்பது குறித்து ஒரு நாட்டுரை எழுது.
2. இப்பாடத்தில் கூறப்பட்டுள்ள மருத்துவர் இருவர் பெயரையும் அவர்களைக் குறிப்பிட்டுள்ள இடங்களையும் குறிப்பிடு.
3. இப்பாடத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ள இரு பழமொழிகளை எடுத்து எழுதிச் சுந்தரப்பத்துடன் விவாதிக்கு.

9. அசோகர்

1. நம் நாட்டுக்கொடியின் நடுப்பகுதியில் என்ன திகழ்ந்திருந்தது? ஓர் உருளை அன்றோ தோற்றம் அளிக்கிறது? அச்சக் கந்தம் மாருடைய சின்னம் என்பது உங்கட்குத் தெரியுமா? அது அசோகருடைய ஆழியாகும். "அசோகர் யார்? அவர் கம்மபுறையில் சரித்திரவரலாற்றில் இடம் பெறத்தக்க பெருமை வாய்ந்தவராவார்?" என்பனவற்றை இனிக் காண்போம்.

2. அசோகர் வடஇந்தியாவில் அரசு புரிந்த மன்னர் களுள் மிக மிகச் சிறந்தவர். அவர் மகத தேசத்தை ஆண்டவர் : மௌரிய வமிசத்தினர் : சந்திர குப்த மௌரியரின் பேரன் : பிந்துசாரரின் திருமகனார். அவருடன் பிறந்தவர் பலர், இருப்பினும், 'ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோருள்ளும், மூத்த தோல்வியாளருக' என்னொது, அறிவுடையோன் ஆறு அரசும் செல்லும்,' என்பது உண்மை மொழியாதலின், அசோகர் அறிவும் வன்மையும் வாய்ந்தவராய் இருந்தமையால், அவரே பட்டம் பெறும்பேறு பெற்றனர். அவர் இளமையில் வீரம் பொருந்தியவராய் இருந்தார் என்பது தட்சசீலை என்னும் இடத்தில் நடந்த கலகத்தை அடக்கி, அந்த மாகாணத்திற்கே அரசு

சர் பிரதிநிதியாகத் தம் தந்தையாரால் நியமிக்கப்பட்டதிலிருந்து அறியலாம். அவர் பின்பு உஜ்ஜயினிக்கு அதிபராக நியமிக்கப்

கப்பட்டு; அதன் பின் பாடலிபுரத்தை அடைந்து, அரசபட்டத்தைப் பெற்றார்.

3. அவர் ஆட்சித் திறன் வாய்ந்த அதிகாரிகளை நியமித்துத் தம் நாட்டைச் சிறப்புடன் அரசு செய்து வந்தார்; பிற நாட்டவர் தம் நாட்டில் குடியேறியிருந்தால், அவர்கட்கு எவராலும் யாதோர் இடையூறும் நேராவண்ணம் கண்காணித்து வந்தார்: நாட்டுப் பொருளாதாரத் துறையைப் பெருக்க வாணிபமும் கைத்தொழிலும் சிறக்கப் பல ஏற்பாடுகளைச் செய்து வந்தார். அவர் அரசு ஏற்ற காலத்தில் அவரது ஆணை வடக்கில் இமயமுதல் தெற்கே பாலாறு வரையிற் பரவியிருந்தது. ஆனால், கலிங்க நாடு மட்டும் அவரது ஆட்சிக்கு உட்பட்டில்து. அதனையும் தம் நாட்டுடன் இணைத்துக்கொள்ளத் தாம் பட்டத்துக்கு வந்த 9-ஆம் ஆண்டில் கலிங்கரோடு போரிட்டு அதனையும் கைப்பற்றினார். அப்போது நடத்திய போர் அசோகருடைய உள்ளத்தை உருக்கியது. மடிந்தவர்

தொகையையும், கையற்றுக் காலற்றுக் கிடந்தவர் கூட்டத்
தையும், கணவன்மாரை இழந்து கைம்பெண்கள் ஆயின
காரிகைமார்களின் நிலையினையும், மக்களை இழந்து வாடிய
பெற்றோர் உள்ளங்களையும், தந்தையரை இழந்து தளர்ந்த
மனங்களையும் காணச் சகித்திலர் அசோகர். அதனால், “எக்
காரணம் கொண்டும் போர் புரியேன்!” எனத் தீர்மானித்து
விட்டார்.

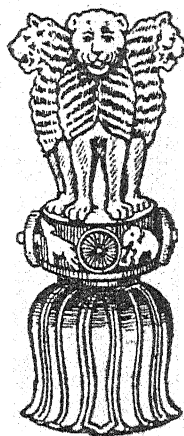
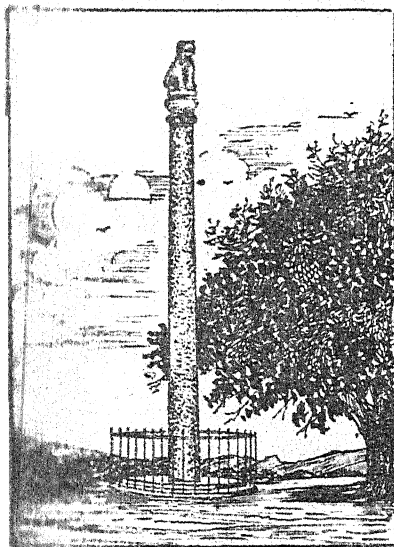
4. அசோகர் முதலில் இந்து மதத்தில் இருந்து, பின்பு
புத்த மதத்தில் பற்றுக்கொண்டு, அதையே தழுவி வந்தார்.
அவருக்கு உப குப்தர் என்னும் புத்தமத சங்கத் தலைவர்,
குருவாய் விளங்கினார். இதன் பயனாக அவர் பட்டத்துக்கு
வந்த பதின்மூன்றாம் ஆண்டு புத்த சந்நியாசியாராகவே மாறி
விட்டார்; என்றாலும், அரச காரியங்களைக் கைவிட்டிலர்;
அரசை ஒழுங்காக நடத்தி வந்தார்; ஆனால், பதவிப் பற்றின்றி
ஐதூகி வந்தார். தம் குடி சஷத்திரியக் குடியாதலின், அவர்
புலால் உணவு புசிக்கும் வழக்கம் கொண்டிருந்தார்; புத்த
மதத்தைத் தழுவியதும் அதனை அறவே ஒழித்தார்; அரண்
மையினிலும் எவரும் எங்கும் புசிக்க இடங்கொடுத்திலர்; தம்
அரசில் எவரேனும் உயிர்க்கொலை புரியின், அது அரச சட்டத்
திற்கு விரோதம் என்பதாக அறிவித்துப் பலியை நிறுத்தினார்;
நீட்ட யாத்திரை, தல யாத்திரைகளை மேற்கொண்டார்; தம்
கொள்கைகள் தம் அளவில் நின்றுவிடாது நாடெங்கும் பரவச்
செய்த மதப் பிரசாரகர்களை ஏவினார்; கல் தம்பங்களை நட்டு
அடிற்றில் எழுதி வைக்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்தார்;
மேயாளிகள், நோய் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு ஆங்
காங்கு மருத்துவச் சாலைகளை நியமித்தார். கால் நடை மருத்
துவா சாலையும் ஏற்படுத்தினார்; அக்கால மருத்துவ முறை,
மேலாட்டு முறையைப் போன்றதன்று; முலிகைகளைக்
கொண்டு நோயைத் தீர்க்கும் முறையேயாகும். அம்முலிகை

களை வெளியிடங்களில் இருந்து கொணராமல் அவற்றைத் தம் நாட்டிலேயே பயிரிட ஏற்பாடு செய்தார். வழிப்போக்கர்களைப்பால் வருந்தாதிருக்க நிழல் தரும் மரங்களைச் சாலைகளில் வளர்க்கச் செய்தார்; நல்ல சாலைகளை அமைத்தார். சத்திரம் சாவடிகளைக் கட்டினார். அவர் புத்த மதத்தில் தமக்கு இருந்த பற்றுக் காரணமாகப் பிற மதத்தை வெறுத்தார் என்று சொல்ல முடியாதபடி எல்லா மதங்களையும் ஆதரித்தார்; மதப்போர் எழாதபடி பார்த்து வந்தார்.

5. அசோகர் பெற்றாரைப் பேணல், பெரியாரைப் போற்றல், ஏழை எளியவர்கட்கு இரங்கல், உயிர்களிடத்து இரக்கம் காட்டுதல், உண்மை கூறுதல், பிற மத தூடணம் செய்யாதிருத்தல், ஒற்றுமையோடிருத்தல் ஆகிய இக் கொள்கைகள் நாடெங்கும் பரவுவதற்காக ஒரு மகாசபையைக் கூட்டினார். பல பிட்சுக்களை வெளி நாடுகளில் புத்த மதப் பிரசாரம் செய்ய ஏவினார்; தம் புதல்வரான மகிந்தன் என்பவரையும் புதல்வியரான சங்கமித்திரை என்பவரையும் இலங்கைத் தீவுக்கு அனுப்பி அங்கும் புத்தமதக் கொள்கைகளைப் பரப்புமாறு செய்தார்.

6. அசோகரால் நாட்டப்பட்ட தம்பங்கள் வேலைப்பாட்டில் ஏறக்குறைய ஒரே தன்மை வாய்ந்தவை எனலாம். அவற்றின் உயரம் 40 அல்லது 50 அடி இருக்கும். அவற்றின் அடியில் சதுரமான பிடம் அமைந்திருக்கும். மேலே கண்டாமணி போன்ற அழகிய சிகரம் இருக்கும். சிகரத்தின் மேல் ஓர் அடி பருமன் உள்ள ஒரு தட்டு இருக்கும். அத்தட்டு வட்டமாகவோ, சதுரமாகவோ இருக்கும். அத்தட்டின்மேல் தூண்களுக்கு மகுடமாகச் சிங்கமோ, இடபமோ, கருடனோ உருவமாகச் செதுக்கப்பட்டிருக்கும்.

7. வடக்கே காஷ்மீரமும் மேப்பாளமும், கிழக்கே அஸ்ஸாம் வரையிலுள்ள நாடுகளும், தெற்கே மைசூர் வரையுள்ள

நாடுகளும், இந்தியாவிற்கு அப்பாற்பட்ட பலுச்சிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான் முதலிய நாடுகளும் அவர் ஆளுகைக்குட் சேர்த்தன. ஆனால், தமிழ் நாட்டு முவேந்தர் நாடுகள் அவர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டில்லாதது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

11. முடி சார்ந்த மன்னரானாலும், முடிவில் ஒரு பிடி ஏதாவது போக வேண்டுமெனவதுதானே? ஆகவே, அசோகரும் கி.மு. 232-ஆம் ஆண்டில் இந்நிலவுலக வாழ்வை விட்டு நீங்கினார். அவருக்குப் பிறகு அவர் பேரரான தசரதர் என்பவர் மகத தேசத்திற்கு மன்னரானார்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

ஆழி-சக்கரம், ஆறு-வழி, இடையூறு-தீங்கு, கண்காணித்து-பாதுகாத்து, தனயன்மார்-பிள்ளைகள், புலால்-மாமிசம், பேணல்-போற்றல், பிட்சுக்கள்-புத்த சன்னியாசிகள், மூவேந்தர்-சேர, சோழ, பண்டியர்.

கேள்விகள் :

1. அசோகர் எப்படிப் பட்டத்திற்கு வர நேர்ந்தது?
2. அவர் எதன் பின் போர்புரிதல் இல்லை எனச் சபதம் செய்தார்?
3. போரில் ஈடுபட்டதனால் ஏற்பட்ட பரிதாபமான நிலைகள் எவை?
4. புத்தமதக் கொள்கைகள் எவை?
5. புத்தமதத்தைப் பாப்ப அசோகர் என்ன ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்?

பயிற்சி :

1. அசோகர் நாட்டிய தம்பங்களின் அமைப்பைப்பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பு எழுது.
2. சங்கமித்திரையைக் குறித்து நீ அறிந்ததை எழுது.
3. அரசராய் வருபவர் நாட்டுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைக் குறிப்பிடு.
4. நல்லம் அரசர் ஒருவர் வரலாற்றை அறிந்து எழுது.

இலக்கணம் :

வேற்றுமைத் தொடரும், அல்வழித் தொடரும்

பால் குடித்தான், பால் மொழியான், இவ்விரண்டு உதாரணங்களை விளக்கிக் கூறில்லம். எப்படி விளக்கம் பெறும்? பாலைக் குடித்தான் : பால் போலும் மொழியான் என்றல்லவா விளக்கம் பெறும்? ஆகவே மூன்றாண்ட உதாரணம் எதைத் தொடர்ந்துள்ளது? ஐ என்னும் வேற்றுமை உருபை அன்றே? பின்னுள்ள உதாரணம் எதைத் தொடர்ந்துள்ளது? வேற்றுமையல்லாத சொல்லாகிய போலும் என்னும் மொழியை

புத்தே ? ஆகவே, முன்னுள்ள உதாரணம் வேற்றுமைத் தொடர்தான்; முன்னுள்ள உதாரணம் அல்வழித் தொடர்தான்.

பயிற்சி :

தொடர்பு, சத்திர வித்தை, புன் வைத்து முடர், புது முறை, வழி கண்டு, செந்தாமரை, இராப்பகல், தாமரைக்கண்— இவற்றுள் அல்வழித் தொடர்கள் எவை ? வேற்றுமைத்தொடர்கள் எவை ?

10. கேப்டன் ஜேம்ஸ் குக்கு

1. உலகில் மக்கள் தோன்றின நாள் முதற்கொண்டு விஞ்ஞான அராய்ச்சியாளர்களாயும் இயற்கையின் அழகைத் துருளி அராய்ந்து ஆனந்தித்த அரும்பெரு நிபுணர்களாயும் மாத்தொரு பயனையுங் கருதாது அலைகடலின்மேல் மிதந்து அலைந்த, பலபுதிய நாடுகளைக்கண்டு அகமகிழும் கைதேர்ந்த நாய்ப்போட்டிகளாயும் விளங்கினார்கள். அவ்வாறு அலைந்து புதிய நாடுகளாகிய ஆஸ்திரேலியாவையும், நியூஜிலாந்தையும் கண்டு மிடித்து, பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் விஸ்தீரணத்தை அதிகப்படுத்தியவர் கப்பல் தலைவர் ஜேம்ஸ் குக்கு என்பவரேயாவார்.

2. ஜேம்ஸ் குக்கு, 1728-ஆம் ஆண்டு, அக்டோபர் மாதம், 28-ஆம் நாள் இவ்வுலகில் தோன்றினார். அவர் தந்தையார் இங்கிலாந்தில் கிளீவ்லாந்து என்னும் நகரில் வாழ்ந்தான் என்றும் கிராமத்தில் ஏழை விவசாயியாய் இருந்தார். இளம்பருவத்தில் குக்கு கிராமப் பள்ளிக்கூடத்தில் ஆய்வுப் கல்வி பயின்றார். என்னும்; அவர் கல்வியில் ஊக்கம் பெற்றால் விளையாட்டுக்களிலேயே தம் காலத்தைக் கழித்தார்.

அவர் தகப்பனார் தம் மைந்தர் கல்வி பயிலாததைக் கண்டு அவரைக் கிராமத்தில் நாடா விற்கும் ஒரு வணிகரிடம் வேலைக்கு அமர்த்தினார். அப்பொழுது குக்குக்கு வயது பன்னிரண்டு. ஆனால், அவ்வேலையிலும் அவர் தம் கவனத்தைச் செலுத்தினில்லை. இளமை முதற்கொண்டே கடற்கொள்

கோக்காரர்களைப் பற்றியும், கடலுக்கப்பாலுள்ள நகரங்களின் அதிசய சரித்திரங்களையும், அவ்வநகரங்களில் வசிக்கும் மக்களின் நடையுடை பாவனைகளைப் பற்றிய கதைகளையும், வயது சென்ற மாலுமிகளின் வாயிலாகக் கேட்பதிலேயே விருப்பங்கொண்டு, தாமும் அவர்களைப் போலவே கப்பலில் ஆனந்தமாகக் கொந்தளிக்கும் பார்வையிடைப் பயணம் செய்து பல நகரங்களையும் அங்குள்ள மக்களையும் கண்டு பேருவகை அடைய விரும்பும் அந்நன்னுளை எதிர் நோக்கிக்கொண்டிருந்தனர்.

1. அறிஞர்கள் ஒன்றைச் செய்து முடிக்க நினைப்பார்கள். அதை நடைமுறையில் முடித்து உலக மக்களுக்கு பயிற்சிக் காட்ட முயலுதல் அவர்கள் இயல்பு. அது போலவே ஜேம்ஸ் குக்கும் தாம் நினைத்தவாறு நடக்க மனமுற்றி கொண்டார். உடனே ஓர் இரவு, தமக்குரிய சிறு பெருங்களை ஒரு கைக்குட்டையில் மூட்டையாகக் கட்டி எடுத்துக்கொண்டு 'ஓயிப்பி' என்னும் துறைமுகத்திற்கு வந்தும் அறியா விண்ணம் ஓடினர். அப்பொழுது அவரிடம் ஓர் ஒல்லிப்பகு பணத்தைத் தவிர வேறென்றும் இல்லை. அச்சமாய் நிலக்கரி ஏற்றிச் செல்லும் கப்பல் ஒன்று புறப்பட்டு ஆயத்தமாய் இருந்தது. உடனே ஜேம்ஸ் குக்கு அக்கப்பல் தலைவனிடம் சென்று, தம் விருப்பத்தைத் தெரிவித்து, அவனிடம் -தஞ்சம் அடைந்தார். கப்பல் தலைவனும் இளைஞரது பொய்வாளை நிறைவேற்ற எண்ணம் கொண்டு, அவரைத் தனக்குக் கையாளாக அமர்த்திக் கொண்டான்.

4. குக்கு தம்முடைய இருபத்தேழாம் வயதில் கூட்டு வானியாதிய பெரும்பதவியை அடைந்தார். அச்சமயம் இங்கிலாந்து பிரான்ஸுடன் போர் - புரிந்துகொண்டிருந்தது. உடனே ஜேம்ஸ் குக்கு, பிரிட்டிஷ் கடற்படையில் வேலை செய்ய ஒப்புக்கொண்டார். கனடாவில் உள்ள செயிண்டு ஹென்ஸ் நதியின் போக்கைக் கவனிக்கும் சிரமமான வேலையில் ஜேம்ஸ் குக்கு நியமிக்கப்பட்டார்; கியூபெக்கிலிருந்து வந்த கடலில் சங்கமமாகும் வரையில் மிக்க சிரமத்துடன் படம் வரைந்து, அதைக்கொண்டு பிரிட்டிஷ் கப்பற்படையை எதிரி களிலின்றும் எளிதில் காப்பாற்றினார். அவரது இடைவிடா உழைப்பினால் 1762-ஆம் ஆண்டு, இழந்த நியூபவுண்டு லாந்து நகரத்தைப் பிரிட்டிஷார் மீண்டும் கைப்பற்றினர். அவரது திறமையைக் கண்ணுற்ற பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அவரைப் புகழ்ந்து பாராட்டியது.

5. ஆனால், ஜேம்ஸ் குக்கோ, எவ்வித அரசாங்கப் புகழையும் பாராட்டாமல், புதிய நாடுகள் பலவற்றைக் கண்டு பிடித்து அவ்வநாடுகளிலுள்ள பொன், வெள்ளி முதலிவைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருவதைப்பற்றியே அல்லும் பகலும் அன் வரதமும் நினைத்துக்கொண்டிருந்தார். 1768-ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு மாதம், 25-ஆம் தேதி ஜேம்ஸ் குக்கு எண்பத்து மூன்று மாலுமிகளுடன், 'எண்டெவர்' என்னும் கப்பலில் சென்றார். அவர்களுள் புகழ் பெற்ற சர் ஜோசப்பு பாங்க்ஸ் என்னும் இயற்கைத் தத்துவ விஞ்ஞானியார் ஒருவரும் இருந்தனர். அக்கப்பல் முந்நாற்று எழுபது டன் நிறையுள்ளது. குக்கு, சுமார் மூன்று ஆண்டுகளுக்குத் தேவையான பொருள்களை ஆயத்தம் செய்துகொண்டு சென்றார்.

6. அவர்கள் 1769-ஆம் ஆண்டு டஹிடி (Tahiti) என்னும் பிரதேசத்தை அடைந்தார்கள். அங்கு ஜூன் மாதம் 3-ஆம் தேதியன்று சுக்கிரன் என்னும் கிரகம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. அச்சமயத்தில் கப்பலிலிருந்த வேல்யாட்களுட்கிலர், கப்பலில் சர்மான் அறையிலிருந்த பெரிய ஆணிகள் பலவற்றைத் திருடி, அப்பிரதேச மக்களுக்கு விற்று, பெரிய ஊதியம் பெற்றார்கள். நல்லொழுக்கத்திற்கிறந்த ஜேம்ஸ் குக்குதம் ஊழியர்களின் திருட்டுச்செயலை அறிந்து, ஒவ்வோர் ஆளுக்கும் பன்னிரண்டு கசையடிகள் வீதம் கொடுத்து, அவர்களை எச்சரித்தார். இதைக் கண்ணுற்ற மற்றைய மாலுமிகள் அவரது கண்டிப்பு முறைகளுக்கு அஞ்சி நடந்து வந்தார்கள்.

7. ஆறு வாரங்கள் கடலில் சென்ற அக்குழுவினர் இறுதியில் நியூஜீலாந்தை அடைந்தனர். கரையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்ட கப்பலையும் வெள்ளையரையும் கண்ட காட்டு

மிராண்டிகளான அப்பிரதேச வாசிகள், அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டு, பல இன்னல்களுக்குள்ளாக்க உறுதி கொண்டார்கள். உடனே ஜேம்ஸ் குக்கு அவர்களுக்குச் சமாதான சமிக்கைகள் செய்து, அவர்களுடைய தீயஎண்ணத்தை நீக்கினார். எனினும், அக்காட்டு மிராண்டிகள் செய்த துன்பங்களால் அவர் தம் குழாத்துடன் நாட்டிற்குள் செல்ல இயலவில்லை. மீண்டும் பன்முறை ஐரோப்பாக் கண்டத்தின் வடக்குத் தெற்குத் தீவுகளின் கடற்கரையோரங்களைச் சோதனை செய்து, இரண்டு தீவுகளின் இடையிலுள்ள ஜலசந்திக்குத் தம் பெயராகிய 'குக்கு' என்னும் பெயரை அமைத்தார். அது முதல் அந்த ஜலசந்தி 'குக்கு ஜலசந்தி' என வழங்கப்பட்டது. பிறகு அவர் 'சுவீன் கார்லட்டு' ஜலசந்தியை அடைந்து, அங்கு ஆங்கிலேயக் கொடியாகிய 'யூனியன் ஜாக்'கை நிலை நாட்டிப் பறக்க விட்டார்.

8. பின்பு கப்பல் நடுக்கடலில் அன்னம் மிதப்பது போன்று அழகாகப் பத்தொன்பது நாட்கள் சென்றது. கடைசியில் அக்காலத்தில் நியூ ஹாலந்து என வழங்கப்பட்ட ஆஸ்திரேலியாக் கண்டத்தின் கிழக்குக் கரையைக் குக்கு கண்டனர். உடனே கப்பல் நங்கூரம் பாய்ச்சி நிறுத்தப்பட்டது. கப்பலிலிருந்த மாலுமிகள் அனைவரும் களிப்பு மிகுதியினால் தரையில் குதித்து, ஆரவாரித்தார்கள். அவர்களுள் விஞ்ஞானியாராகிய ஜோஸப்பு பாங்க்ஸ் என்பவரின் வேண்டுகோளினால், ஜேம்ஸ் குக்கு தாம் இறங்கிய துறைமுகத்திற்குத் 'தாவர வளைகுடா' என்னும் பெயரை அமைத்தார்; பின்பு ஆஸ்திரேலியாவின் கீழ்க்கரைப் பிரதேசங்களுக்கு 'நியூ சவுத்வேல்ஸ்' என்னும் பெயரிட்டு, அங்கேயும் யூனியன் ஜாக்குக் கொடியைப் பறக்க விட்டார். வெற்றியின் அறிகுறியாகக் கப்பலிலுள்ள பிரங்கிகள் மூன்று முறை முழக்கப்பட்ட

டன. ஒரு துளி இரத்தம் சிந்தாமல் வெற்றியடைந்த வீர புருஷர் ஜேம்ஸ் குக்கு தம் பரிவாரங்களுடன் நன்னம்பிக்கை முனை வழியாகத் தம் தாய் நாடு திரும்பினார்.

9. ஆங்கில அரசாங்கம், அவரது அஞ்சா நெஞ்சையும் குன்று ஊக்கத்தையுங் கண்டு, அவரைக் கப்பல் தலைவராக நியமித்தது. 1772-ஆம் ஆண்டு, ஜூலை மாதம், 13-ஆம் நாள் குக்கு இரண்டு கப்பல்களுக்குத் தலைவராக ஏற்படுத்தப்பட்டார். இரண்டு கப்பல்களிலும் 193 மாலுமிகள் இருந்தார்கள். ஆகவே, இரண்டு கப்பல்களும் பிளை மௌத்திலிருந்து புறப்பட்டு, நன்னம்பிக்கை முனை வழியாக அண்டார்க்டிக்கு மகா சமுத்திரத்தின் தென்கிழக்காகச் சென்று கொண்டிருந்தன. ஜேம்ஸ் குக்கு தென் பஸிபிக்கு மகாசமுத்திரத்திலுள்ள தீவுகளைக் காண ஆவல் கொண்டார். பனிக்கட்டிகள் நிறைந்திருந்ததனால், இரு கப்பல்களுள் ஒன்று, குக்கின் பார்வையினின்றும் அறவே நீங்கி, வேறு திசையில் சென்றது. இறுதியில் குக்கு அக்கப்பலைக் 'சுவீன் கார்லட்டு' ஜலசந்தியின் அருகில் கண்டு அகமகிழ்ந்தார். பின்பு அவர் 'நியூ ஹெப்பிரைட்ஸ்' என்னும் தீவுக் கூட்டத்தைக் கண்டு பிடித்தார்; 'நியூ காலிடோனியா' 'பைன்ஸ்' தீவு முதலியவைகளையும் கண்டுபிடித்தார். பின்பு மீண்டும் நியூ ஹெப்பிரைட்குச் சென்று ஆஸ்திரேலியாவின் கிழக்குக் கரையோரமாகத் தென் அட்லாண்டிக்கு மகாசமுத்திரத்திலிருந்து நன்னம்பிக்கை முனைவரை உள்ள தீவுகளைக் கண்டுபிடித்தவாறே ஆப்பிரிக்காவின் கரையோரமாகவே கடற்பிரயாணம் செய்தார். இறுதியில் 1175-ஆம் ஆண்டு, ஜூலை மாதம், 25-ஆம் நாள், புறப்பட்ட இடமாகிய பிளைமௌத்தை யடைந்தார். 60,000 மைல்கள் அடங்கிய அவரது இரண்டாம் பயணம் முன்று ஆண்டுகளில் முற்றுப் பெற்றது. அவர்

திறமையை மெச்சி, 'ராயல் ஸொஸைட்டி' என்னும் கழகம் அவரை அங்கத்தினராகச் சேர்த்துக் கொண்டு பெருமைப் படுத்தியது.

10. ஜேம்ஸ் குக்கு மீண்டும் அட்லாண்டிக்கு மகா சமுத்திரத்திலிருந்து பஸிபிக்கு மகாசமுத்திரம் வரையில் வட கிழக்குப் பாதையில் உள்ள தீவுகளைக் கண்டு பிடிக்க அவாக்கொண்டார். உடனே 1776-ஆம் ஆண்டு, ஜூன் மாதம், 25-ஆம் நாள், இரு கப்பல்களுக்குத் தலைவராய் இருந்து முன்னுவதும் இறுதியானதுமான கடற்பிரயாணம் செய்யத் தொடங்கினார். 'நோர்' என்னும் இடத்திலிருந்து புறப்பட்டு, நன்னம்பிக்கை முனை வழியாக டாஸ்மானியா, நியூஜீலாந்து, டோங்காத் தீவுகள் முதலியவைகளை அடைந்தார்; பின்பு 1777-ஆம் ஆண்டு சிறு தீவுக்கூட்டத்தைக் கண்டு பிடித்து, அதற்குக் 'குக்குத் தீவுக் கூட்டம்' என்னும் பெயரை அமைத்தார்; பின்பு பஸிபிக்கு மகாசமுத்திரத்தில் மிகப்பெரிய தீவுக் கூட்டத்தைக் கண்டு பிடித்து, அதற்குத் தம் நண்பரான 'சாண்டுவிச்சு' என்பவரின் பெயரால், 'சாண்டுவிச்சுத்தீவுக் கூட்டம்' எனப் பெயரிட்டார். பின்பு அமெரிக்காவின் மேற்குக் கரையோரமாகவே சென்று, வடகிழக்குச் சைபீரியாவின் கரையோரமாகவே 'காம்சுட்கா' என்னும் இடத்தையடைந்து, கடைசியில் ஹாவாய்த்தீவிற்குத் திரும்பினார். 1779-ஆம் ஆண்டு, ஜனவரி மாதம், அவர் இரண்டு கப்பல்களைக் 'கீலகேக்குவா' ஜலசந்தியில் நங்கூரம் பாய்ச்சி நிறுத்தித் தம்முடன் வந்த மாலுமிகள் அனைவரையும் மகிழ்ச்செய்தார்.

11. பதினான்கு நாட்கள் இவ்வாறு களிப்பெய்திய ஜேம்ஸ் குக்கும் அவர் மாலுமிகளும், இரு கப்பல்களிலும் ஏறிக்கொண்டு, நடுக்கடலில் மீண்டும் தங்கள் பிரயாணத்தைத் தொடங்கினார்கள். வழியில் காட்டு மிராண்டிகளால்

அவர்கள் தாக்கப்பெற்றதனால், இரு திறத்தாருக்கும் சண்டை உண்டாயிற்று. இதில் ஜேம்ஸ் குக்கு தாக்கப்பட்டுப் பூத உடல் விடுத்து, புகழுடல் பெற்றார்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

அகம் - மனம், பாவை - கடல், அவண்-அங்கு, தஞ்சம்-அடைக்கலம், அவா-ஆசை, ஊதியம் - வருவாய், அனவரதமும் - எப்பொழுதும், அல்-இரவு, குழுவினர்-கூட்டத்தினர், இன்னல்-துன்பம், புகழுடல் பெற்றார்-இறந்தார்.

கேள்விகள்

1. ஜேம்ஸ் குக்கு யார்? அவர் எங்கு யாருக்குக் குமாராய் பிறந்தார்?
2. அவருக்குக் கப்பலில் தொழில் புரியும் வாய்ப்பு எப்படி ஏற்பட்டது?
3. குக்கு மிகவும் கண்டிப்பானவர் என்பது எதனால் தெரிகிறது?
4. சுக்கிரன் கிரகம் எப்பொழுது கண்டு பிடிக்கப்பட்டது?

பயிற்சி :

1. குக்கு கண்ட இடங்களை முறையாக எழுது.
2. நன்னம்பிக்கை முனையைப்பற்றிச் சிறு குறிப்பு எழுது.
3. குக்கின் முடிவு குறித்துச் சில வாக்கியங்கள் எழுது.

இலக்கணம் :

புணர்ச்சி

நிலைமொழியீறும் வருமொழி முதலும் ஒன்றுபடப் புணர்வது புணர்ச்சியாம்.

(உ - ம்) இசை + கலை = இசைக் கலை.

ல, ள் ஈற்றுப் புணர்ச்சி

நிலைமொழியீற்றில் ல், ள் என்னும் மெய்களுள் ஒன்று நின்று, வருமொழி முதலில் வல்லினம் வந்தால், ல், ள் ஆகவும் ள், ட் ஆகவும் திரியும். சில சமயம் திரியாமலும் வரும். மெல்லினம் வந்தால், ல்கரம் ல்கரமாகும்; ள்கரம் ள்கரமாகும்; இடையினம் வந்தால், இயல்பாகும்.

(உ - ம்)	வேல் + படை = வேற்படை	வல்லினம்
	வேள் + கோமான் = வேட்கோமான்	வரத்திரிந்தன.
	பால் + குடி = பால் குடி,	வல்லினம்
	வாள் + போழ்ந்தான் = வாள்போழ்ந்தான்	வர இயல்பாயின.
	கல் + மலை = கன்மலை	மெல்லினம்
	புள் + மாட்சி = புண்மாட்சி	வரத் திரிந்தன.
	கல் + வன்மை = கல் வன்மை	இடையினம்வர இயல்
	முள் + வன்மை = முள்வன்மை	பாயின.

11. பொருள் சேமிப்பு நிலையங்கள் (Banks)

1. பண்டைக்காலத்தில் நம் நாட்டில் இருந்த செல்வர் பலர் தம்மிடமிருந்த பொருள்களைப் புதைத்து வைத்து, அல்லும் பகலும் காத்து வந்தனர். இதனாலேதான் ஒளவைப் பிராட்டியாரும் “பாடு பட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்து வைக்கும் கேடுகெட்ட மானிடரே, கேளுங்கள்,” என்று கூறினர். அவர்கள் தங்கள் சுற்றத்தினர்க்கும் அறிவிக்காமல் இறத்தலும் உண்டு. அவ்வாறு இறந்து போனவர்களின் செல்வங்களே இக்காலத்தில் சிற்சில இடங்களில் புதை பொருள்கள் எனத் தோண்டி எடுக்கப்படுகின்றன. மேலும் அக்காலத்தில் சோரர் பயம் அறிகாமாயிருந்தது. திருடர்களுக்குப் பயந்தே செல்வந்தர்கள் பணத்தை வீணே புதைத்து தாங்களும் நன்மையுறாமல், பிறரையும் துய்க்கவொட்டாமல் வாழ்ந்தார்கள். இதனால், நாட்டின் பொருளாதார நிலையும் நாளுக்கு நாள் மறையலாயிற்று.

2. நாகரிகம் மிகுந்த மக்களுக்கு வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத பல பொருள்கள் தேவையாயிருந்தன. ஒரு நாட்டில்

உள்ள பொருள் மற்றொரு நாட்டில் கிடைப்பது அருமை. ஆகையினால் மனிதர் ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கு வேண்டும் பொருள்களை மற்றவர்களிடமிருந்து வாங்கிக்கொண்டு அவற்றிற்குப் பதிலாகத் தாம் தயாரித்த பண்டங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவி வந்தனர். இவ்வாறு மாற்றி வந்ததைப் பண்டமாற்று என்று அக்கால மக்கள் கூறி வந்தார்கள். நாளடைவில், அதாவது, பதினேழாம் நூற்றாண்டிலிருந்து இன்று வரையில் பெரும்பணக்காரர் பலர் தம் செலவுக்கு வேண்டிய பொருளைத் தம்மிடம் வைத்துக்

கொண்டு, எஞ்சிய பொருளைப் பாதுகாப்பான் ஓர் இடத்தில் வைக்கின்றனர்; திங்கட்கு ஒரு முறை தாங்கள் சேமித்து வைத்த பணத்திற்குக் குறைந்த வட்டிகளை வாங்கிக்கொள்ளுகின்றனர். இத்தகைய பெருந்தனவந்தர்களின் சேமிப்புப் பணம், ஏழை விவசாயிகளுக்கும், பணம் வேண்டுபவர்களுக்கும் அவரவர்களின் நிலைக்கேற்ப குறைந்த வட்டிக்குக்

கொடுக்கப்படும். இங்ஙனம் குறைந்த வட்டிக்குச் செல்வத்தைக் கொடுக்கவும், வாங்கவும், சேமித்து வைக்கும் இடங்களே 'பொருள் சேமிப்பு நிலையங்கள்' அல்லது 'பாங்குகள்' என்று வழங்கலாயின. இத்தகைய பாங்குகளே ஒவ்வொரு நாட்டின் செல்வ நிலையையொட்டித் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. இப்பாங்குகள் நாட்டின் உயிர் நாடியாயிருந்து, வாணிபம், கைத்தொழில் முதலியவற்றைப் பெருக்கி, மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வாழத் துணை செய்கின்றன.

3. இத்தகைய சேமிப்பு நிலையங்கள் பல நம் இந்தியாவில் இருக்கின்றன. அவைகளில் ரிசர்வ் பாங்கு, இந்தியன் பாங்கு, இம்பீரியல் பாங்கு என்பவை பெயர் பெற்றவை. உலகிலுள்ள பல்வேறு பட்டணங்களில் மேற்கூறிய மூன்று பாங்குகளுக்கும் கிளை நிலையங்கள் இருக்கின்றன. நம் நாட்டில் இவ்விதச் சேமிப்பு நிலையங்கள் தவிர, ஆங்காங்கே வர்த்தக நிதி சேமிப்பு நிலையங்கள் (Commercial Banks) தோன்றியிருக்கின்றன. மேற்சொன்ன நிலையங்களும் வர்த்தகக் கூட்டுச் சங்கத்தினரால் (Joint stock Companies) வரையறுத்த சட்ட நிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு துரைத்தனத்தாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் புறம்பான சேமிப்பு நிலையங்களைத் துரைத்தனத்தார் அங்கீகாரம் செய்யாமல் தடை செய்துவிடுவார்கள்.

4. பாங்கு அல்லது சேமிப்பு நிலையம் நடத்தும் நிருவாகிகள் முதன் முதல் அதை ஆரம்பம் செய்வதற்கு முன், பாங்கின் மூலதனம் இவ்வளவு என்று வரையறுத்து, அம் மூலதனத்தைப் பல பங்குகளாகப் பிரித்து, பொது மக்களுக்கு ஓர் அறிக்கை வெளியிடுவார்கள். சிற்சில சமயங்களில் பங்கிற்குரிய தொகைப் பணத்தில் பாதியை முதலிலும் மற்றப் பாதியை இறுதியிலும் பங்குதாரர்களிடமிருந்து வசூலித்துக்கொள்வர். சில சேமிப்பு நிலையங்கள் இத்தகைய

பங்குத் தொகைப்பணம் போதாமல் இருக்கும் போது, பல உறுப்பினர்களிடமிருந்து குறைந்த வட்டிக்குப் பணம் வாங்கிக்கொள்ளும். இப்படிச் சேர்ந்த பெரு மூலதனத்திலிருந்து வீடு, நிலம், வர்த்தகப் பொருள்கள், பொன், வெள்ளி, இரத்தின ஆபரணங்கள் முதலிய சொத்துக்களை அடைமானமாக வைத்துக்கொண்டு, இலாப வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கின்றன. இதனால், உள் நாட்டு அயல் நாட்டு வாணிபங்களுக்குப் பெரும் பணநெருக்கடி ஏற்படாமல் இருக்கின்றது.

5. பாங்குகள் பெரும்பணக்காரர்களாகிய உறுப்பினர்களிடம் குறைந்த வட்டிக்குக் கடனாக வாங்கும் பணத்தைச் சேமிப்பு நிதி (Deposit) ஆக வைத்துக்கொள்ளுகின்றன. இதற்கெனக் கொடுக்கப்பட்ட பணத்திற்குக் காலவரையறை உண்டு. இக்காலவரையறைக்குள் இப்பணத்தை வாங்க இயலாது. ஆனால், இதற்குரிய வட்டி, குறித்த தவணையில், உரியவர்களிடம் தவறாமல் சேர்க்கப்படும். இம்முறைக்கு உறுதித் தவணைச் சேமிப்பு நிதி (Fixed Deposit) என்பது பெயர்.

6. சில வியாபாரிகள், தங்கள் வியாபாரங்களில் கிடைக்கும் பணத்தை அவ்வப்போது சேமிப்பு நிலையங்களில் பாதுகாப்பாகக் கொடுத்து வைப்பர். குறிப்பிட்ட பணத் தொகை வரையிலும் வட்டி கொடுக்கப்படும். இப்பணத்தை மொத்தமாகவோ, சிறிதுசிறிதாகவோ பெற்றுக்கொள்ள வசதி உண்டு. இத்தகைய பணத்தைப் பிரதிதினம் வழங்கும் கணக்கில் (Current Account) பதிவு செய்துகொள்வார்கள். வியாபாரிகள், விரும்பும் சமயத்தில், பிரதி தினம் வழங்கும் கணக்கில் உள்ள பணத்தை உண்டியல் (Cheque) மூலமாக அவர்களுக்குச் சேமிப்பு நிலையங்கள் கொடுக்கின்றன. இவ்வண்டியலில் இரண்டு வகையுண்டு: ஒன்று, கொணர்

பவர் உண்டியல் (Bearer cheque) என்பது ; மற்றொன்று உத்தரவு உண்டியல் (Order cheque) என்பது. முதலில் கூறியுள்ள உண்டியலில் பெயர் குறித்த நபருக்காவது, அல்லது உண்டியலைக் கொண்டு வருபவருக்காவது பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது குறிக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்வுண்டியலைக் கொண்டு வருபவரின் கையெழுத்தை வாங்கிக் கொண்டு பணம் கொடுக்கப்படும். சில சந்தர்ப்பங்களில் பணத்திற்குரியவர் தம் உண்டியலைத் தொலைத்துவிடவும் நேரிடும். அப்பொழுது அவர் இச்செய்தியைப் பணம் சேர்த்து வைத்திருக்கும் சேமிப்பு நிலையத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். அவ்வாறு தெரிவித்தற்குத் தாமதமாயின், அவரது உண்டியலைக் கண்டெடுத்தவர் சேமிப்பு நிலையத்திற்குச் சென்று பொய்க் கையெழுத்திட்டு அதில் குறித்துள்ள பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடுவார். இதனால் வியாபாரிக்குப் பண நஷ்டம் உண்டாகின்றது. எனவே, பெரும்பான்மையான வியாபாரிகள் கொணர்பவர் உண்டியலாகவே (Bearer cheque) தங்கள் சேமிப்பு நிலையங்களுக்குக் கொடுக்கமாட்டார்கள். மற்றோர் உண்டியலாகிய உத்தரவு உண்டியல் (Order cheque) அதில் குறிப்பிட்ட பெயருடைய நபருக்காவது அல்லது அவரது கட்டளை பெற்றவருக்காவது குறித்த பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று எழுதிக் கொடுப்பார். மேலும், அவ்வுண்டியலின் இடப்பக்க மேல் மூலையில் இரண்டு சாய்வுக் கோடுகளை வரைந்து, அவற்றின் இடையே மற்றவர்க்கு மாற்றக்கூடிய தன்று (Not negotiable) என்று எழுதியிருப்பர். இக்காலத்தில் இத்தகைய உத்தரவு உண்டியல்களையே (Order cheques) பெருந்தனவந்தர்களும் பணத்தையே ஆதரவாக வைத்து நடத்தும் வியாபாரிகளும் தங்கள் தங்கள் பொருள் சேமிப்பு நிலையங்களுக்குக் கொடுத்து விரும்பும் பணத்தைப் பெறுகின்றார்கள்.

7. உண்டியல் புத்தகத்தின் ஒவ்வோர் எட்டிலும் பொருள் சேமிப்பு நிலையத்தின் பெயரும் தேதியும் மாதமும் பணம் வேண்டுபவரின் பெயரும் எழுதுவதற்கான இடம் முதலியவையும் அச்சிடப்பட்டிருக்கும். அவ்வேடு அயற்பகுதியோடு (Counterfoil) கூடியதாய் இருக்கும். வீயாபாரியோ செல்வந்தரோ தமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உண்டியல் புத்தகத்திலுள்ள முதல் எட்டில் தம் பெயரையும் மாதம், தேதி, வேண்டும் தொகை முதலியவைகளையும் எழுத வேண்டும். இப்படியே அவ்வேட்டின் அயற்பகுதியிலும் எழுதி அப்பகுதியைத் தம் கணக்கில் பதிவு செய்துகொள்ளத் தம்மிடம் வைத்துக்கொண்டு மற்றப் பகுதியைப் புத்தகத்தினாலும் கிழித்துத் தாம் பணம் சேமித்து வைத்த நிலையத்திற்குச் சென்று, அங்குக் குறிப்பிட்ட குமாஸ்தானிடம் தரல் வேண்டும். உடனே அவர் உண்டியலில் குறிக்கப்பட்டவரின் பெயரைப் பேரேட்டிற் பார்த்து, அவர் கோரிய பணம் இருக்கிறதா என்பதை அறிந்ததும், கொடுக்கப் போகும் பணத்தைப் பேரேட்டில் குறித்துக்கொண்டு, குறிப்பிட்ட எண்ணுள்ள செப்பு வட்டத்தைக் கொடுத்து, அவ்வெண்ணை அவ்வுண்டியலிலும் குறித்துவிடுவார். பின்பு அவ்வுண்டியல் பல குமாஸ்தாக்களால் பார்வையிடப்பட்டுப் பல பேரேடுகளில் சரிபார்க்கப்பட்டு இறுதியில் பாங்கு காரியஸ்தர் கையொப்பமிட்டவுடன், பணம் வழங்கும் குமாஸ்தானிடம் அனுப்பப்படும். உடனே அக்குமாஸ்தா உண்டியலில் எழுதப்பட்டுள்ள பெயரையும் தொகையையும் தம்மிடமுள்ள பணம் பட்டுவாடா செய்யும் கணக்குப் புத்தகத்தில் பதிவு செய்துகொள்வார்; பிறகு அதில் குறிப்பிட்ட எண்ணைக் கூப்பிடுவார். உடனே அவ்வெண்ணுள்ள செப்பு வட்டத்தை வைத்திருப்பவர் அவரிடம் சென்று அவ்வட்டத்தைக் கொடுப்பார். அவ்வட்டத்திலுள்ள எண் சரியாய் இருக்கிறதா என்று பார்வை

மிட்டவுடன், அக் குமாஸ்தா பணத்தை எண்ணி, அதற்குரிய வரிடம் தருவார்.

8. பொருள் சேமிப்பு நிலையம், ஒவ்வொன்றும் 'பிரதி தினம் வழங்கும் கணக்கில்' பதிவு செய்துள்ளவர்களுக்கு உண்டியல் புத்தகம் ஒன்றும், பொருள் சேமிப்பு நிலையத்தின் கணக்குப் புத்தகம் (Bank Pass Book) ஒன்றும் கொடுக்கும். இவைகளைப் பெற்றுக்கொள்பவர்கள் புத்தகத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள கணக்குகளைத் தம்முடைய கணக்குகளுடன் பரிசீலனை செய்துகொள்வார்கள். மேலும், அவர்கள் கட்டிய பணத்தைவிட அதிகப் பணம் வாங்காமலிருக்கவும் இப்புத்தகம் துணை புரிகின்றது.

9. இவ்வாறு தம் கணக்கில் உள்ள பணத்தைவிட, அதிகப் பணம் வாங்குவதை 'அதிக பணம் வாங்குதல்' (Over Draft) என்று குறிப்பிடுவர். இங்ஙனம் அதிக பணம் கொடுப்பது சில குறிப்பிட்ட நாணயமுள்ள பெரும் பணக்காரர்களுக்கும், வணிகர்களுக்குமேயொழிய, ஏனையோருக்கு அன்று.

10. ஒவ்வொரு ஆண்டின் இறுதியிலே, அல்லது ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ, ஒவ்வொரு பொருள் சேமிப்பு நிலையத்தின் கணக்குகள் அனைத்தும் பட்டம் பெற்ற சர்க்கார் கணக்குப் பரிசோதகர்களால் (Auditors) பரிசோதிக்கப்பட்டு, அதற்கடையாளமாக நற்சாட்சிப் பத்திரம் தரப்படும். அதுவரையில் வந்த இலாபத்தில் ஒரு பகுதி விசேஷ சேமிப்பு நிதியாக (Reserve Fund) ஒதுக்கப்பட்டு, வேண்டும் சந்தர்ப்பங்களில் உபயோகிக்கப்படும். மற்றப் பகுதிகளில் அந்தந்த மாதங்களில் நடைபெற்ற செலவுகளுக்கு எடுத்துக்கொண்டது போக, மீதி இலாபம் பங்குதாரர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்படும்.

11. ஒருவர் மற்றொரு நாட்டினருக்கு எழுதி, தபால் மூலமாக அவருக்குச் சேரவேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்து விடலாம். ஒரு வியாபாரி, பொருள் சேமிப்பு நிலையத்தில் கணக்கு இல்லாதவரிடம் உண்டியல் தந்தால், அவர் உடனே அவ்வுண்டியலில் கையெழுத்திட்டு, உண்டியலில் குறித்திருக்கும் பொருள் சேமிப்பு நிலையத்தில் கணக்கு வைத்திருப்பவரிடம் கொடுத்துப் பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

12. எனவே, ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாய் விளங்குபவைகளான வானியம், கைத்தொழில் ஸ்தாபனங்கள், விவசாயம் முதலியவைகள் ஒங்கி வளருவதற்கும், அவ்வத்துறைகளில் ஈடுபடும் செல்வந்தர்களுக்கு வேண்டும்போது பணவுதவி செய்வதற்கும் எதுவாய் இருப்பவை, பொருள் சேமிப்பு நிலையங்களேயாகும் என்பது தெற்றென விளங்கும்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

அல் - இரவு, சோர் - திருடர், துய்க்த - அறுபவிக்க, எஞ்சிய - மிகுந்த, சேமித்து - சேர்த்து, திங்கள் - மாதம், புறம் பான - வேறான, நனையம் - ஒழுங்கு.

கேள்விகள் :

1. பண்டமாற்று முறையாவது யாது?
2. பாங்குகள் எவ்வாறு முதல் முதல் தொடங்கப்படுகின்றன?
3. பாங்கிலிருந்து பணம் பெறும் முறை யாது?
4. உண்டியலில் எத்தனை வகையுண்டு?
5. உண்டியலை இவ்வாறு வகைப்படுத்தி இருப்பதற்குரிய காரணங்கள் எவை?

பயிற்சி :

உறுதித் தவணைச் சேமிப்பு நிதி, வந்தகக் கூட்டுச்சங்கம், பிரதி தினம் ஷேய்ங்கும் கணக்கு, கணக்குப் பரிசோதகர், விசேஷ சேமிப்பு நிதி-இவைகளைப்பற்றிச் சிற்சில குறிப்பு எழுதி, இவற்றிற்கு வேண்டிய ஆங்கில மொழிகளையும் தொடர்களையும் எழுது.

இலக்கணம் :

ணகர னகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி

நிலைமொழி ஈற்றில் னகர மெய்யேனும், னகர மெய்யேனும் நின்று, வருமொழி முதலில் வல்லினம் வந்தால், னகரம் டகரமாகும்; னகரம் றகரமாகும். மெல்லினமும் இடையினமும் வந்தால், இயல்பாகும்.

மண் + குடம் = மட்குடம் } வல்லினம்
பொன் + குடம் = பொற்குடம் } வாத் திரிந்தன.

மண் + மாட்சி = மண்மாட்சி | மெல்லினமும்
விண் + மாட்சி = விண்மாட்சி | இடையினமும்
பொன் + வலிது = பொன்வலிது | வர இயல்பாயின.
மண் + வலிது = மண்வலிது

மகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி

நிலைமொழியிற்றில் மகரமெய் வருமொழியாக முதலில் நிற்க, வல்லினம் வந்தால், மகரமெய் வந்த எழுத்துக்கு இனமாகத் திரியும் : மெல்லினம் வந்தால் கெடும்; உயிரும் இடையினமும் வந்தால், கெடுதலும் இயல்புமாகும்.

(உ - ம்) மரம் + குறிது = மரம்குறிது } வல்லினம் வர, மகரம் வந்த
தவம் + செய் = தவஞ்செய் } எழுந்ததுக்கு
இனமாகத் திரிந்தது.

மரம் + நீட்சி = மரநீட்சி } மெல்லினம் வர மகரம்
மர + நார் = மரநார் } கெட்டது.

மரம் + அடி = மரவடி } உயிரும் இடையினமும்
மரம் + வேர் = மரவேர் } வர மகரம் கெட்டது.

மரம் + அழகு = மரமழகு } உயிரும் இடையினமும்வர
மரம் + வலிது = மரம் வலிது } மகரம் இயல்பானது.

செய்யுட்பகுதி

I. வாழ்த்துப் பாக்கள்

திருவாசகம்

சுடையவ னேனைக் கருணையி னுல்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவ னே!விட் டிடுதிகண் டாய்;விறல் வேங்கையின்றோல்
உடையவ னே!மன்னு முத்தர கோசமங் கைக்கரசே!
சுடையவ னே!தளர்ந் தேனெம் பிரானென்னைத் தாங்கிக்

[கொள்ளே. 1

—மாணிக்கவாசகர்

திவ்வியப் பிரபந்தம்

கொண்டல் வண்ணனைக் கோவல னாய்வெண்ணெய்
உண்ட வாயனென் னுள்ளங் கவர்ந்தானே
அண்டர் கோனணி அரங்கனென், அமுதினைக்
கண்ட கண்கள்மற் றென்றினைக் காணாவே.

2

—திருப்பாணுவார்

திருவிளையாடற்புராணம்

பழுதகன்ற நால்வகைச்சொல் மலரெடுத்துப்
பத்திபடப் பரப்பித் திக்கு
முழுதகன்று மணந்துசுவை யொழுகியணி
பெற்றுக்கண் மூர்த்தி தாளில்
தொழுதகன்ற அன்பெனுநார் தொடுத்தலங்கல்
சூட்டவரிச் சுரும்புந் தேனும்
கொழுதகன்ற வெண்டோட்டு முண்டகத்தாள்
அடிமுடிமேல் கொண்டு வாழ்வாம்.

3

—பரஞ்சோதி முனிவர்

திருப்புகழ்

நீலங்கொள் மேகத்தின் மயில்மீதே
 நீவந்த வாழ்வைக்கண் டதனாலே,
 மால்கொண்ட பேதைக்குன் மணநாளும்
 மார்தங்கு தாரைத்தந் தருள்வாயே ;
 வேல்கொண்டு வேலைப்பண் டெறிவோனே !
 வீரங்கொள் சூர்க்குங் குலகாலா !
 நாலந்த வேதத்தின் பொருளோனே !
 நானென்று மார்தட்டும் பெருமானே !

4

—அருணகிரி நாதர்

இரட்சணிய யாத்திரிகம்

நனுகர ணங்க ளோய்ந்து தளர்துமுச் சொடுங்குங் காலை
 மனைமகார் துணையா வாரோ மருங்கிருந் தழுவ தல்லால் ?
 அனவர தமுமு னக்கோர் ஆந்துணை விரும்பில் இன்றே
 மனுவுரு வாய ஏசு மலரடி வணங்காய் நெஞ்சே !

5

—II. A. கிருஷ்ணப்பிள்ளை

மனோன்மனையம்

பல்லுயிரும் பலவுலகும் படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர்
 எல்லையறு பரம்பொருள்முன் விருந்தபடி இருப்பதுபோல்,
 கன்னடமும், களிதெலுங்கும், கவின்மலையா ளமும், துளுவும்
 உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே ஒன்றுபல வாயிடினும்
 ஆரியம்போல் உலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிதையாவுன்
 சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துதுமே !

6

—சுந்தரம் பிள்ளை

ஆசிரியர் வரலாறு :

1. மாணிக்கவாசகர் சைவ சமயாசாரியர் நால்வருள் ஒருவர்; பாண்டி நாட்டைச் சேர்ந்த திருவாதவூரில் ஆமாத்தியர் குலத்தில் பிறந்தவர். இவர் அரிமாந்தன பாண்டியனுக்கு மந்திரியராய் இருந்து தென்னவன் பிரமராயர் என்னும் பட்டமும் பெற்றவர். இவர் காலத்தைச் சிலர் கி. பி. 4-ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். சிலர் கி. பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். இவர் பாடிய நூல்கள் திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்பன.

அருஞ்சொற்பொருள் :

விடையவனே - இடபத்தின்மீது வருபவனே, விறல் - வெற்றி, உத்தரகோச மங்கை - இராமநாதபுர மாவட்டத்தைச் சார்ந்த ஒரு சிவநிலம்.

ஆசிரியர் வரலாறு :

2. திருப்பாண்டியார் பாணர் குடியில் நிரிசிரப்பள்ளிக்கடுத்த உறையூரில் பிறந்தவர். இவரை லோக சாரங்கர் என்னும் திருவரங்கர் கோவில் அர்ச்சகர், தம் தோளில் தூக்கிக்கொண்டு, பெருமாள் முன் சென்றதால், இவர் முனி வாகனர் என்னும் பெயரையும் பெற்றவர். இவர் பாடல் நாலாயிரப் பிரபந்தத்தில் உள்ளது.

அருஞ்சொற்பொருள் :

கொண்டல் - மேகம், கோவலன் - இடையன், அண்டர் கோன் - தேவர் தலைவன், அணி-அழகிய.

ஆசிரியர் வரலாறு :

3. பரஞ்சோதியார் வேதாரணியம் என்னும் திருமறைக்காட்டில் அபிடேகத்தர் மரபில் ஆதிசைவ சமயத்தில் பிறந்தார். இவர் பாடிய வேறு நூல்கள், போற்றிக் கலிவெண்பா, மருணாப் பற்றிற்றுப்பத்தந்தாதி என்பன.

அருஞ்சொற்பொருள் :

நால்வகைச்சொல் - பெயர், வினை, இடை, உரிச்சொற்கள், அலங்கல் - மாலை, சுரும்பு - வண்டு, தோடு - இதழ், முண்டகம் - தாமரை.

ஆசிரியர் வரலாறு :

4. அருணகிரி நாதர் திருவண்ணாமலையில் ஏறக்குறைய 500 ஆண்டுகட்கு முன் பிறந்தவர்; முருகன் திருவருளைப் பெற்றவர். இவர் காலத்து அரசன் பிரபுடேவ மகாராஜன். இவர் காலத்துப் புலவர் விட்பெத்தூரார். இவர் பாடியவை திருப்புகழ், கந்தர் அருபுகி, கந்தர் அந்தாதி, கந்தர் அலங்காரம் முதலியன.

அருஞ்சொற்பொருள் :

மால்-மயக்கம், தார் - மாலை, வேலை - சமுத்திரம், காலா - இயலா.

ஆசிரியர் வரலாறு :

5. H. A. கிருஷ்ணப்பிள்ளை திருநெல்வேலிப் பாடையங்கோட்டையில் 1827-ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர்; கிறிஸ்தவ மதத்தினர். இவர் இரட்சணிய யாத்திரிகம், இரட்சணிய மனோகரம் என்னும் நூல்களை இயற்றியவர்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

தனு-உடல், காணம்-இந்திரியங்கள், மனை-மனைவி, மகார்-பிள்ளைகள், மருங்கு - பக்கம், அனவாதம் - எப்பொழுதும், மனு - மனிதன், இன்னே-இப்பொழுதே.

ஆசிரியர் வரலாறு :

6. சுந்தரம் பிள்ளை திருவிநாயக்கரைச் சார்ந்த ஆலப்புழை என்னும் ஊரில் சைவ மரபில் 1855-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவர் எழுதிய நூல்கள், நூல் தொகை விளக்கம், மனோன்மனியம் என்பன.

அருஞ்சொற்பொருள் :

அளித்து-காப்பாற்றி, துடைக்கிறும்-அழித்தாலும், கவின்-அழகிய, துளு - ஒரு மொழி, ஆரியம் - சம்ஸ்கிருதபாஷை, உகைவழக்கு - பேச்சு வழக்கு.

கேள்விகள் :

1. மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானை வேண்டுவது யாது ?
2. திருப்பாணாழ்வார் திருமாலை எவ்வெவ்வாறு சுட்டிக் காட்டுகிறார் ?
3. எவை எவை மலர், நார் என உருவகஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன ?
4. அருணகிரி நாதர் வேண்டும் வாம் யாது ?
5. ஏன் இயேசுவை உடனே வணங்க வேண்டும் ?
6. தமிழ்த்தாயின் வயிற்றினின்று தோன்றிய மொழிகள் எவை ?

பயிற்சி :

1. திருவாசகம் இன்ன திருமுறையைச் சார்ந்தது என்பதைக் கூறு.
2. 'வேல் கொண்டு வேலைப்பண்டெறிவோனே' - இதில் அடங்கிய கதையினை எழுது.
3. தமிழ் மொழியும் பரம்பொருளும் ஒத்து விளங்கும் பொருத்தத்தை விளக்கி எழுது.

II. நீதிப் பாக்கள்

1. திருக்குறள்

- தனக்குவிமை யில்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. 1
- தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். 2
- அந்தண் ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். 3
- மனத்துக்கண் மாசில னாதல் ; அனைத்தறன் ;
ஆகுல நீர பிற. 4
- அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை ; அஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று. 5
- மங்கல மென்ப மனைமாட்சி ; மற்றதன்
நன்கலன் நன்மக்கட் பேறு. 6
- தந்தை மகற்காற்று நன்றி அவையதது
முந்தி யிருப்பச் செயல். 7
- என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
அன்பி லதனை யறம். 8
- விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. 9
- பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணி ; அல்ல மற்றுப் பிற. 10
- காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்,
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. 11

- கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல ; நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. 12
- எல்லார்க்கும் நன்றும் பணிதல் ; அவருள்ளுஞ்
செல்வாக்கே செல்வந் தகைத்து. 13
- ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்கம்
உயிரினு மோம்பப் படும். 14
- அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை. 15
- கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉம்
உண்பதூஉ மின்றிக் கெடும். 16
- சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். 17
- கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினும், சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல். 18
- பயனில்சொல் பாராட்டு வாளை மகனெனல் ;
மக்கட் பதடி யெனல். 19
- மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க ; சூழின்
அறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. 20
- ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு. 21
- பாத்தாண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது. 22
- தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக ; அஃதிலார்
தோன்றலிற் றேன்றமை நன்று. 23
- அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
இன்ன வுலகம் புகல். 24

- அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னென்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணுமை நன்று. 25
- சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பம்.
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. 26
- தவம்மறைந் தல்லவை செய்தல், புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த் தற்று. 27
- களவினா னுகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும். 28
- உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகின், உலகத்தார்
உள்ளத்து ளெல்லா முளன். 29
- செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் ; அல்லிடத்துக்
காக்கினென், காவாக்கா லென் ? 30
- இன்னசெய் தாரை யொறுத்தல், அவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். 31
- தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்பற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வீனை. 32
- நெருந லுளனெருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. 33
- பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை ; அப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடற்கு. 34
- இருணீங்கி யின்பம் பயக்கும் மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. 35
- வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை ;
யாண்டு மஃதொப்ப தில். 36
- வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது. 37

- படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர னாறும்
உடையா னரசரு னேறு. 38
- தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி ; மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு. 39
- நல்லார்கண் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கண் பட்ட திரு. 40
- கற்றில னாயினுங் கேட்க ; அ:தொருவற்(கு)
ஓற்கத்தி னூற்றூந் துணை. 41
- அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை ; அஞ்சவ(து)
அஞ்ச லறிவார் தொழில். 42
- வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை ; நயவற்க
நன்றி பயவர் வினை. 43
- பல்லார் பகைகொளலின் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். 44
- மனநலம் மன்னுயிர்க் காக்கம் ; இனநலம்
எல்லாப் புகழுந் தரும். 45
- செய்தக்க வல்ல செயக்கெடும் ; செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும். 46
- பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால் மிகுத்துப் பெயின். 47
- பருவத்தொ டொட்ட வொழுக்கல், திருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு. 48
- நெடும்புனலுள் வெல்லும் முதலை ; அடும்புனலின்
நீங்கி னதனைப் பிற. 49
- குணமநாடிக் குற்றமும் நாடி, அவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். 50

- வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை, அவனை
அதற்குரிய னாகச் செயல். 51
- சுற்றத்தார் சுற்றப் படவொழுகல், அறிவினைப்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். 52
- பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை அறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றுங்கு. 53
- இறைகாக்கும்.வையக மெல்லாம் ; அவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின். 54
- நாடொறும் நாடி முறைசெய்யா மன்னவன்
காடொறும் நாடு கெடும். 55
- பண்ணென்னும பாடற் கியைபின்றேல் ? கண்ணென்னும்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண் 56
- எல்லார்க்கு மெல்லாம் நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் தொழில். 57
- உள்ள முடைமை யுடைமை ; பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். 58
- மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
தாய தெல்லா மொருங்கு. 59
- மடியுளாள் மாமுகடி என்ப ; மடியிலான்
தாளுளாள் தாமரையி னாள். 60

ஆசிரியர் வாராறு :

திருவள்ளுவர் தமிழ் நாட்டுப் புலவர்களுள் தலை சிறந்தவர். இவரையும் இவர் எழுதியுள்ள திருக்குறளையும் புகழாத புலவர் எவரும் இவர் என்னலாம். இவர் கடைச்சங்க காலமாகிய கி. பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இவர் பிற்காலத்தில் சென்னை மயிலாப்பூரில் வாழ்ந்தவர். இவர் பெயரால் ஒரு கோயிலும் அங்கு இருக்கிறது.

அருஞ்சொற்பொருள் :

1. தனக்குவமையில்லாதான் - ஒப்பற்ற கடவுள், மாற்றலரிது - ஒழிப்பது கடினம், 2. வியன் - பரந்த, வானம் - மழை, 3. செந்தண்மை - அருள், 4. மனத்துக்கண் - மனத்தில், மாக - குற்றம், அனைத்து - அவ்வளவே, ஆகுலர் - ஆரவாரத் தன்மையுடையன, 5. அஃதும் - துறவறமும், 6. மனை - மனைவி, மாட்சி - பெருமை, நன்கலன் - ஆபரணம், 7. அவையத்து - சபையில், 8. என்மனே தனை - புழுவை, அறம் - தருமக் கடவுள், 9. புறத்ததா - வெளியில் இருக்க, 10. அணி-ஆபரணம், 11. ஞாலத்தின்-உலகைவிட, மாண - மிக, 12. கோடாமை - நடுவுநிலைமையிலிருந்து தவறுமை, 14. விழுப்பம் - சிறப்பு, ஒம்பப்படும் - பாதுகாக்கப்படும், 16. அழுக்கறப்பான் - பொருமை கொள்பவன், 17. வெஃகி - விரும்பி, 13. கண்ணறதாட்சண்யமில்லாமல், கண்ணின்றி - எதிரே நின்று, 19. பதடி - நெற்பதர், 21. ஊருணி-பொதுக்கிணறு, திரு-செல்வம், உவகு அவாம்-உலகமக்களின் நலத்தை விரும்பும், 22. பாத்து - பகுத்து, ஊண் மரீஇயவனை - உண்ணும் இயல்புடையவனை, 24. இன்னு உலகம்-துன்பந்தரும் நரக உலகம், 25. அவி-யாகத்தில் சொரியும் பெய், பொரி முதலியன, வேட்டவின் - யாகம் செய்வதைவிட, 26. கோற்கிற்பவர் - தவம் செய்பவர், 27. அல்லவை - தீய செயலை, புள்-பறவைகளை, சிமிழ்த்தற்று-பிடிப்பதற்குச் சமம், 28. ஆக்கம்-செல்வர், 31. ஒறுத்தல்-தண்டித்தல், 33. நெருநல்-நேற்று, 34. பற்றற்றான் - ஆசையற்ற கடவுள், 35. காட்சியவர்-அறிவுடையவர், 36. விழுச் செல்வம்-சிறந்த செல்வம், 37. துய்த்தல்-அனுபவித்தல், 38. அரண்-கோட்டை, ஏறு-சிங்கம் போன்றவன், 41. ஒற்கம்-தளர்ச்சி, 47. பிவி-மயில் இறகு, சாகாடு-வண்டி, 48. ஆர்க்குப்-கட்டும், 49. புனல்-நீர், 53. போச்சாப்பு-மறதி, நிரப்பு - வறுமை, 54. முறை - செங்கோல், 58. உள்ளம் - ஊக்கம், 59. மடி-சோம்பல், அடியாளந்தான் - திருமால், 60. மாழகடி-முதேவி.

கேள்விகள் :

1. அந்தணர் யார் ?
2. 'அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று' -என்று ?
3. உலகைவிடப் பெரியது எது ?
4. தவவேடத்தைக்கொண்டு தீயவை செய்வார்க்குக் கொடுக்கப் பட்ட உவமை யாது ?
5. அரசர்க்குள் எவன் ஏறு போல்வான் ?

பயிற்சி

1. 'விருந்து புறத்ததா' என்று தொடங்கும் குறட்கேற்ப வழங்கும் ஒரு தொடரைக் குறிப்பிடு.
2. மகனெனல், பதடியெனல்-பொருள் கூறு.
3. 'பற்றுக் பற்றற்றன்' என்று தொடங்கும் குறட்பாவிற்குப் பதவுரை எழுது.
4. 'தொட்டனைத்தானும்' எனத் தொடங்கும் பாட்டில் வந்துள்ள உவமான உவமையங்களை எடுத்துக் காட்டு.
5. 'அடியளந்தான் தாயது' -இதில் அடங்கிய கதையினை எழுது.

2. நீதி நெறி விளக்கம்

விடாது முயல்க

உறுதி பயப்ப கடைபோகா வேனும்,
இறுவரை காரும் முயல்ப;—இறுமுயிர்க்கும்
ஆயுள் மருந்தொழுக்கல் தீதன்றால்; அல்லனபோல்
ஆவனவும் உண்டு சில.

1

நல்லோர் தீயன புரியார்

நல்லா நெழுக்கின் தலைநின்றார், நல்கூர்ந்தும்
அல்லன செய்தற் கொருப்படார்;—பல்பொறிய
செங்கண் புலியே றறப்பசித்துந் தின்னாவாம்
பைங்கண் புனத்தபைங் கூழ்.

2

வருத்தாது வரி கொள்க

குடிகொன் நிறைகொள்ளும் கோமகற்குக் கற்று
மடிகொன்று பால்கொளலும் மாண்பே;—குடியோம்பிக்
கொள்ளுமா கொள்வோர்க்குக் காண்டுமே மாநிதியம்
வெள்ளத்தின் மேலும் பல.

3

கெடுவதைக் காட்டுங் குறிகள்

நட்புப் பிரித்தல், பகைநட்டல், ஒற்றிகழ்தல்,
பக்கத்தார் யாரையும் ஐயுறுதல்,—தக்கார்
நெடுமொழி கோறல் குணம்பிறி தாதல்
கெடுவது காட்டுங் குறி.

4

—குமரகுருபரர்.

ஆசிரியர் வரலாறு :

குமரகுருபரர் திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த மதுவைகுண்டம் என்னும் ஊரில் சைவ வேளாளர் குலத்தில் இன்றைக்கு 150 வருடங்கட்கு முன் பிறந்தவர். இவர் தம் காலத்து மதுரை மன்னர் திருமலை நாயக்கர் வேண்டுகோட்டு இணங்கியே நீதி நெடு விளக்கம் பாடினார். இவர் முத்துக் குமாரசுவாமி பிள்ளைத் தமிழ், மதுரைக் கலம்பகம் முதலிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

1. கடைபொகாவேனும்—இறுதியில் முற்றப் பெருது போயினும், இறுவரைகாரும்—கடைசி வரையும், இறும்—அழியும். 2. நல்குந் தும்—ஏழையாகியும், அல்லன—திய செயல்களை, பொறிய—புள்ளிகளை யுடைய, பைங்கண்—பசிய இடம், கடழ்—பயிர்கள். 3. நட்டல்—நட்புக் கொள்ளுதல், ஒற்று—வேவுகாரர்கள், பக்கத்தார்—மந்திரிமார், ஐயுறுதல்—சந்தேகித்தல், தக்கார்—பெரியோர், நெடுமொழி—உறுதிச் சொற்கள், கோறல்—சிறைத்தல், 4. இறை—வரி, கற்று—கன்றையுடைய பசு, மாநிதியம்—பெருஞ்செல்வம்.

கேள்விகள் :

1. என் இறுதி வரையில் ஒரு காரியத்தை முயன்று முடிந்தல் வேண்டும்?
2. புன் மாருக்கு எவ்வாறு உவமையாயிற்று?
3. கெடுவது காட்டுங் குறிகள் யாவை?
4. அசர்ந்த எப்போது செல்வம் பெருகும்?

பயிற்சி :

1. 'நல்லொழுக்கின் தலை நின்றார்' என்னும் பாட்டில் அறியத் துள்ள பழமொழியை எடுத்து எழுது.
2. கற்று, நட்டல், கோறல், பைங்கண், செங்கண்—இவற்றைப் பிறித்துக் காட்டு.

3. அறநெறிச் சாரம்

ஆன்ற குணங்கள்

மெய்ம்மை பொறையுடைமை மேன்மை தவமடக்கம்
செம்மையொன் றின்மை துறவுடைமை--நன்மை
திறம்பா விரதம் தரித்தலொ டின்ன
அறம்புத்தும் ஆன்ற குணம்.

1

அறப்பயிர் செய்க

இன்சொல் வினாநிலமா, ஈதலே வித்தாக,
வுன்சொல் களைகட்டு, வாய்மை எருவட்டி,
அன்புநீர் பாய்ச்சி, அறக்கதிர் ஈனவோர்
பைங்கூழ் சிறுகாலைச் செய்.

2

கல்விச் செருக்கு வேண்டா

‘பலகற்றேம் யாம்,’ என்று தற்புகழ வேண்டா;
அலர்கதிர் ஞாயிற்றைக் கைக்குடையும் காக்கும்;
சிலகற்றார் கண்ணும் உளவாம் பலகற்றார்க்
கச்சாணி அன்னதோர் சொல்.

3

எல்லாவற்றிற்கும் தானே காரணம்

தானே தனக்குப் பகைவனும் நட்டானும்;
தானே தனக்கு மறுமையும் இம்மையும்;
தானேதான் செய்த வினைப்பயன் துய்த்தலால்,
தானே தனக்குக் கரி.

4

—முனைப்பாடியார்.

ஆசிரியர் வரலாறு :

முனைப்பாடியார் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய இருநூற்றைம்பது ஆண்டுகட்கு முன், திருமுனைப்பாடி என்றும் ஊரில் சைவ சமயத்தில் பிறந்தவர்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

1. பொறையுடைமை - பொறுமையுடையவராய் இருந்தல், நிறம்
பா - மாருத, ஆற்ற - நிறைந்த, 2. களைகட்டு - களைகளைக்கீறி,
அட்டி - இட்டு, 3. ஞாயிறு - துயின், துய்த்தல் - அனுபவித்தல்,
கரி - சாட்சி.

கேள்விகள் :

1. ஆன்ற குணம் பத்து எவை?
2. அறக் கதிரைப் பெற எவ்வெச்சாதனங்கள் தேவை?
3. ஏன் கல்விச் செருக்குக் கூடாது? இதனை உவமை கொண்டு விளக்கு.

பயிற்சி :

1. இன்சொல் விளைவிமா' எனத் தொடங்கும் பாடலில் அமைந்த அணியைக் குறிப்பிட்டு, அவ்வணியை விளக்கிக் காட்டு.
2. 'தானே தனக்கு' என்னும் பாடற் கருத்துக்கேற்ற வேற்றி வேற்கை அடியினை எடுத்துக் காட்டு.

4. நாலடியார்

நன்னட்பும் தீ நட்பும்

யானை யனையவர் நண்பொரீஇ, நாயனையார்
கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும் ;—யானை
அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும் ; எறிந்தவேல்
மெய்யதா வால்குழைக்கும் நாய்.

1

தகாதவை

தான்கெடிலும் தக்கார்கே டெண்ணற்க ; தன்னுடம்பின்
ஊன்கெடிலும் உண்ணர்கைத் துண்ணற்க—வான்கவிந்த
வையக மெல்லாம் பெறினும், உரையற்க
பொய்யோ டுடைமிடைந்த சொல்.

2

அறஞ்செய்க

‘புன்னுனிமேல் நீர்போல் நிலையாமை,’ என்றெண்ணி,
இன்னினியே செய்க அறவினை;—‘இன்னினியே
நின்றான், இருந்தான், கிடந்தான்தன் கேளவறச்
சென்றான்,’ எனப்படுத லால்.

3

பண்புடையார் இயல்பு

கல்லாது போகிய நாளும், பெரியவர்கண்
செல்லாது வைகிய வைகளும்,—ஒவ்வது
கோடாஅ தொழிந்த பகளும், உரைப்பின்
படாஅவாம் பண்புடையார் கண்.

4

சான்றோர் இயல்பு

அங்கண் விசம்பின் அகனிலாப் பாரிக்கும்
திங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர்மன் ;—திங்கள்
மறுவாற்றும், சான்றோர் அ.: தாற்றார் தெருமந்து
தேய்வர் ஒருமா சுறின்.

5

---சமணமுனிவர்கள்

ஆசிரியர் வரலாறு :

எண்ணாயிரம் சமணமுனிவர்கள் தனித்தனிப் பாடல்களைப் பாடி
அவற்றுள் கிடைத்தவை நானூறே ஆகும். ஒவ்வொரு பாடலும் நான்கு
அடிகளைக் கொண்டிருத்தலால் நாலடியார் என்னும் பெயரைப் பெற்றது.
இது கி. பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டில் பாடப்பட்டது ; திருக்குறளோடு ஒத்த
பெருமையுடையது. அதனாலேதான் ‘நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்
குறுதி.’ என்னும் பழமொழியும் வழங்கப்பட்டு வந்திருது.

அருஞ்சொற்பொருள் :

1. ஓர்இ-சீக்கி, கேண்மை-நட்பு, கெடுதி-பொருந்தி, குழைக்
கும்-விளக்கும், 2. லான்-நகை, கெடினும்-வாடினாலும், 3. வையகம்-
உலகம், 4. கேள்-நண்பர், 5. அங்கண்-அழகிய விசாலமான, விசம்
பின்-ஆகாயத்தில், பாரிக்கும்-பாப்பும், நிலா-ஒளி, திங்கள்-சந்திரன்,
மறு களங்கம், மரக-குற்றம், தெருமந்து-அச்சம் கொண்டு.

கேள்விகள் :

1. எதைப்போன்றவர் நட்பைக் கொள்வ வேண்டும் ? ஏன் ?
2. ஏன் அறிவினையைச் சாயம் வந்த போதெல்லாம் கொள்வ வேண்டும் ?
3. நிகங்களுக்கும் சான்றோருக்கும் உள்ள வேறுபாடு யாது ?
4. எந்தச் சொற்கள் ஓரிடு, கெழீஇ என்று நம் உரு மாழி உள்ளன ?

பயிற்சி :

1. பிரித்துக் காட்டு :—புன்னுவி, அங்கன், மாகறின், அகலிலா.
2. இந்நூலைக் குறித்து வழங்கும் பழமொழிகளைக் கேட்டு எழுது.

5. திரிகடுகம்

நட்பினராகக் கொள்ளத் தக்கவர்கள்

தாளாளன் என்பான் கடன்படா வாழ்பவன் ;
வேளாளன் என்பான் விருந்திருக்க உண்ணாதான் ;
கோளாளன் என்பான் மறவாதான் ; இம்மூவர்
கேளாக வாழ்தல் இனிது.

1

செல்வத்தை அழிப்பவை

தன்னை வியந்து தருக்கலும், தாழ்வின்றிக்
கொன்னே வெகுளி பெருக்கலும்,—புன்னிய
பல்பொருள் வெட்கும் சிறுமையும், இம்முன்றும்
செல்வம் உடைக்கும் படை.

2

நரகம் புகுபவர்

ஆற்றானை ஆற்றென் றலைப்பானும், அன்பின்றி
ஏற்றூர்க் கியைவ கரப்பானும்—கூற்றம்
வரவுண்மை சிந்தியா தானும்இம் மூவர்
நிரயத்துச் சென்றுவீழ் வார்.

3

மெய்ப்பொருள் கண்டு வாழ்பவர்

வைத்தனை இன்சொல்லாக் கொள்வானும், நெய்பெய்த
சோறென்று கூழை மதிப்பானும், ஊறிய
கைப்பதனைக் கட்டியென் றுண்பானும், இம்மூவர்
மெய்ப்பொருள் கண்டுவாழ் வார்.

4

—நல்லாதனார்

ஆசிரியர் வரலாறு :

1. திரிகடுகம் ஆவன சுக்கு, யிளகு, திப்பிலி என்பன; இம்
மூன்றின் சேர்க்கையாலான மருந்து, உடல் நலத்திற்கு ஏற்ற நன்மருந்து.
இம்மருந்தைப் போல இந்நூலில் காணும் ஒவ்வொரு வெண்பாவிலும்
மீக்கட்கு வேண்டிய மூன்று உறுதிப்பொருள்கள் கூறப்பட்டிருத்தலின்,
இந்நூல் இப்பெயர் பெற்றது. இந்நூல் ஆசிரியர் கடைச்சங்க காலப்
புலவர்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

1. வேளாளன் - முயற்சியுடையவன், கோளாளன் - நல்ல குறிக்
கோளுடையவன், கேளாக - நண்பர்களாக. 2. கொன்னே - வீணே,
வெகுளி - கோபம், வெட்கம் - விரும்பும். சிறுமை - அற்பக்துணம்,
படை - ஆயுதம், 3. இயைவ - கூடியவற்றை, கரப்பான் - ஒளிப்
பான், கூற்றம்-இயமன், நிரயம்-நாகம். 4. கட்டி-கற்கண்டு.

கேள்விகள் :

1. யார் யாரை நண்பராகக் கொண்டு வாழ வேண்டும் ?
2. எவை எவை செல்வத்தை அழிக்கும் ?
3. யார் யார் நாகம் சேர்வர் ?
4. யார் யார் மெய்ப்பொருள் கண்டு வாழ்வார் ?

பயிற்சி :

1. 'திரிகடுகம்'-பெயர்க் காரணத்தை விளக்கு.
2. இது எந்தொருப்பைச் சார்ந்த நூல் ?

6. தண்டலையார் சதகம்

பன்றி பல குட்டி ஈன்றும் பலன் யாது ?
 நன்றிதரும் பிள்ளையொன்று பெற்றாலும்
 குலமுழுதும் நன்மை யுண்டாம் ;
 அன்றியறி வில்லாத பிள்ளையொரு
 நாறுபெற்றும் ஆவ துண்டோ ?
 மன்றில்நடம் புரிவாரே ! தண்டலையா
 ரே! சொன்னேன்; வருடந் தோறும்
 பன்றிபல ஈன்றுமென்ன ? குஞ்சரமொன்
 றின்றதனால் பலனுண் டாமே.

1

தானொன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைக்கும்

மானொன்று வடிவெடுத்து மாரீசன்
 போய்மடிந்தான் : மானே யென்று
 தேனொன்று மொழிபேசிச் சீதைதனைச்
 சிறையிருக்கத் திருடிச் சென்றேன்,
 வானொன்று மரசிழந்தான்; தண்டலையார்
 திருவுளத்தின் மகிமை காணீர் !
 தானொன்று நினைக்கையிலே தெய்வமொன்று
 நினைக்குமிது சகசம் தானே ?

2

அற்பர் இயல்பு

விற்பனர்க்கு வாழ்வுவந்தால் மிகவணங்கிக்
 கண்ணோட்டம் மிகவும் செய்வார் :
 சொற்பருக்கு வாழ்வுவந்தால் கண்டெரியா
 திறுமாந்து துன்பஞ் செய்வார்;
 பற்பலர்க்கும் வாழ்வுதரும் தண்டலையா
 ரே!சொன்னேன்: பண்பில்லாத

அற்பருக்கு வாழ்வுவந்தால் அர்த்தராத்
திரிகுடைமேல் ஆகுந் தானே.

3

— படிக்காசுப்புலவர்

ஆசிரியர் வரலாறு :

படிக்காசுப் புலவர், தென்களந்தை என்னும் ஊரில் செங்குந்தர் மரபில் 17-ஆம் நூற்றாண்டில் திகழ்ந்த புலவர். இவர் சைவ சமயத்தவர். இவர் காலத்துச் சீதக்காதி என்னும் முஸ்லிம் வள்ளல் இறந்த பொது பாடிய பாடல்கள் கல்லான நெஞ்சையும் கரையச் செய்ய வல்லவை. இவர் வேளிர் கலர்பகம், தொண்டை மண்டல சதகம், தண்டலையர் சதகம் முதலிய நூல்களைப் பாடியுள்ளார்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

1. மன்றில் - சிதம்பரம் பொற்சபையில், குஞ்சரம் - யானை,
2. வான் ஒன்றும் அரசு-தெய்வலோகம் அளவுக்குச் சென்று பரவிய அரசு,
3. கண்ணோட்டம் - தாட்சணியம், விற்பனர் - அறிஞர், சொற்பர், அற்பர், அர்த்தம்-பாதி, தண்டலை நீள் நெறி-ஓர் ஊரின் பெயர்.

கேள்விகள் :

1. யாரால் குலமுழுமைக்கும் நன்மை ஏற்படும்?
2. சீதையைத் திருடிச் சென்றோன் யாவன்?
3. விற்பனர், சொற்பர் இயல்பு யாது?

பயிற்சி :

1. இச்சதகத்தில் காணப்படும் பழமொழிகளை எடுத்து எழுது.
2. இரண்டாவது பாட்டில் அமைந்த கதையினை விரிவாக எழுதிக்காட்டு.
3. குஞ்சரம் ஒன்று ஈன்றதனால் பயனுண்டானே' என்பதை நன்கு விளக்கி எழுது.

III. கதைப்பாக்கள்

1. திருவிளையாடற்புராணம்

குண்டோதரனுக்கு அன்னம் அளித்தது

மீனாட்சியம்மையார் குண்டோதரனுக்கு அன்னமிடப்
பணியாளர்க்குப் பணித்தல்

‘குடையெ டுக்குமிக் குறியதாட் குறட்கொரு பிடிசோ.
நிடுமின்: அப்புறஞ் சோருமால்,’ எனத்தொழு தெல்லாம்
உடைய நாயகி போயினுள், குறியனும் உடனே
நடைத ளர்ந்துகண் புதைந்துவாய் புலர்ந்திட நடந்தான். 1

குண்டோதரன் உண்ணத் தொடங்கல்
படைக்கண் ஏவலர் இறைமகள் பணியினால் பசினோய்
தொடுத்த வன்தனைக் கொண்டுபோய்ச் சொன்றிமுன்
[விடுத்தார்;

அடுத்தி ‘ருந்ததே கண்டனர்; அன்னமா மலையை
எடுத்த யின்றதும், அடிசிலங் கிருந்ததுங் காணார். 2

முரவை போகிய முரிவில்வான் முரல்பால் வறையல்
கருளை தீம்பய றடுதுவை பல்வகைக் கறிகள்
விரவி தேம்படு பால்தயிர் இழுதுதேன் வெள்ளம்
வரைவி லாதன மிடலொடு வாரிவாய் மடுத்தான். 3

பல்ப முக்குவை, வேற்றுருப் பண்ணியம், கன்னல்,
மெலசு வைத்தண்டு, தெங்கிவை யன்றியும், வேவா
வல்சி, காய்களின் வருக்கமும் நுகர்ந்துமா ருமல்
எல்லை தீர்நய பண்டமும் எடுத்துவாய் மடுத்தான். 4

உண்டும் பசியாருமை

பாரித் துள்ளவிப் பண்டமும் பருஉங்குறுங் கையால்
வாரித் தன்பெரு வயிற்றிடை வைப்பவும் துடுவை

பூரித் தாகுதி பண்ணிய தழலெனப் பொங்கிக்
கோரித் தொன்பது வாயிலும் பசித்தழல் கொளுத்த 5

குண்டோதரன் முறையீடு

‘நட்ட மடைய சந்தர ! நங்கையெம் பிராட்டி
அட்ட போனகப் பனிவரை அனையவாய்க் கிடந்த
தொட்டு வாய்மடுத் திடவுமென் கடும்பசி தணியா(து)
இட்டு ‘னாதவர் வயிறுபோல் காந்துவது !’ என்றான். 6

அன்னக்குழியை அழைத்தல்

கவன மால்விடை யாளிபின் கடிகமழ் தென்றல்
பவன மாமலை யாட்டியைப் பார்த்துளே நகைத்துத்
தவன மாப்பசி யுடையவன் தன்பொருட் டன்ன
புவன மாதினை நினைந்தனர் ; நினைக்குமுன் போந்தாள். 7

குண்டோதரன் பசி ஆறுதல்

அத்த யிர்ப்பதக் கிடங்கரில் அலைகடல் கலக்கும்
மத்தெ னக்கரம் புதைத்தெடுத் தெடுத்துவாய் மடுத்துத்
துய்த்தி டப்பசி விடுத்தது சுருதிநா யகன்தாள்
பத்தி வைத்துவீ டுணர்ந்தவர் பழவினைத் தொடர்போல். 8

தண்ணீரைத் தேடுதல்

வாங்கி வாங்கிவாய் மடுத்தலும், உடம்பெலாம் வயிரூய்
வீங்கி னான்; நரை கிழிந்திடப் பொருப்பென வீழ்தான்;
நீங்கு நீடுயிர்ப் பிலைநாடல் புரண்டனன்; நீர்வேட்
டாங்கு நீர்நிலை தேடுவா னாயினான் எழுந்தான். 9

நீரைப்பருகிக் குண்டோதரன் மகிழ்தல்

தீர்த்தன் சடைநின் நிழிதீர்த்த மருந்தி, வாக்குக்
கூர்த்தின் புகொண்டு, குழகன்திரு முன்னர் எய்திப்

பார்த்தன் பணிந்த பதமுன்பணிந் தாடிப் பாடி,
ஆர்த்தன் புருவாய்த் துதித்தானள வாத கீதம்.

10

—பாஞ்சோதி முனிவர்

பாஞ்சோதியார் வரலாற்றுக் குறிப்பு ஏன்பே கூறப்பட்டது.

அருஞ்சொற்பொருள்

1. குறள் - (குண்டோதான்), நாயகி-மிகுட்சியம்மையார். 2. படை-
வேற்படை, இறை மகள் - அரசி (மிகுட்சியம்மை), பணி - கட்டளை,
சொன்றி-சோறு, அட்சில்-உணவு. 3. முரவை - அரிசியில் உள்ள வரி,
வான்மூரல் - வெண்மையான சோறு, கருகை - பெரிக்கறி, துவை -
துவையல், வீரவு-கலந்த, தேம்படு-இனிமை நிறைந்த, இழுது - நெய்,
வரைவு-அளவு, வறையல்-துவட்டல். 4. குவை-குவியல், பண்ணியம்-
பட்சணம், கன்னல்-கரும்பு, வல்சி-அரிசி, நவம்-புதுமை. 5. பரு-பருத்த,
துடுவை-நெய் அகப்பை, ஆகுதி-ஓமத்தில் நெய்விருதல். 6. நடடம்-நட-
னம், அட்ட - சமைத்த, போனகம்-உணவு, பணி வரை - இமயமலை.
7. கவனமால் விடையாளி-வேகமாகச் செல்லும் பெரிய இடபத்தில்
வரும் சிவபெருமான், தவனம்-தாகம். 8. துய்த்திட-புசிக்க, சுருதி நாய-
கன்-வேதமுதல்வன் (சிவபெருமான்). 9. பொருப்பு-மலை, உயிர்ப்பு,
மூச்சு, வேட்டு-விரும்பி. 10. கூர்த்து-மிருந்து, குழகன்-அழகனான சிவ
பெருமான், பார்த்தன்-அர்ச்சுனன், அளவாத-அளவில்லாத.

கேள்விகள் :

1. குண்டோதான் உண்டும் பசியடங்காததற்குக் காட்டிய உவமை யாது ?
2. குண்டோதான் பசியும், நீ வேட்கையும் எவ்வாறு அடங்கின ?
3. அவன் நயிர்ப்பதக் கிடங்கில் புர்த்து உண்டதும் பசி நீங்கி யதை எவ்வுவமையால் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார் ?

பயிற்சி :

1. குண்டோதான் திருமண வீட்டில் இருந்த பொருள்களை உண்ட விதத்தைச் சுருக்கி எழுது.
2. பண்ணை, அலைகடல் கலக்கும் மத்தி, பொருப்பு-இவைகள் உவமைகளாய் வந்துள்ள இடங்களைக் குறிப்பிடு.
3. இக்கதையினைச் சுருக்கி எழுது.
4. 'பார்த்தன் பணிந்த பதம்'—இதில் அடங்கிய வசைகளை எழுது

2. குசேலோபாக்கியானம்

குசேலர் கண்ணனைக் காணல்

காவலர் கண்ணனிடம் குசேலர் வருகை கூறல்

ஆதிநாள் ஐய! நின்னோ டருங்கலை கற்று ளானும் ;
போதவும் சிறந்த நட்புப் பூண்டுகொண் டவனும் ; கந்தை
மேதகக் கொண்ட நீரான் : மெய்மறை யவர்கு லத்தான் ;
கோதறு குணத்தின் மிக்கான் ; குசேலனென் றியம்பி

[ஞன்பேர். 1

கண்ணன் அழைக்குமாறு பணித்தல்

என்றலும் உவகை விம்ம, எழில்முக மலர்ச்சி காட்டப்
பொன்றலில் கருணை பொங்கிப் பொழிதர, 'விரைவி னிற்சென்
நின்றுநம் வாயில்வந்த இருந்தவத் தலைவன் தன்னை
மன்றவிங் கழைப்பீர்,' என்று வாய்மலர்ந் தருளி னானே. 2

வாயிற்காப்போர் குசேலரிடம் கூறல்

'நின்னுடை வரவு ரைத்தேம் நிருபனுக் கப்போழ் துற்ற
பன்னருங் கனிப்பை யாமோ பகர்ந்திட வல்லம் ஐய!
முன்னமங் கிருந்த இன்பம் முழுவதும் மறந்து நின்றான் ;
நன்னர்நெஞ் சுடைய நீரார் நட்பினிற் சிறந்த துண்டோ ? 3

'தாயது வருகை கேட்ட தனியினங் குழனி போன்று
நேயமிக் குடைய னாகி, நெஞ்சினில் உவகை பூப்பப்,
போயழைத் திடுமின் இன்னே ! போயழைத் திடுமின்

[இன்னே !

போயழைத் திடுமின் இன்னே !' எனவிரை பொருளிற்

[சொற்றான். 4

'ஆதலின் எம்பி ரானுக் ககத்துமிக் குவகை உய்ப்ப
ஏதமில் முனிவர் ஏறே ! எழுந்தரு ளாக'என் றங்கைப்

போதகங் கூப்பி னார்கள் ; பொருக்கென எழுந்து செம்மை
வேதமுற் றுணர்ந்த ஐயன் விரைதர நடக்க லுற்றான். 5

கண்ணன் குசேலர் வருகை நோக்கி இருத்தல்
சங்கிவன் இவ்வா றெய்த இன்னம்வர் நிலனென் றையன்
பூங்கதிர் வரவு பார்க்கும் பொற்புண்ட ிகம் போலும்,
தீங்கதிர் வரவு பார்க்கும் செவ்வரக் காம்பல் போலும்,
ஒங்குமை வரவு பார்க்கும் ஒண்தரை மஞ்ஞை போலும் 6
வளர்மறை உணர்ச்சி மிக்கான் வரவுபார்த் திருப்ப, அந்த
அளவிடற் கரிய மேலோன், ஆடமைத் தோளின் நல்லார்
கிளர்தர நின்று காக்கும் கேடில்வா யிலும்க டத்து,
தளர்வில்பல் மாதர் சூழும் தனியிடத் தணுகுங் காலை. 7

குசேலர் கண்ணனைக் காணல்

வருந்துமோர் மிடயன் சேம வைப்பெதிர் கண்டாற் போலும்,
அருந்துண விழந்தோன் விண்ணோ ரமுதெதிர் கண்டாற்
[போலும்,
பரிந்துவெப் புழலு வோன்கற் பகமெதிர் கண்டாற் போலும்,
சரிந்தபற் றினன்மெய் ஆசான் தனையெதிர் கண்டாற்போலும். 8
எண்ணனைக் கிலங்கு மார்பம் நந்தகுள் பிரானே லீல
வண்ணனைத் திகிரி சங்கம் வலம்நீடம் உறக்கொண் டானே
மண்ணனைத் தும்பு ரக்கும் வாகதே வனைய னைக்கும்
கண்ணனை துளவத் தாமக் கண்ணனைக் கண்ணில்
[கண்டான். 9

கண்ணன் குசேலரை வணங்குதல்

காண்டலும் உவகை பூத்துக் கால்விசை கொடுந டந்தார்
ஆண்டகை அவனும் கண்ணுற் றணையுடைந் தெழுந்தே
[தம்போல்

நீண்டபூம் பள்ளி நீத்து நிலவுபேர் அன்பு பொங்கப்
பூண்டமா தவன்முன் சென்று பொன்னடி வணங்கி னானல். 10

— வல்லூர் தேவராசப்பிள்ளை

ஆசிரியர் வரலாறு :

வல்லூர் தேவராசப் பிள்ளை யாதவர் குலத்தில் தோன்றிய 19-ஆம் நூற்றாண்டுப் புலவர். இவர் தொண்டை நாட்டு வல்லூர் என்னும் இடத்தில் பிறந்தவர். இவர் தணிகாசல மாலை, பஞ்சாத்தினம் முதலிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்; மகாவித்துவான் திரிபிரபுரம் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களின் மாணவர்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

உபாக்கியானம்-கிளைக்கதை. 1. மறையவர்குலம்-பிராமணகுலம், கோது-குற்றம். 2. உவகை-மகிழ்ச்சி, எழில்-அழகு. 3. நிருபன்-அரசன், பன்னரு - சொல்லுதற்கரிய, பகர்ந்திட - சொல்ல, நீரார் - தன்மையுடையோர். 4. குழவி-குழந்தை. 5. அகத்து-மனத்தில், உய்ப்ப-கொள்ள, ஏதம் - குற்றம், ஏதே - தலைவரே. 6. பொற்ற - மகரந்தப் பொடிகளையுடைய, புண்டரீகம்-தாமரை மலர், மை-மேகம், மஞ்ஞை-மயில். 7. அமை - மூங்கில். 8. மிடியன்-தரித்திரன், சேமவைப்பு-சேர்த்துவைக்கப்பட்ட செல்வம். 9. எண்ணனைக்கு - மதிப்புக்குரிய இலக்குமி தேவிக்கு, திகிலி-சக்கரம், புரக்கும்-காக்கும், கண்ணை-(கள் + களை) தேனல் நனைந்த, தாமம்-மாலை. 10. பள்ளி-படுக்கை, பொன்-அழகிய.

கேள்விகள்:

1. குசேலர் வருகையைக் காவலர் எங்கனம் கண்ணவிடம் உரைத்தனர்?
2. கண்ணன் குசேலர் வருகையைக் கேட்டு அடைந்த மகிழ்ச்சியை வாயில் காப்பவர் குசேலருக்கு எம்முறையில் அறிவித்தனர்?
3. குசேலர் கண்ணனைக் கண்ட காட்சிக்கு ஆசிரியர் காட்டிய உவமைகள் யாவை?
4. குசேலர் வருகையை நோக்கிக் கண்ணன் இருந்ததற்குக் கொடுக்கப்பட்ட உவமைகள் எவை?

பயிற்சி :

1. இப்பாடற்பகுதியில் அடங்கிய கதையினைச் சுருக்கி எழுது.
2. 'நட்டிவிற் சிறந்ததுண்டோ?'—இடம்குறி.
3. பிடித்துக் காட்டு :—எண்ணனைக்கு, மண்ணனைத்தும், கண்ணனை, துளவந்தாமம், ஆண்டகை.

3. புத்தர் பொருளுரை

தாய் புத்தர் திருவடியில் விழுந்து அழல்

சீராரும் புத்தர் திருவடியின் மேல்விழுந்து
பேராரும் கௌதமியும் பேதைமையால்—ஓராமல்
ஆவி யிழந்த அருமகவை மார்பணைத்துக்
கோவென் றழுதாள் குழைந்து.

தாய் தன் மகனை எழுப்ப வேண்டல்

பாவை தனித்துயரம் பார்த்த அருளாளன்
'நீவந்த செய்தி நிகழ்த்தெ'தன்ன—'சாவதனை
நீக்க மருந்துண்டு நிற்பால் எனக்கேட்டேன் ;
காக்க மகவைக் கனிந்து.'
[எனக் கூறினள்]

கடுகு கொணரக் கட்டளை இடுதல்

என்றவுரை கேட்ட எங்கோன் உளமுருகி
'நன்றே மருந்துண்டு; நல்லாய்! கேள்:—சென்று
கடுகு பிடியளவு கைக்கொணர்வாய்,' என்ன
மடவாலும் சென்றாள் மகிழ்ந்து.

'இறவாத இல்லத்திலிருந்து கடுகு தேவை,' எனல்

போவானை 'வா' என்று புத்தர் அருகழைத்துப்
'பாவாய்! இதுவரையில் பாரின்கண்—சாவாத
இல்லத் திருக்கும் கடுகன்றி நங்கிதற்குச்
செல்லாது மற்றொன்று தேர்.'
[என்று கூறினள்]

ஒரு வீட்டில் சென்று கடுகு கேட்டல்

*அறந்தாழ் மனமுடைய ஆரணங்கிவ் வீட்டில்
இறந்தாரும் உண்டோ? இயம்பாய்—அறிந்தீர் தன்ன,
‘ஆஆ! இதுவென்ன ஆச்சரியம்!’ என்றவரும்
போவாள் மனையுள் புகுந்து.

5

இறவாதார் எவருமில்ர் என்றறிதல்

நாவாய் வறண்டு நகரெங்கும் போய்க்கேட்கச்
‘சாவாதார் உண்டோ தரணிதனில்?—போபோ!’ என்
றெல்லாரும் சொல்ல, இயல்பறிந்து, கௌதமியும்
சொல்லாது போனாளே சூழ்ந்து.

6

என்னே கடுகும் இசைந்ததோ?’ என்றுரைப்பப்
பொன்னும் புகுந்த படிபுகல,—‘அன்னாய்!
பிறந்த உயிரெல்லாம் பின்னிறக்கும்: திண்ணம்;
சிறந்த மனத்தில் தெளி.’

7

[என்று புத்தர் அறிவு புகட்டினார்]

—மணி: திருநாவுக்கரசு முகலியார்

ஆசிரியர் வரலாறு :

திருநாவுக்கரசு முதலியார் ஒரு நல்ல தமிழ் அறிஞர்; செய்யுள்
செய்தலிலும், உரைநடை எழுதுதலிலும் வல்லவர்; பேச்சாற்றலும் நன்கு
பெற்றவர், சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ்ப் புலவராய்
இருந்தவர்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

1. சீராரும் - சிறப்புப் பொருந்திய, பேதைமை - அறியாமை,
மகவை-பிள்ளையை, ஓராமல்-யோசிக்காமல். 2. பாவை-பதுமை போலும்
அழகுடைய மாது, அருளாளன்-புத்தர், நிகழ்த்து-சொல், கணிந்து-
இரக்கம் கொண்டு. 3. மடவரல் - பெண், 4. பாரின்கண் - பூமியில்,
இல்லத்து-வீட்டில், தேர்-உணர்ந்துகொள். 5. அறந்தாழ்-தருமகுணம்
தழைத்த, ஆரணங்கு-அருமையான தெய்வமாது போன்றவளே, இயம்
பாய்-சொல், மனை-வீடு. 6. தரணிதனில் - பூமியில், இயல்பு-உலகத்

தின் இயற்கை. 7. இசைந்ததோ - கிடைத்ததோ, போன்-இலக்குள்
போன்ற அழகுடைய கௌதமி, புகல-சொல்ல, தின்னாம்-உறுதி,
நெனி-உணர்ந்துகொள்.

கேள்விகள்:

1. புத்தகைக் கௌதமி யாது வேண்டினார் ?
2. புத்தர் இறந்தவனை எழுப்ப எது வேண்டும் என்றார் ?
3. கௌதமி எந்த உண்மையை அறிந்தார் ?

பயிற்சி :

1. இந்தக் கதைபைச் சுருக்கி எழுது.
2. இக்கதையின் நீதி யாது ?

IV. வருணனைப் பாக்கள்

நாட்டு வளம்

காடெல்லாம் கழைக்கரும்பு; காவெல்லாம் குழைக்கரும்பு;
மாடெல்லாம் கருங்குவளை; வயலெல்லாம் நெருங்குவளை;
கோடெல்லாம் மடவன்னம்; குளமெல்லாம் கடலன்னம்;
நாடெல்லாம் நீர்நாடு தனையொவ்வா கலமெல்லாம். 1

கயல்பாய்பைந் தடந்தூன் கழிந்தபெருங் கருங்குழிசி
வியல்வாய்வெள் வளைத்தரள மலர்வேரி உலைப்பெய்தங்
கயலாமை அடுப்பேற்றி அரக்காம்பல் நெருப்பூதும்
வயல்மாதர் சிறுமகளிர் விளையாட்டு வரப்பெல்லாம். 2

—சேக்கிழார்

தண்டலை மயில்கள் ஆடத் தாமரை விளக்கம் தாங்கக்
கொண்டல்கள் முழுவின் எங்கக் குவளைகண் விழித்து

[கோக்கக்

தெண்டரை எழினி காட்டத் தேம்பிழி மகர யாழின்,
வண்டுகள் இனிது பாட மருதம்வீற் றிருக்கும் மாதோ ! 3

நீரிடை உறங்கும் சங்கம்; நிழலிடை உறங்கும் மேதி;
தாரிடை உறங்கும் வண்டு; தாமரை உறங்கும் செய்யாள்

தூரிடை உறங்கும் ஆமை; துறையிடை உறங்கும் இப்பி;
போரிடை உறங்கும் அன்னம்; பொழிலிடை உறங்கும்

[தோகை. 4

—கம்பர்

ஆசிரியர் வரலாறு :

சேக்கிழார் சென்னைக்கருத்த குன்றத்தூரில் சைவவேளாளர் மாடில் கி. பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பிறந்தவர் ; இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனுக்கு அமைச்சராய் இருந்தவர் ; அவன் வேண்டு கோளுக்கு இனங்கிப் பெரிய புரானம் பாடியவர்.

கம்பர் உவச்சர் குடியில் கி. பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் திருவழுந்தூரில் பிறந்தவர் ; மூன்றாம் குலோத்துங்கன் வேண்ட இராமாயணம் பாடினவர். இவர் எழுதிய நூல்கள் சடகோபர் அந்தாதி, ஏர் எழுபது முதலியன.

அருஞ்சொற்பொருள் :

1. கழை-மூங்கில் போன்ற, கா-சோலை, குழை-தளிர், மாடு-பக்கம், வளை-சங்குகள், கோடு-குளக்கரை, அன்ன-போன்றன, 2. தடம்-குளம், நந்து-நத்தை, ஊன்-தசை, குழிசி-பாளை, வியல்-பெருமை, தாளம் - முத்து, வேரி - தேன், வரம்பு - வரப்பு. 3. தண்டலை - சோலை, கொண்டல்கள்-மேகங்கள், முழவின்-மத்தளம் போல, நிரை-அலை, எழினி திரைச்சீலை. 4. மேதி-எருமை, தார் மாலை, சொம்மான் - இலட்சுமி, தூர் - வேர், இப்பி - சங்குகள், பொழில்-சோலை, நோகை-மயில்.

கேள்விகள் :

1. சேயுமாட்டு வளத்தைச் சேக்கிழார் எங்ஙனம் வருணித்தார் ?
2. சிறப்பின் வயல் ஓரத்தில் எம்முறையில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தனர் ?
3. மருதாண்டிய அரசி எம்முறையில் சிறக்க வீற்றிருந்தாள் ?
4. கோலமாட்டில் அமைதி நிலவி இருந்தது என்பதைக் கவிஞர் எப்படித் குறிப்பிடுகிறார் ?

பயிற்சி:

1. பிரித்துப் பொருள் கூறு :—

கழைக்கரும்பு, குழைக்கரும்பு, கருங்குவளை, நெருங்குவளை.

2. சேக்கிழார் பாட்டிலின்றும், கம்பர் பாட்டிலின்றும் உருவக அணிக்கு உதாரணங் காட்டு.

V. பல்சுவைப் பாக்கள்

மழையை வேண்டல்

காரே! உன் நிரையெல்லாம் கள்ளன் கவர்ந்தானோ ?
நீரே உதவாய் நெறியாமோ ?—நேரேதான்
வாரியுண்டு, வாரிமொண்டு, வாரியுண்டு, வானிருண்டு
பேரிகொண்டு நீதிரண்டு பெய்.

—மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை

அடிமைப்போடும்

அமுதமுறும் அன்புகொண்டு அரசுசெய்த நாட்டிலே
அடிமையென்று பிறர்நகைக்க முடிவணங்கி நிற்பதோ ?
இமயந்தொட்டுக் குமரிமட்டும் இசைபரந்த மக்கள்நாம்;
இனியுமந்தப் பெருமைகொள்ள ஏற்றயாவும் செய்குவோம்.
—நாமக்கல் கவிஞர்

வாழ்வு தழைக்க வழி

தமிழ்நாட்டுக் கல்விமுறை தமிழர் கையில்
தாய்நாட்டுத் தொழில்களெல்லாம் தனயர் கையில்
தமிழர்வாணிகமெல்லாம் தமிழர் கையில்
தமிழ்த்துறையில் இயங்குவது தமிழர் கப்பல்
தமிழர் சமுதாயப்பணியும் தமிழர் கூட்டால்,
தமிழ்நாடு தமிழர்க்கே தமிழர் சேமம்
தமிழர்களின் ஒற்றுமையே தமிழர் உள்ளம்
தமிழுள்ளம் எனில்பொலிவு தழைப்ப தாமே.

— சுத்தானந்த பாரதியார்

தொழிலாளர் சிறப்பு

தொழிலாளர் மேன்மையினைச் சொல்லவெளி தாமோ ?
தூயவொரு வனப்புவகைத் தோற்றுவித்தோர் அன்னார்

எழில்மாட மாளிகைகள் கோபுரமுண் டாக்கி,

இருளுலகை ஒளிபெறவே இயற்றியவ ரன்னார் ;

அழகியநற் சோலைகுளம் ஏரியது கண்டே,

அரியபொருள் விளைநிலங்கள் அமைத்தவர்கள் அன்னார்;
குழவிநிலை தனிலிருந்த நாகரிக வாழ்வைக்

கோடுயர்மா மலைபோலே உயர்த்தியவர் அன்னார். 4

—புதுவைச் சிவப்பிரகாசர்

ஆசிரியர் வரலாறு :

வேதநாயகம் பிள்ளை : இவர் நல்ல தமிழ் அறிஞர் ; மாயவாம் டிண்டிக்கு முனிசிப்பாய் இருந்தவர்; கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவர்; 19 ஆம் நூற்றாண்டுப் புலவர். இவர் எழுதிய நூல்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை, பிரதாப முத்தலியார் சரித்திரம், நீதி நூல் என்பன.

நாமக்கல் கவிஞர் : இவர் சேலத்தையடுத்த நாமக்கல் என்னும் ஊரில் தோன்றி, இப்பொழுதும் சீரிய வாழ்வு நடத்துபவர்.

சுத்தானந்த பாரதியார் : இவர் புதுவையில் அறிந்தர் ஆஸ்ரமத்தில் வாழ்ந்த பன்மொழிப் புலவர். இவர் எழுதிய பாடலும், உரை நடையும் பலவாகும். இப்பொழுதும் தமிழ்த் தாய்க்குப் பெருந் தொண்டு செய்யும் புண்ணியர்.

சிவப்பிரகாசர் : புதுவையில் வாழும் புலவர்; தொழிலாளர் உலகுக்குப் பெருந்தொண்டு புரிபவர்; இப்பொழுது புதுவையில் தமிழாசிரியராய் இருந்துவருபவர்.

அருஞ்சொற்பொருள் :

1. வாரி-கடல் நீர். 2. இசை-புகழ். 3. தனையர்-பிள்ளைகள், இயங்குவது-நடப்பது, 4. வனப்பு-அழகு, எழில்-அழகு, கோடு-சிகரம்.

கேள்விகள்

1. எப்பொழுது வாழ்வு தழைக்குமெனப் பாரதியார் மொழிகிறார் ?
2. தமிழர் புகழ் எது முதல் எதுவரையிற் பரந்துள்ளது ?
3. வேதநாயகம் பிள்ளை மேகத்தினிடம் கூறுவது யாது ?

பயிற்சி :

தொழிலாளர்களால் உலகம் அடைந்துள்ள சிறப்பினைச் சுருக்கி எழுது.